National Library
Bibliothèque Nationale
JUL 12 1982
NEWSPAPER SECTION
SECTION DES JOURNAUX

B103/C/19/4

LATVIJA AMERIKĀ

LATVIAN LANGUAGE NEWSPAPER

Published weekly by the
Latvija Amerika Publishing Limited
Business Offices: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4M 2E9, Canada. Editor-in-Chief **A. Kundrats**, 465-7902. USA Editorial Offices: New York, Editor **V. Irbe**, 4035 Rombouts Ave., Bronx, NY 10466; Chicago Editor **V. Jaunkalnietis**, 1805 Taylor Ave., Racine Wis. 53403; California Editor **Karlis Kalejs**, 3822 Markridge Road, La Crescenta, CA 91214.

NR. 27 SESTDIENA, 1982. GADA 3. JŪLIJS 32. GADS

SATURDAY, JULY 3, 1982

SECOND CLASS MAIL REGISTRATION NUMBER 2249 CENA 1 DOLARS

Vai Heigs būs nākamais prezidents?

ALEKSANDRA ĶEGUMNIEKA

SPECIĀLRAKSTS LATVIJAI AMERIKĀ

Kad no amata pēkšņi aiziet brīvās pasaules lielākās demokratijas ārlietu ministrs, tad ne bez pamata kā draugi, tā ienaidnieki mēģina atrast patiesos iemeslus, kādēļ tas noticis. ASV politiskā iekārtā ārlietu ministra amats ir pats svarīgākais tūliņ pēc paša prezidenta posteņa.

Ģenerāļa Aleksandra Heiga 18 mēnešu ilgais amerikāņu ārlietu politikas veidotāja un īstenotāja posms izbeidzās aizvadītajā piektdienā, kad viņš skopā vēstulē Rēgenam cita starpā pieminēja, ka pēdējos mēnešos notikušas pārmaiņas amerikāņu ārpolitikā, kuŗas pamata principus lika pats prezidents kopā ar Heigu.

Rēgena nožēla un aizejošā ministra nopelnu slavināšana ir tikai diplomātiskā protokola pieklājības apliecinājums. Prezidents ne ar vienu vārdu nepieminēja, kādēļ īsti viņš pieņēmis sava līdz šim tik augsti respektētā ārlietu ministra demisiju. Daži komentātori pieņem, ka abu rietumu pasaules līdz šim tik apbrīnoto valstsvīru starpā radušās kādas nepārvaramas pretišķības. Te nevarētu būt runas par personiskām antipatijām, jo kā Rēgens, tā arī Heigs pagātnē vairākkārt apliecinājuši savstarpēju cieņu un respektu.

Vašingtonā runā, ka Heiga noteiktā stāja, individuālisms un lielā autoritāte jau sen kaitinājusi Baltā nama kancelejas šefu Mīsi un viņa tuvākos palīgus. Kad prezidenta padomdevēja amatā valsts drošības jautājumos stājās Rēgena personiskais draugs un viņa agrākās politiskās karjēras veidotājs, kā arī uzticības persona Klarks, ,,pret-Heiga'' partizānu grupa Baltajā namā ieguva spēcīgu sabiedroto. Heiga emocionālo kritizētāju rindās ievērojama nozīme ir arī amatierdiplomātei amerikāņu sūtnei Apvienotajās Nācijās profesorei Džīnai Kirkpatrikai. Tā bija Kirkpatrika, kas Heigam pārmeta it kā partejisko nostāju Folklandes konfliktā. Argentīnas draudzības dēļ Kirkpatrika ieteica Heigam aizmirst Eiropas sabiedrotajiem dotos daudzos solījumus. Heigs tomēr izšķīrās par lojālitātes saglabāšanu Vecā kontinenta draugiem. Tikai laiks rādīs, kam tālāko starptautisko politisko notikumu attīstībā būs lielāka nozīme — Argentīnai vai Lielbritanijai.

Heiga aiziešanai amerikāņu prese min dažādus iemeslus. Heiga un aizsardzības ministra Kaspara Veinbergera personiskās pretišķības ir bijušas reālas, bet tas bija Veinbergers, kas pārkāpa savas kompetences un vairākas reizes atļāvās runāt ārlietu resora vārdā.

Varbūt Heigs pārvērtēja Klārka ietekmi uz Rēgenu jau tad, kad viņš akceptēja ārpolitiskā ziņā vēl analfabēta pakāpē esošo Klārku atbildīgā postenī Ārlietu ministrijā. Lūzums iestājās tad, kad, Allenam aizejot, Klārks pārņēma prezidenta padomdevēja lomu valsts drošības jautājumos. Klārks īsā laikā izmantoja Rēgena veco draudzību un uzticību, pakāpās soli augstāk pāri Heigam, kā arī Veinbergeram. Viņš noteica, kad un kā šī atbildīgā resora vadītāji varēs tikties ar prezidentu un arī noteica, kas šajās sarunās būs klāt.

Lai gan amerikāņu žīdu prese uzbrūk Heigam, tagad parādījušies raksti, kas pārmet bijušajam ārlietu ministram pārliecīgu draudzību pret Izraēlu. Heigs arī to neno liedz. Te jāpatur acīs patiesība, ka Izraēla ir vienīgais reālais militārais spēks vidējos austrumos. Kad Heigs Lebanonas krizes priekšvakarā mēģināja pats doties uz Jeruzalemi, lai sarunās ar ministru prezidentu Menachemu Beginu apsvērtu šīs lielās militārās akcijas konsekvences, Klārks aizlika ārlietu ministra misijai priekšā savu kāju. Uz vidējiem austrumiem devās Baltā nama īpašais sūtnis Habibs, kuŗu nekādā ziņā nevar uzskatīt par pirmās šķiras diplomātu. Reizē tas bija arī tiešs apvainojums Heigam.

Rēgena nesenā Eiropas misijā prezidenta pavadoņi esot vairākkārt demonstrātīvi ignorējuši diplomātisko protokolu un nobīdījuši Heigu zemākā pakāpē nekā tas viņam pienāktos. Tā viņa apmešanās vietas atradušās tālāk no amerikāņu delegācijas galvenās mītnes un vairākās dinejās, kas rīkotas amerikāņu valdības locekļu otrām pusēm, dīvainā kārtā nebija ieaicināta Heiga kundze. Mēs teiksim, bērnišķīga spēlēšanās, bet

(Turpinājums 20. lp.)

Pretim vasarai. Foto J. Ligers.

Baznīca latviešu vienotāja

Vērojot mūsu dzīvi brīvajā pasaulē, jānāk pie atziņas, ka svešums aizvien redzamāk un izteiktāk sāk mūs atsvešināt.

Ar katru gadu mūsu likteņa vienības saites ir palikušas vaļīgākas. Jauktās laulības, kuŗu skaits pastāvīgi pieaug, ienes mūsu ikdienā agrāk nepazītas problēmas, rada atsvešināšanos ģimenē un sabiedrībā. Mūsu bērni un mazbērni, svešā vidē augdami, sāk aizmirst latviešu valodu, un vecāki bieži vien neko nedara, lai bērniem šo valodu iemācītu. Bet tauta bez valodas ir mirstoša tauta.

Atsvešināšanās vērojama arī vienaldzībā, ar kādu samērā daudzi latvieši trimdā izturas pret mūsu evaņģeliski luterisko baznīcu, meklēdami mācītāju pakalpojumus un iestādamies draudzē tikai tad, kad kāda vajadzība spiež to darīt. Mūsu baznīca gan vēl ir lielākā latviešu vienotāja svešumā, un mums ir daudz aktīvu, pašaizliedzīgu darbinieku, kas ir ,,dedzīgi garā, gatavi kalpot tam Kungam'' (Pāvila vēst. romiešiem 12:I) — katrs ar to dāvanu, kādu saņēmis — bet mēs, Baznīcas Virsvaldes locekļi, tomēr jūtam par savu pienākumu atkārtoti aicināt visus, kas palikuši ārpus draudzēm, draudzēs iestāties, apmeklēt dievkalpojumus, atbalstīt draudzes darbu un pasākumus.

Izvedot mūs brīvībā, Dievs mums ir parādījis lielu žēlastību. Dievs mums ir devis daudz un dažādas dāvanas, lai mēs varētu dzīvot raženu un pārticīgu dzīvi. Bet neļausim aizsērēt tiem avotiem, kas palīdz tautai saglabāt veselīgu morāli un dzīves ziņu. Tāpēc mēs aicinām visus: pievienojieties tiem, kas zina, ka ,,svētīgi ir tie, kas Dieva vārdus dzird un pasargā'' (Lūkas ev. II:29).

Ar bažām un nemieru mēs vērojam arī dažas citas skumjas parādības mūsu dzīvē. Ērtāku dzīvi meklējot, jaunās latviešu ģimenēs vairs neskan bērnu balsis, bet tukši šūpuļi ir tautas iznīcības zīme. Tāpēc mēs aicinām jaunos latviešus: palīdziet latviešu tautai dzīvot! Šai laikā bērnus audzināt nav viegli, bet katram bērniņam nāk līdz sava Dieva dota svētība. Katrs bērns, psalmista vārdiem runājot, ir ,,manta no tā Kunga''.

Dodiet saviem bērniem kristīgu un latvisku audzināšanu, sūtot tos latviešu skolās un svētdienas skolā; apmeklējiet ar tiem kopā latviešu dievkalpojumus. Nepazūdiet latviešu tautai.

Vēsture un nesenie notikumi Polijā liecina, kādu garīgu spēku manto tautas, kas staigā pa Dieva ceļiem. Tāpēc meklēsim sev spēku Dieva vārdos, sekojot aicinājumam:

,,Visus šos vārdus ņemiet pie sirds un ieraksties savās dvēselēs . . . un mācīet tos saviem bērniem, arī tad tos pārrunādami savā starpā, kad jūs esat atsēdušies savos namos vai kad jūs esat savā ceļā, vai gulstaties vai ceļaties. Rakstait tos uz savu namu durvju stenderēm un pār saviem vārtiem, lai jūsu mūža dienas un jūsu bērnu mūža dienas tiktu paildzinātas tai zemē, ko tas Kungs ar zvērestu ir apsolījis piešķirt jūsu tēviem tik ilgi, kamēr debesis vēl stāvēs pār zemi.'' (Mozus gr. II: 18 — 21)

Visiem Dieva palīgu novēlot,

Latvijas ev. lut. Baznīcas Virsvalde un archibīskaps

(trimdā)

FRANCIJA NEATZĪST BALTIJAS VALSTU VARMĀCĪGU IEKĻAUŠANU PAD. SAVIENĪBĀ

Atbildot uz Pjēra Bas 1982. gada 29. marta jautājumu, vai tagadējo līgumu robežās Francija atzīst agrāko baltiešu republiku — Latvijas, Igaunijas un Lietuvas — varmācīgo iekļaušanu Pad. savienībā, Francijas Ārējo attieksmju ministrs Nacionālās sapulces parlamentārās debatēs par Francijas ārējo politiku, zīmējoties uz Pad. savienību, vēlreiz apstiprināja ar tādu pašu atbildi kā Senātā — Francija nav atzinusi, neatzīst un nedomā atzīt Latvijas, Igaunijas un Lietuvas valstu varmācīgu iekļaušanu Padomju savienībā.

K. Bērends,
Latvijas lietvedis

LATVIJA AMERIKĀ

SESTDIENA, 1982. G. 3. JŪLIJS, 27. NR.

Latviešu nedēļas laikraksts, iznāk sestdienās. Izdevējs — Latvija Amerikā Publishing Ltd. Valdē — V. Plūdons, T. Kronbergs, A. Šterns. Laikraksta atbildīgais redaktors — A. Kundrats. Redakcija: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont., Canada M4M 2E9, tālr. 465-7902. Nujorkas redakcijas vadītājs: V. Irbe, 4035 Rombouts Ave., Bronx, N. Y. 10466, U.S.A. Tālr. 1-212-994-7917. — Čikagas redakcijas vad. A. Zaube, 3353 N. Avers Avenue, Chicago, Ill. 60618. Redaktors Austrālijā Ed. Šmugajs, 28 Taffs Ave., Lugarno, NSW 2210, Australia.

Redakcijai tiesības manuskriptus pēc vajadzības īsināt. Neizlietotos materiālus neuzglabā, bet pēc vēlēšanās sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka (Kanadā) vai starptautiskais pasta kupons (citās zemēs). Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītos rakstos izteiktās domas ir rakstītāja personiskais uzskats un ne katrā gadījumā atbilst red. viedoklim.

Abonēšanas maksa Kanadā un ASV: par vienu gadu — 40 dol., 6 mēnešiem — 21 dol., 3 mēnešiem — 12 dol. Atsevišķa numura cena 1 dol.

Sludinājumu maksa sludinājumu daļā $5.00, tekstā $6.00, pirmajā vai pēdējā lp. $10.00 par 1 collas telpu. Sarīkojumu kalendārā $1.50 par rindiņu, atkārtojot 4 reizes un vairāk 25 proc. atlaide.

Laikraksta abonēšana un sludinājumi — tālrunis 466-1514.

Sapnis vasaras naktī... Dadža zīm. LA.

Viktors Kalniņš

Ārprāta saimniecība

Kādu laiku likās, ka no padomju dzīves pazudušas dažādas trieciendarba dienas vai nedēļas, bet gada beigās sakarā ar gaidāmo Padomju savienības sešdesmito gadadienu bija izsludinātas 60 trieciendarba nedēļas. Vispār, grūti būtu atrast tādu ekonomistu, kas aprēķinātu, cik izmaksāja valstij šīs neskaitāmās iniciātīvas, stachanoviešu kustība, sociālistiskā sacensība, darba sardzes. Acīm redzot, sociālistiskā saimniecība citādi nevar; tiem jāpilda stimulēšanas uzdevumi, jo citu vienkārši nav.

Nekur pasaulē nav pētītas darba ierosmes un iniciātīvas. Pad. savienībā par to aizstāvēts vismaz 10—15 doktora un kāds 100 kandidātu disertāciju. Lielāko laikrakstu redakcijās sēž cilvēki, kuru uzdevums ir izgudrot kādu jaunu darba ierosmi. Neviens disertants nekur nav atzinis, ka faktiski visas iniciātīvas ir dzimušas avīžnieku smadzenēs. Viņi tikai ar putām uz lūpām strīdas, kāda ir štarpība starp darba ierosmi, radošo iniciātīvu un patriotisko darba kustību.

Žurnālisti zināja stāstīt, ka kaut kur GULAGā gāja bojā pats pirmais tādu iniciātīvu izgudrotājs, kas izdomāja un sagatavoja Stahanova rekordu. Protams, visi šie pasākumi ir milzīgi meli. Ārprātīgie rekordi, ko nevar aptvert veselīgais saprāts, kad darba uzdevumi bija pārsniegti 14—15 reizes, bija vienkārši izzīsti no pirksta, un tie, kuŗus tiešām sasniedza, bija sevišķu speciāli radītu priekšnoteikumu rezultāts. Sagādnieki vārda tiešā nozīmē līda ārā no ādas, lai viss nepieciešamais būtu uz vietas. Visi palīgdarbi bija veikti augstākajā līmenī, ko padomju saimniecībā var sasniegt tikai uz īsu brīdi. Tas atņēma tik daudz spēka, ka visa nozare pēc rekorda uzstādīšanas jutās galīgi izpumpēta. Partijas un ministriju dūži, piesprauduši kārtējos ordeņus, brauca uz dienvidiem vai kādu citu kūrvietu apārstēt bojātos nervus, bet pašus rekordistus sēdināja visādos prezidijos, ka viniem faktiski vairs nebija laika strādāt.

Latvijā arī bija savs rekordists cūkkopis Antons Bārtulis. Zināja stāstīt, ka viņa darba vietā par viņu strādā septiņi cilvēki. Dabiski, jo citādi visas viņa rekorda cūkas nobeigtos, jo pašu sociālistiskā darba varoni vadāja no vienas sanāksmes uz citu.

Protams, saimniecības vadītājiem jābūt ļoti dzirdīgiem, lai nepalaistu garām kādu kārtējo iniciātīvu, jo citādi var zaudēt savu augsto amatu un arī attiecīgo algu. Ne drakoniskos Staļina laikos, bet liberālos Hruščova, kas notiktu ar kolhoza priekšsēdi, ja tas atteiktos audzēt kukurūzu? Noteikti, ātri atvadītos no savas vietas. Tiesa gan, Latvijā atradās cilvēks, kas uzdrošinājās runāt pretī padomju līderim. Tas bija simtais akadēmiķis Pauls Lejiņš.

60. gados daudzi pašā padomju vadībā saprata, ka ar vienu sturmēšanu un dažiem varoņiem saimniecību glābt neizdosies, tādēļ sāka runāt par ekonomisko reformu, kuŗu patiesībā tā arī neīstenoja. Sāka domāt, ka palīdzēs rietumos iepirktā tehnika. Bet arī tā sociālistiskās saimniekošanas apstākļos neizrādījās pietiekami efektīva. Padomju vadītāji, domādami, ka modernizēta rūpniecība sāks dot rezultātus 70. gadu vidū, izsludināja 10. piecgadi par efektīvitātes un kvalitātes piecgadi. Tomēr izrādījās, ka ārzemju darbagaldiem nepatīk šturmēšana, toties patīk, ka ellošana un tīrīšana notiek tieši pēc instrukcijām. Tagad laikrakstu slejās no jauna parādījās vecu vecie saukļi un visādas darba iniciātīvas. Režotājus mēģina sapurināt ar to pašu pātagu. Viena iniciātīva gan vēl neredzētā. Tiesa gan, tā nav rūpniecībā, ne lauksaimniecībā. Pat grūti noteikt, kā to klasificēt. Runa ir par ēdamā atkritumu vākšanu. Vai tas izglābs lopkopību, jāšaubās.

Lasītāju Vēstules

PALDIES

Ar prieku lasīju Veras Dāboliņas sīko un pareizo atreferējumu Latvija Amerikā 29. maija nr. par Daugavas vanadžu salidojumu Indianapolē.

Liekas, neviens pat nebija ievērojis mūsu salidojumu, un mēs it kā pazudām delegātu sapulces enā. Paldies Verai Dāboliņai par atgādinājumu latviešu sabiedrībai, ka arī mēs pieņēmām svarīgus lēmumus un iespaidīgas vadlīnijas turpmākam darbam.

Lielākās summas Patiesības Fondam nodeva Ziemeļkalifornijas Daugavas vanadžu kopa (450 dol.) un Indianapoles kopa (250 dol.).

Līvija Jansone
Indianapolē

PENSIONĀRI — MŪSU CERĪBA

„Ne jaunatne, bet pensionāri ir galvenie cīnītāji par brīvu Latviju un latviešu kultūras cēlāji", teica O.Jēgens, uzrunājot pensionārus Čikagas latviešu pensionāru sanāksmē jūnijā Latviešu biedrības namā.

Jaunatne ir pārāk aizņemta ar mācībām un darbu, tāpēc ļoti niecīgs procents piedalās mūsu sarīkojumos un lasa latviešu grāmatas vai raksta. Tikai pēc pensionēšanās, atkrītot materiālām rūpēm, tiem būs vairāk laika un intereses latviešu kultūras turpināšanai.

Pensionāri sastāda vislielāko biedru skaitu organizācijās, visvairāk ziedo Latvijas atbrīvošanas, kultūrāliem un aprūpes mērķiem, kā arī ir galvenie grāmatu un preses lasītāji un rakstītāji.

O.Jēgens minēja rakstnieku Sarmu Austrālijā, kas 70 gadu vecumā attīstīja visražīgāko darbību. To Sarma turpina vēl tagad, pārsniedzot 90.g.

Es domāju, ka lielākais mūsu pensionāru pašapziņas stimulētājs ir Anšlāvs Eglītis ar savu grāmatu Bezkaunīgie veči. Tur lasītājs var iegūt jaunas atziņas, kā uzturēt dzīves prieku un labu veselību.

Daudziem pensionāriem būs iespējams izkustēties no vecās dzīves vietas, lai gūtu veselīgu pārmaiņu, dažus mēnešus pavadot patīkamā klimatā un plašākā latviešu sabiedrībā.

Kārlis Purkalītis, Floridā

LASĪTĀJS LASĪTĀJAM

Es briesmīgi izblamējos. Biju nopircis gleznu un priecīgs pakāru to virs kamīna. Tas bija saulriets, ellā, visā saulrieta krāšņumā. Bet drīz vien viss mans prieks un lepnums salima: nāca mākslinieki un citādi speciālisti un padarīja mani melnu un maziņu. Patiesībā ne mani, bet manu prieku un lepnumu — manu gleznu. Tā esot ordināra, mietpilsoniska, romantiska! Nu es sapratu, ka esmu smagi iekritis un pakāris virs kamīna (vispubliskākajā vietā manā dzīvoklī) mākslas darbu bez mākslinieciskas vērtības. Un kas vēl vairāk: bez naudas vērtības! Man vēl šodien kauns rādīties cilvēkos, īpaši māksliniekos. Beidzot es šo naīvo, ordināro, romantisko mākslas priekšmetu uzdāvināju labdarības biedrībai.

Vai mums vispār šodien vajaga saulrieta? Šī vecmodīgā, naīvā ugunskura? Vai, tāpat kā Jānis Poruks, tas vairs iederas mūsu aukstajā, cinismkajā pasaulē? Un šogad paiet 110 gadi kopš mūsu lielā ilgu un mīlestības dzejnieka dzimšanas. Bet maz, ļoti maz par viņu tagad dzirdam.

Rakstniecību un visu cilvēces dzīvi šodien valda arrogants neticības gars, un tanī Porukam pietrūkst elpas. Politika, saimniecība, technika ir padzinušas saulrietu pagrīdē. Un daiļās mūzas steidzas uz barikādēm cīnīties pret visu, kas Porukam bija tik mīļš. Franču rakstnieks Pols Sartrs, man šķiet, ir uzkāpis visaugstāk Bābeles atjaunotāju tornī un raugās uz pasauli ar visgudra valdnieka skatu. Dievu viņš teicas jau pabīdījis pie malas un piešķīris visu varu debesīs un virs zemes pats sev. Tas būs bargs kungs! Bet kāda būs viņa „pārkausētā" pasaule? Vai Porukam tur būs atļauts ilgoties pie Augstā baltā loga? Ilgas — ilgas pēc visa tīrā, labā, svētā, — tas ir Poruks.

Mums vajadzīgs Poruks vairāk kā jebkad!

Arvīds Melliņš

VAI GAŖEZERA IZPĀRDOŠANA?...

Gaŗezera Ciemā Gaŗezeram pieder 6 apbūves gabali, tos Gaŗezeram savā laikā dāvinājis Detroitas Kristus draudzes priekšnieks nelaikis V.Treimanis eventuālam Gaŗezera paplašinājumam nākotnē.

Šī gada 22.maija Gaŗezera pilnsapulcē ir apsvērts jautājums par minēto gruntsgabalu pārdošanu, lai iegūtu līdzekļus Gaŗezera eksistencei...

Ar 6 Gaŗezera gruntsbabalu pārdošanu Gaŗezeru neuzturēs, bet tautiešos radīsies nelāga iespaids, ka Gaŗezeru sāk izpārdot, ka nav vērts to vairāk atbalstīt. Ko tad?...

J. Dimants sen., ASV

Viviana
B.A. (Hon
universitāte
džā, speciā
jas un int
jās. Saistī
das ārlietu
Pieder pie
cijas Ameri
latviešu ģi
va koŗos,
lētāju ansa

Kanadiešu gleznieciības dižmeistars

Šogad aprit vesels gadsimts, kopš Dāvids B. Milns (Milne, 1882-1953) ierādās šinī pasaulē. Daudzi mākslas cienītāji viņam pat pieliek ģenija titulu. Es vēlētos viņu salīdzināt ar Van Gogu. Uzmanīgs lasītājs būs ievērojis, ka savās apcerēs par mākslas personībām esmu centrējies tikai uz vistalantīgākajiem gariem. Šo izvēli motīvēju ar loģiku: ja mēs nepievēršamies kaut kam sevišķi izcilam, mūs var apdraudēt iestigšana viduvējības muklī. Agrāk vai vēlāk mēs tad deģenerējamies, paši sevi lielīdami, kā tas vērojams modernajā sabiedrībā. Šodien mēs ne labprāt dziedam slavasdziesmas cīnītājiem, drīzāk metam sprunguļus viņu panākumu ceļā. Šis ir narcisisma laikmets, kuŗu dominē katra paša intereses. Katrs mazs gariņš kliedz pēc ievērības, ilgojas gozēties slavas staru kūlī...

Pārmaiņas pēc lai pagriežam laika ratu dažas dekadas atpakaļ uz ēru, kad brīvajā Latvijā plauka gleznieciība — kad J. Rozentāls, J. Valters, V. Purvītis un vairāki citi iedvesmoti talanti cirta kāpnes mūsu mākslas attīstībai. Kāda ir starpība ar šiem laikiem? Vai kritiskie standarti ir augstāki? Vai paši talanti vājāki? Kā lai definējam neakadēmisku, komerciālas gaumes diktētu mākslu? Atstāju to lasītāja pārdomām. Nekad neaizmirsīsim, ka mūsu toreizējie mākslas celmlauži arī vērsa skatus uz augstākām galotnēm, uz krievu gleznieciības lielmeistariem.

Pēc Pirmā pasaules kaŗa Kanadā aktīvi darbojās t.s. ,,Group of Seven''. Tanī pašā laikā kaut kur nomaļus savu karjēru veidoja arī Dāvids Milns. Viņa dzimšanas vieta ir Paisley, Ontario provincē. Milna daiļdarbos daži elementi ir pārsteidzoši tuvi latviešu gaumei. Pat kolorīts viežas atturīgs, balansēts, dažviet smāgnējs. Milns nemeklēja atraisīšanos no dabas, lidojumu izdomu tālēs, tieši pretēji — viņš tiecās uzsvērt reālo struktūru, izlobīt vēl neatklātu skaistumu.

Salīdzinājums ar Van Gogu ir interesants; abiem bija ievērojami dotumi, sabiedrības ignorēti ar iekšēju dinamismu, bet Milns nekad neaizdegās ar to pašu ekspresionisma liesmu, kas kvēloja Van Gogā. Viņš palika introverts. Milna darbos var apjaust gara milža dimensijas, intensitāti un personisko vēstījumu.

Mēs, kas svīstam šī laikmeta nepacietības gara pirtī, liekas, neesam sagatavoti gaidīt ilgus gadus, lai tiktu atzīti. Nolikvidējusi darba ētiku, modernā civilizācija pasniedz goda kausus un naudas žūksni par katru mazāku panākumu. Tomēr ir ironiski, ka daudziem ievērojamiem cīnītājiem jāgaida līdz kapa malai! Kā šolaiku tirgus vērtētu tādu klusu, vientuļu garu kā Dāvidu Milnu?

,,Izņēmums'', ,,oriģināls'', ,,paškritisks'' — līdzīgi epiteti sprēgā vai no katras viņa biografijas lapas. Esmu labi iepazinies ar vairākām šā skotu izcelsmes talanta biografijām. Ir pat producēta arī filma — viņa dzīves stāsts. Jau 50. gados, iebraucot Kanadā, mani aizkustināja Milna īpatnēji tvertie gleznojumi. Mākslas žurnālos bieži redzamas viņa darbu — asējumu, akvareļu, eļļu un zīmējumu reprodukcijas. Diemžēl, Milna kapa vieta kaut kur Toronto vairs pat nav sameklējama. Pazudis arī kapakmens, kāds lēts darinājums.

Kā tas arvien parasts ar lieliem gariem — pēc tam kad dzīve aizvērusi durvis — publikai modusies dziļāka interese. Uzrodas atmiņas, raksta slavas vārdus, parādās izstādes. ,,Talants, kas pilnīgi nodevies darbam,'' tā paviršī mēdz definēt ģeniju. Milns noteikti jāmērī ar šo olekti. Arī toreiz viņa kaimiņi neskopojās ar pavārdiem (,,Genius in hiding'').

Tai pašā reizē vēl būtu minami divi viņa aptuveni laika biedri — tāpat neparasti vientuļnieki: Toms Thomsons un Emīlija Kāra (Carr). Kāpēc gan tik spēcīgiem talantiem tik ilgi bijis jācieš publikas ignorances pēc?

Pats Milns ironiski izsakās: būt neatkarīgam esot mākslinieka dzīves ceļš. Mākslas konsilu atbalsti, kritiķi un publikas suminājumi neko nenākot māksliniekam par labu. Ja vīrs pats necīnās, tad labāk tas būtu nošaujams!

Pasaule ir apsēsta pēc jaunumiem. Visbiežāk šie ,,jaunumi'' dzimst, atklājot pagātni; mēs nopūšam pīšļus un — skat! Uz augstu cenu troņa nosēžas 19. g.s. māksla, tad ,,Group of Seven'', un nupat padzirdējām — viens Dāvida Milna gleznojums aizgājis par 38,000 dol.

Kaut visumā Milna dzīves laivu nemētāja svešu sēkļu viļņi, viņa darbi pauž teikas par vizuālām avantūrām, dažviet pa eksotiskam solim. Milns studēja īsu laiku Ņujorkā. Pēc tam viņš pavadīja vairākus gadus Bostonas ,,Berkshire Hills'' apkaimē, intensīvi gleznojot. Tā kā viņam nesekmējās kā komerciālam grafiķim, vēlāk viņš ceļoja uz Eiropu kā kaŗa reportieris — gleznotājs. Atgriezies Kanadā, viņš apmetās uz dzīvi Uksbridžas, Ontario, tuvumā, skicējot turienes Muskokas ainavas. Mūsu iztēlē veidojas attēls, kuŗā saredzam nabadzīgu pagasta skolotāju, kas pilnīgi nespēja pretoties mākslas mūzas vilinošiem mājieniem. Milns pameta pirmo sievu, izskaidrodams tai īsi un skaidri — dārgā, man ļoti žēl, bet es nekādi nespēju tevi uzturēt...

Dižuma pirmā iezīme ir vienkāršība. Jāpieņem, ka zināmas etniskā atavisma saknes palīdzēja Milnam nobriedināt viņa tik atšķirīgo stilu. Lielā pārsvarā ir ainavas, bet netrūkst arī pa izteiksmīgai figūru kompozicijai. Viņa pēdējo gadu veikumi raksturīgi ar stingru, struktūrālu mezglojumu (pattern), ekonomiskām līnijām un selektīviem toņiem. Milna paškritika ir leģendāra; it bieži viņš no daudziem darinājumiem par vienu tematu aizmeta necilos (pat līdz desmit!), paturot vienu. Lai tā būtu mācība jaunai mākslas audzei...

Milna dziļā dabas mīlestība un vienlīdz dziņa pēc vienatnes — telpas, kur meditēt un radīt — atgādina mums vēl vienu populāru filozofu — Dāvidu H. Thoreau, kas izteica amerikāņu individuālista brīvības alkas.

Bostonas apvidus likās kā radīts Milna daiļradīšanai. Kokiem pieblīvētie kalni, viļņojošās ielejas un atspulgas ūdeņos inspirēja un vilināja mākslinieku iedziļināties dabas mistērijās, meklēt pēc aistētiskā eliksīra. Bet te viņam arī nemitīgi nācās sisties ar nabadzību. Viņš audzēja sīpolus, pieņēma pagaidu darbus, un paretam pārdeva kādu gleznojumu.

Milnu nevarētu uzskatīt par izolētu mūku. Viņš regulāri klausījās radio, lasīja mākslas žurnālus, sekoja politikai. No atstātām vēstulēm — it sevišķi savas draugam māksliniekam J. Klarkam (Clarke) varam spriest par dziļdomīgu un asprātības pilnu garu.

Milns juta, ka ir nepieciešams emocīju lādiņš, intensitāte, lai patiesi raksturotu novēroto; citādi nekas labs un pārliecinošs nav sagaidāms. ,,The thing that makes a picture is the thing that makes dynamite — compression.'' Zāles augšana viņa bija dabas eksplozija.

Viens Milna domu vilciens ir tik ekpresīvs, ka prasās pēc citējuma: ,,... In Canada we like our heavens made to order and in our own image. They mustn't be too good and above all not too different. The humiliating truth is that Canada's ideal is law, family, possessions, amusement, the life of a human animal, that is about it ... no creative courage! Everything must contribute directly to survival or we lose interest. We borrow even this, machines, methods, inventions. It is doubtful if we can get away with it, we can't forever take and not make some effort to give.''

Cik pārsteidzoši akurāts novērojums — rakstīts jau 1936. gadā! Kādā citā vēstulē viņš apsūdzēja māksliniekus, kas vairāk rūpējoties par to, kā padarīt gleznu saprotamu, mazāk — kā reģistrēt izjūtas.

Kad kādā klusā stundā atsēžos kaut kur dabā un izmēģinu iemūžināt tās vaibstus — pienāk brīži, kad liekas — Milna neredzamie pirksti skarbi skaŗ manu otu un veido izjustāko attēlu. Es apzinos — ir grūti noraidīt šo instrukciju. Galu galā, viņš taču bija mans pirmais Kanadas akvarelistu mentors. Pēc Anglijas skolas tradicionālās, sausa papīra technikas Milna emocijām pielādētie plūdinājumi aizrāva manu fantaziju jaunās tālēs. Protams, viņa ļoti personiskais stils ir būtiski neatdarināms. Dāvida Milna aistētiskā legācija, glezniecis-kais šarms vēl vienmēr inspirē un pulcina apbrīnotājus. Tiešām, ir jābūt gara milzim, kas var producēt šādu spēku.

Elmārs Dambergs

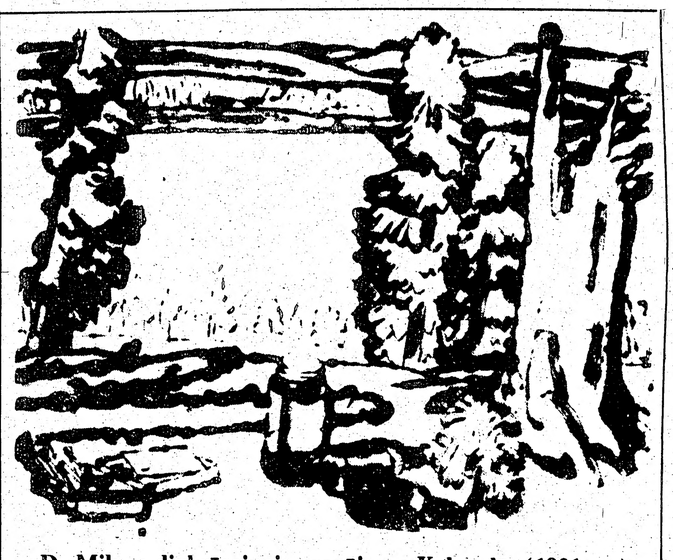

D. Milnes divkrāsainais gravējums Kalngalā. (1931. g.).

Viviana Vasarāja ieguvusi B.A. (Honours) gradu York universitātes Glendon kolledžā, speciālizējoties ekonomijas un internacionālās studijās. Saistījusies darbā Kanadas ārlietu ministrijā Otavā. Pieder pie studenšu korporācijas Imerija. Beigusi Toronto latviešu ģimnaziju, bijusi aktīva koŗos, tautas deju un koklētāju ansambļos.

Oļģerts Liepiņš

Tēli un gadi

Vilis Grāvītis, Ceļā uz brīvību (Freedombound), fotoattēlu krājums, 267 liela formāta lappuses, autora izdevums.

Pazīstamais fotografs un foto rūpnieks Vilis Grāvītis vairāk nekā 300 uzņēmumos dokumentējis latviešu dzīvi Vācijas bēgļu nometnēs, tranzitnometnēs un pēc tam imigrācijā ASV, līdz pat šim laikam. Tā radies vērtīgs krājums. Uzņēmumi ir rūpīgi izvēlēti, lai būtu raksturīgi un saturīgi. Arī no techniskā viedokļa tie priekšzīmīgi, apgaismojums skaidrs.

Kultūras Fonda priekšsēdis bostonietis Ludvigs Reiters grāmatai devis piemērotu ievadu.

Grāvītis beidzis Latvijas kaŗaskolu, bet kaŗš pārtrauca iesākto militāro izglītību. Viņš bijis Ventorfas un Gronas tranzitnometņu oficiāls fotografs. Tā sakrājies milzum daudz uzņēmumu.

Bēgļu organizēšanās iecelojuma zemēs parasti sākās ap draudzēm un laicīgām biedrībām. Grāvīša uzmanības centrā ir Amerikas latviešu apvienība (ALA), Amerikas latviešu tautiskā savienība (ALTS) ar dibinātāju leģendāro iecelotāju sentēvu Latvijas konsulu Jēkabu Zībergu priekšgalā, kas kādu laiku vēl mita mūsu vidū.

Piecdesmitajos un sešdesmitajos gados nenogurstoši darbinieki ar rosmi un spēku centās plaši izvērst latviešu darbību un celt Amerikas sabiedrības vadītāju priekšā mūsu taisnīgās prasības. Daugavas Vanagi izvērtās par dārgu vīru kopu. Priekšnieka Voldemāra Antiņa un sekretāra vēsturnieka Skapara vadībā sēdes ieilga līdz vēlai naktij. Bija pat iecerēts dibināt iebraucēju mītni Bostonā.

Bostonas kā kultūras centra slava pastāvēja arī tad, kad politiskā aktīvitāte bija mazinājusies. Bostona bija ilgus gadus mītne dažiem visievērojamākiem teātŗa māksliniekiem — režisoram Jānim Lejiņam, Kārlim Veicam un Reinim Birzgalim, kā arī kopš ,,Uguns un nakts'' inscenējuma pazīstamajam prof. J. Kugam.

Nebūs lieki pieminēt Bostonas vietu arī autora dzīvē. V. Grāvītis nodibināja un ar panākumiem vadīja savu foto uzņēmumu, kur strādāja arī viņa dēls Viesturs, kuŗa piemiņai veltīts šis krājums.

Jaunie autori!

Jūsu sacerējumus lietpratīgi sagatavo publicēšanai.

* **Izvērtē**
* **Novērš valodas kļūdas**
* **Rediģē**
* **Sagatavo salikumu**
* **Iekārto manuskriptu iespiešanai**
* **Palīdz aprēķināt publicēšanas izmaksu vai sagādā izdevēju**

Kvalificēti lietpratēji romānu, atmiņu, dzeju grāmatām kā arī organizāciju periodiskiem izdevumiem.

Tuvāka informācija:

Latvian Publishing Consultants
38 Morningside Ave.
Toronto, Ontario
M6S 1C4 Canada

Iebraukt aizliegts — krieviem Latvijā

Pie Jaunraunas kapiem piestiprināts uzraksts ,,Brīvību Latvijai!''

Pagājušā gada rudenī okupētajās Baltijas valstīs, kā arī Ukrainā, Ļeņingradā un Maskavā, parādījās skrejlapas, kuŗās ''Padomju Savienības Demokratiskā Tautas Fronte'' mudināja, sākot ar 1981.g. 1. decembri, katra sekojošā mēneša pirmajā darbdienā no pl. 10 līdz pl.10.30 vienoties t.s. ''klusajā pusstundā'',pārtraucot darbu, nelietojot satiksmes līdzekļus utt. Ar šādām protesta akcijām uzsaukuma iniciātori cerēja iegūt plašāku atbalstu savām prasībām, kas galvenokārt vērsās pret pārtikas apgādes grūtībām, korupciju apgādes sadalē, dzīves standarta pasliktināšanos, kaŗu Afganistanā, nevainīgu cilvēku ieslodzīšanu utt. Uzsaukumu visvairāk izplatīja Baltijas valstīs, it sevišķi Igaunijā, kur tad arī patiešām atsevišķās vietās 1. decembrī un arī pēc tam streiku izpildīja vai arī, atkarībā no iespējām, sarīkoja dažāda veida akcijas.

Igaunijā pēc rietumos saņemtajām ziņām apcietināja ap 150 cilvēku, no kuŗiem it kā vēl tagad apcietinājumā atrodoties ap 40 personu. 14. aprīlī Tallinā uz vienu gadu ieslodzījumā sakarā ar gatavošanos streikam notiesāja igauņu ārstu Dr.Endel Rozi (Rose). Zviedru laikraksta Dagens Nyheter Maskavas korespondentu Stefanu Testi (Teste), kas bija ziņojis par skrejlapām un uzsaukumu, padomju varas iestādes izraidīja.

Mazāk ziņu bija par līdzīgiem pasākumiem Latvijā. Rīgas čekā jau vairākas dienas pirms 1.decembŗa valdīja drudžains satraukums un nervoza rosība. Pašā 1.decembŗa rītā manīja, ka ap čekas māju novietots neparasti daudz spēkratu, taču nekādas organizētas akcijas Rīgas rūpnīcās, kas atrodas krievu pārziņā un kuŗās galvenokārt nodarbināti krievi vai citi slavu kolonizātori, nevarēja notikt. Tomēr, neņemot vērā latviešiem nelabvēlīgo vidi un čekas rosības, paredzētajās streika dienās atsevišķas akcijas, ja arī ne tieši streikojot, notikušas.

4.janvārī pie Igaunijas un Latvijas robežas ceļa malā uzstādīta satiksmes zīme ''iebraukt aizliegts'' (sarkana ripa ar līmenišķu baltu strīpu vidū) un zem ripas pievienots uzraksts: ''KRIEVIEM LATVIJĀ''. Uz šo dienu pagrīdes organizācija Latvijas Neatkarības Kustība izplatījusi skrejlapu, kuŗai pievienots iepriekš aprakstītās ainas attēls. Skrejlapas tekstā teikts: ''Latvieti, mūsu nostājā pret pārkrievošanu slēpjas tautas dzīvība vai nāve. Jauktu laulību stimulēšana, krievu nacionālisma uzspiešana, atsvešināšana no tautiskās kultūras un vēstures — tāda ir šī šovinistiskā ideoloģija, un tai mums katram jābūt par šķēršli. Ja mūsu zeme ir okupēta, tad nekļūsim par ieroci okupantu rokās! LATVIEŠUS LATVIJAI! LATVIJU LATVIEŠIEM! LNK Rīgā. Uzsaukumu pavairo un izplati.'' Skrejlapa sevišķi bieži redzēta Kurzemē, bet arī citur.

Nākošajā paredzētajā streika dienā, 1. februārī, nezināmas personas, pārklājot ar kādu šķidrumu, padarījušas nesalasāmu uz kādas rūpnīcas Rīgā, Maskavas ielā, piestiprināto milzu burtiem rakstīto partijas slogānu: ''Partijas kongresa lēmumus dzīvē!'' Tai pašā dienā pie viena no galvenajiem ceļiem, kas ved uz Rīgu, monumentālā burtu kopojuma ''Rīga'' priekšā novietots plakāts ar šādu tekstu: Maskava, izbeidz terorizēt Baltijas tautas!'' Marta pirmajā darbdienā, 1. martā, pie Jaunraunas kapiem, ceļa malā, piestiprināts plakāts ''Brīvību Latvijai'', uz kuŗa uzkrāsots arī Latvijas karogs, bet pie autobusa pieturas vietas Madonā, kur atrodas vietas apzīmējuma plāksne ''Madonas pagr.'', uz šīs plāksnes nosaukumā ''Padomju Latvija'' izstrīpots vārds ''Padomju''. Tāpat 1.martā ceļa malā Raunas tuvumā uzvilkts sarkanbaltsarkanais Latvijas karogs.

Šīs protesta akcijas dokumentētas attēlos, un pagrīdes organizācija Latvijas Neatkarības Kuŗtība tos piegādājusi PBLA informācijas birojam. Citas ziņas vēstī, ka šīs nav bijušas vienīgās akcijas, bet tādas manītas arī citur. Vai nākošajās paredzētajās streika dienās tās turpinājušās, nav vēl zināms.Nupat saņemta vēsts, ka naktī uz 1.maiju Līvānos norauti svinībām sagatavotie komūnistu sarkanie karogi.

Jūlijs Kadelis
PBLA IB vadītājs

Pie Rīgas pilsētas robežām lieluzrakstam ,,Rīga'' pievienots plakāts: ,,Maskava — izbeidz terorizēt Baltijas tautas''. PBLA Inf.

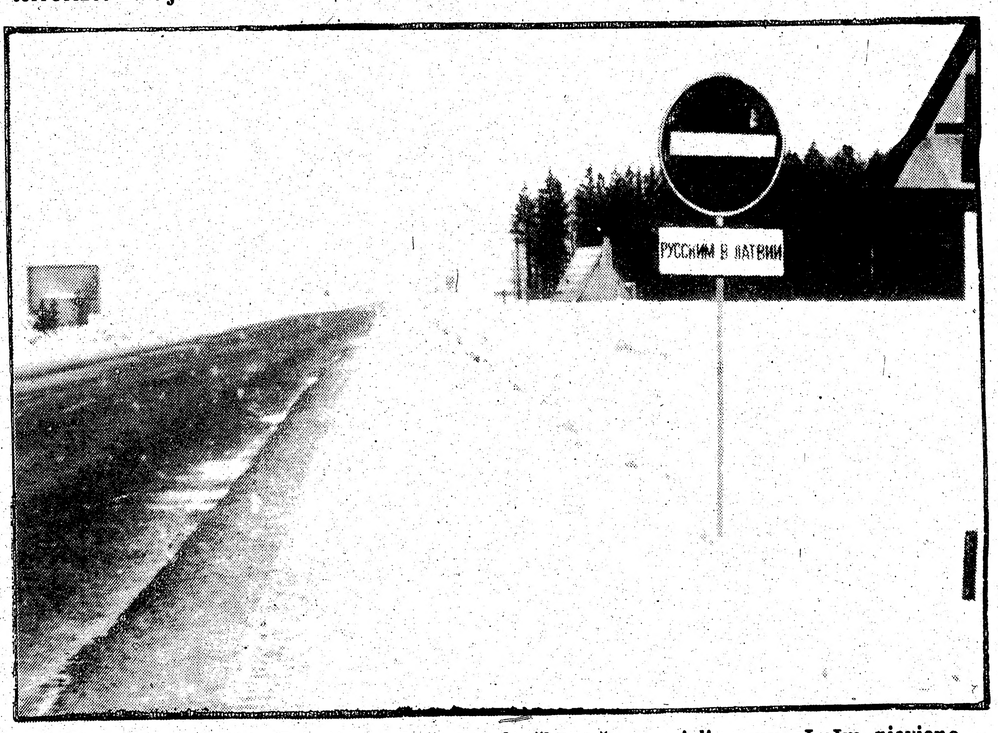

Nacionālā pagrīde pie Latvijas robežām ceļa šķērsošanas aizliegumu zīmēm pievienojusi uzrakstu krievu valodā, kas nozīmē ,,Iebraukt aizliegts — krieviem Latvijā''.

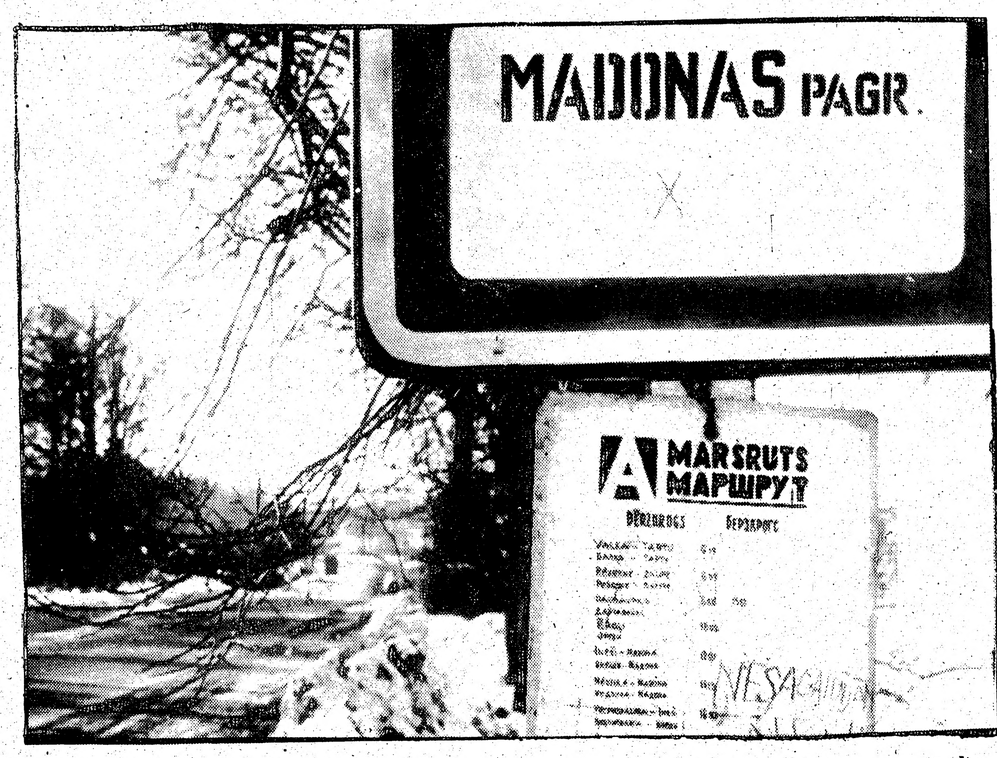

Pie Madonas pieturas vietas papildu uzrakstā ,,Padomju Latvija'' izsvītrāts vārds ,,Padomju''. PBLA Inf.

Jānis Tepfers

Tā dzima Latvijas brīvvalsts

Mūsu valsts tiesiskā atzīšana ir vienīgais, kas nav gājis zudumā līdz ar mūsu valsts okupāciju un pa daļai pastāv vēl šodien tajā faktā, ka daļa valstis — to starpā Amerikas Savienotās Valstis, Anglija, Francija, Austrālija un dažas citas — joprojām nav atzinušas Latvijas varmācīgo pievienošanu Padomju Savienībai, un turpina to uzskatīt kā de jure vēl pastāvošu. Tas ir apstāklis, kas lielā mērā nāk mums par labu mūsu tagadējā cīņā atgūt tautas un tēvzemes brīvību, un toreizējo notikumu atcerēšanās var dot mums jaunu spēku un sparu mūsu cīņu turpināt.

Cīņa par mūsu valsts tiesisko atzīšanu vislielākā mērā saistīta ar mūsu pirmā ārlietu ministra Zigfrīda Meierovica vārdu un viņa izcilām diplomātiskām spējām šo grūto un sarežģīto uzdevumu novest līdz sekmīgam atrisinājumam.

Mūsu bruņotie spēki bija atspieduši lielinieku armiju atpakaļ, ieņēmuši Rīgu un atbrīvojuši Vidzemi. Pagaidu valdība bija atgriezusies mūsu galvaspilsētā un ministru prezidents Ulmanis aicināja Meierovicu ierasties Rīgā, lai stātos pie mūsu ārlietu resora izveidošanos. Jūlija sākumā Meierovics arī ierodas Rīgā un tūlīt stājas pie šī uzdevuma pildīšanas, ko arī visumā paveic dažu nedēļu laikā. Šim darbam viņš spēj atrast sev pareizos līdzstrādniekus, kas visi vēlāk vadošos posteņos sagādāja sev ievērojamu vārdu mūsu diplomātiskā dienestā. Lai minam V.Šūmani, K.Zariņu, M.Nukšu, L.Sēju, R.Liepiņu, O.Grosvaldu, J. Sesku un M.Valteri — visi viņi kā sūtņi vai ministri ieņem cienījamu vietu mūsu diplomātijas vēsturē.

Uzņemoties ārlietu resora vadību, Meierovics mūsu ārpolitiskajā darbā saskatīja trīs galvenos uzdevumus -- mūsu valsts tiesiskās atzīšanas panākšanu, Baltijas valstu savienības radīšanu un ārējās tirdzniecības izveidošanu. Uzsākot šo darbu, mūsu pirmajam ārlietu ministram uzsāktā cīņa tomēr drīz vien bija jāatbīda otrā plānā, jo tā sauktais Bermonta-Avalova uzbrukums mūsu galvaspilsētai Rīgai 1919.g. oktobra sākumā piespieda valdību pievērst visu uzmanību un spēku šī uzbrukuma atvairīšanai. Valdības uzdevumā viņš dodas uz Igauniju un vēlāk uz Poliju, lai mēģinātu tur rast palīdzību un atbalstu mūsu cīņai ar iebrucējiem. Šos uzdevumus Meierovicam izdevās sekmīgi veikt un vācu-krievu uzbrucēji tika no Latvijas izdzīti. Arī lielinieku spēki 1920.g. pavasarī tika galīgi apspiesti aiz mūsu valsts robežām, un tā paša gada rudenī Latvija bija galīgi izcīnījusi savu patstāvību, nospraudusi savas robežas un parakstījusi miera līgumus ar abiem lielajiem kaimiņiem — Vāciju un Padomju Krieviju. Pēdējā ar šo līgumu bija svinīgi atzinusi mūsu valsts patstāvību, bet Vācija, Versaļas līguma saistīta, bija solījusi to darīt, tiklīdz Latvija būs tiesiski atzīta no kādas no toreizējām sabiedrotām valstīm.

Tā kā līdz šim nebija bijis iespējams panākt mūsu valsts tiesisko atzīšanu no šo lielvalstu puses tiešās sarunās, Meierovicam likās, ka būtu jāmēģina panākt Latvijas uzņemšanu jaunnodibinātajā Tautu Savienībā. Līdz ar uzņemšanu Tautu Savienībā automatiski nāktu arī tiesiskā atzīšana. Valdība nolēma šo iespēju izmēģināt un sūtīja Meierovicu ar pavadoņiem J.Lazdiņu un šo rindiņu rakstītāju kā sekretāru uz Ženevu. Apzinoties grūtības, Meierovics 1920.g. novembŗa pirmajās dienās dodas ceļā ar labām cerībām arī šo uzdevumu veikt. Nonākot Ženevā, delegācijai vēl pievienojās sūtņi — Dr.M.Valters Romā, Dr.O.Grosvalds Parīzē un J.Seskis Bernē. Kopējiem spēkiem mūsu diplomāti metās darbā Meierovica vadībā, apmeklējot tur sapulcējušos valstsvīrus un delegātus, mēģinot pārliecināt tos iestāties par mūsu uzņemšanu.

Drīz vien tomēr bija izjūtams, ka lielus panākumus sagaidīt nevarēsim. Piedalīties sanāksmes sēdēs mums nepieļāva un varējām diskusijas noklausīties no publikas sēdvietām. Neatlaidīgās sarunās ar asamblejas prezidiju un atsevišķu valstu delegātiem Meierovicam izdevās iesniegt mūsu lūgumu uzņemšanas dēļ un panākt viņa pielaišanu aizstāvēt Latvijas uzņemšanas prasību Tautu Savienības īpaši radītā Baltijas jautājumu apakškomisijā. Attiecīgā komisijas sēde notika 25.novembrī un Meierovics tur apgaismoja Latvijas lietu tik vispusīgā un izsmeļošā veidā, ka nekādas tālākas diskusijas nenotika.

Neskatoties uz to, drīz vien kļuva skaidrs, ka Anglijas un Francijas noteiktās opozicijas dēļ Latvijas un pārējo Baltijas valstu uzņemšanai Tautu Savienībā stāsies ceļā nopietni šķēršļi. Šo lielvalstu atturības iemesli bija vēlēšanās redzēt no lieliniekiem atbrīvotu stipru un vienotu Krieviju, lai nodrošinātu savas milzīgās kara laika prasības pret to, kā arī radīt austrumos stipru pret spēku pret iespējamiem jauniem vācu uzbrukumiem.

No Ženevas Meierovics ar delegāciju dodas vispirms uz Romu, lai pateiktos par doto atbalstu, apmeklēja karali un valdības locekļus, tika pieņemts audiencē pie pāvesta un visur sastapa vislielākās simpatijas un izpratni mūsu lietai. Pēc dažām dienām varējām atstāt Romu drošā pārliecībā, ka italiešu valdībā un sabiedrībā esam guvuši patiesus draugus un mūsu centienu atbalstītājus. Atlika vēl grūtākais — panākt Francijas un Anglijas labvēlību mūsu lietai.

No Romas Meierovics ar delegāciju devās uz Parīzi, kur ieradās 1920.g. Ziemsvētku vakarā. Pēc balto krievu ģenerāļu intervencijas sabrukuma Krievijā, Francijā sāka iezīmēties zināms pagrieziens tās ārpolitiskajā nostājā. Noteicošās politiskās aprindas Parīzē sāka saprast neiespējamību atjaunot agrāko Krieviju un tamdēļ sāka vairāk pievērsties domai par sanitārā kordona radīšanu ap Krievijas robežām, lai aizkavētu lielniecisma pārsviešanos uz Vakareiropu.

Sarunās ar Francijas vadošiem valstsvīriem Meierovics ļoti veikli izmantoja šo noskaņojumu un rezultātā varēja izmantot faktu, ka Francija zināmā mērā būtu gatava ņemt iniciatīvu par Latvijas un Igaunijas atzīšanu. Par Lietuvu tās konflikta dēļ ar Poliju Viļņas dēļ pagaidām nevarēja būt runas. Ar to sākās mūsu diplomātiskās cīņas izšķirošais brīdis. Pēc notikušā pagrieziena Francijas nostājā vissvarīgākā valsts nu bija Anglija un tādēļ Meierovics ar delegāciju nolēma doties uz Londonu. Tur ieradās 1921. g. Jaungada dienas vakarā. Seit Meierovics ar sūtni G.Bisenieku un no Parīzes izsaukto O.Grosvaldu attīstīja jo strauju aktīvitāti, lai noskaidrotu, kas ir galvenie iemesli Anglijas negātīvai nostājai pret mūsu valsts atzīšanu un mēģināt novērst tos.Grūtības sagādāja apstākļi,ka Anglijai tajā laikā notika sarunas ar Padomju Krieviju tirdzniecības sakaru atjaunošanai. Krievu emigranti, kuŗiem tobrīd Londonā vēl bija liels iespaids, no savas puses darīja iespējamo, lai liktu šķēršļus mūsu lietai. Izlaida baumas par Baltijas valstu it kā nedrošo politisko un saimniecisko stāvokli, kas negatīvi iespaidoja angļu noteicošās aprindas pret mūsu centieniem. It sevišķi toreizējais ārlietu ministrs lords Kerzons bija nedraudzīgs Baltijas valstīm un arī neslēpa savu nodomu balsot pret atzīšanu, ja jautājums paceltos Sabiedroto Augstākā padomē.

Šajā kritiskajā brīdī pienāca negaidīta ziņa, ka Francijā sastādījusies jauna valdība Aristīda Briana vadībā, kas uzņēmies arī ārlietu ministra amatu. Viņš mūsu lietai bija visai labvēlīgs. Saņemot šo ziņu, Meierovics lika sūtnim Grosvaldam nekavējoties iesniegt Sabiedroto Augstākai padomei oficiālu pieprasījumu atzīt de jure Latvijas valsti.

Padomes sēde bija nolikta uz 24. janvāri Parīzē un Meierovics tūdaļ nolēma doties uz turieni pats. Jau 23. janvārī ieradāmies Parīzē un Meierovics tajā pašā dienā meklēja tikšanos ar franču noteicošiem politiķiem un augstākiem ierēdņiem ārlietu ministrijā, lai vēl pēdējā brīdī labvēlīgi iespaidotu Padomes locekļus par labu mūsu lietai. Kopā ar sūtni Grosvaldu viņš apmeklēja arī pārējos Padomē ieejošo valstu pārstāvjus. Bez Anglijas un Francijas tur iegāja vēl Italijas, Beļģijas un Japanas pārstāvji. Tā kā Itālija un tagad arī Francija bija gatavas mūsu valsts patstāvību atzīt, viss patiesībā atkarājās vienīgi no Anglijas.

Pirmajā dienā nekādas noteiktas ziņas no Padomes sēdēm nepienāca. Otrā sanāksmes dienā, 25.janvāŗa pievakarē, Meierovics viesnīcā saņēma kāda žurnālista telefonisku paziņojumu, ka Augstākā Padome mūsu jautājumu gan apspriedusi, bet izšķīrusi to negātīvi Anglijas stingrās pretošanās dēļ. Tā kā vēlā laika dēļ nebija iespējams šo ziņu pārbaudīt, šķīrāmies stipri nospiestā garastāvoklī. Otrā rītā, 26.janvārī, Meierovics ar Grosvaldu steidzās uz ārlietu ministriju, lai noskaidrotu, kas noticis. Tur viens no direktoriem paskaidroja, ka mūsu atzīšanas jautājums vēl neesot galīgi izlemts, jo tam radušies ļoti nopietni sarežģījumi. Iespaids no šīs sarunas bija stipri nospiedošs un, viesnīcā atgriezies, Meierovics sāka domāt par atgriešanos Rīgā.

Šajā drūmajā noskaņojumā tās pašas dienas pēcpusdienā pēkšņi piezvanīja sūtnis Grosvalds un īsā sarunā paziņoja Meierovicam, ka Augstākā Padome nupat esot atzinusi Latviju un Igauniju de jure kā patstāvīgas valstis. Var iedomāties, ka mūsu visu prieks par to bija ļoti liels. Kad, pārbaudot šo ziņu, saņēmām apstiprinājumu, ka atzīšana tiešām notikusi, varējām atviegloti uzelpot, apziņā, ka lielais mērķis beidzot bija sasniegts. Mūsu patstāvīgās valsts tiesiskā atzīšana nu bija noticis fakts. Ārlietu ministra neatlaidīgie pūliņi un viņa diplomātiskās spējas bija vainagoti ar spīdošu panākumu. Meierovics bija veicis vienu no saviem svarīgākiem uzdevumiem — ierindot Latviju citu neatkarīgo valstu saimē

(Turpinājums 15. lp.)

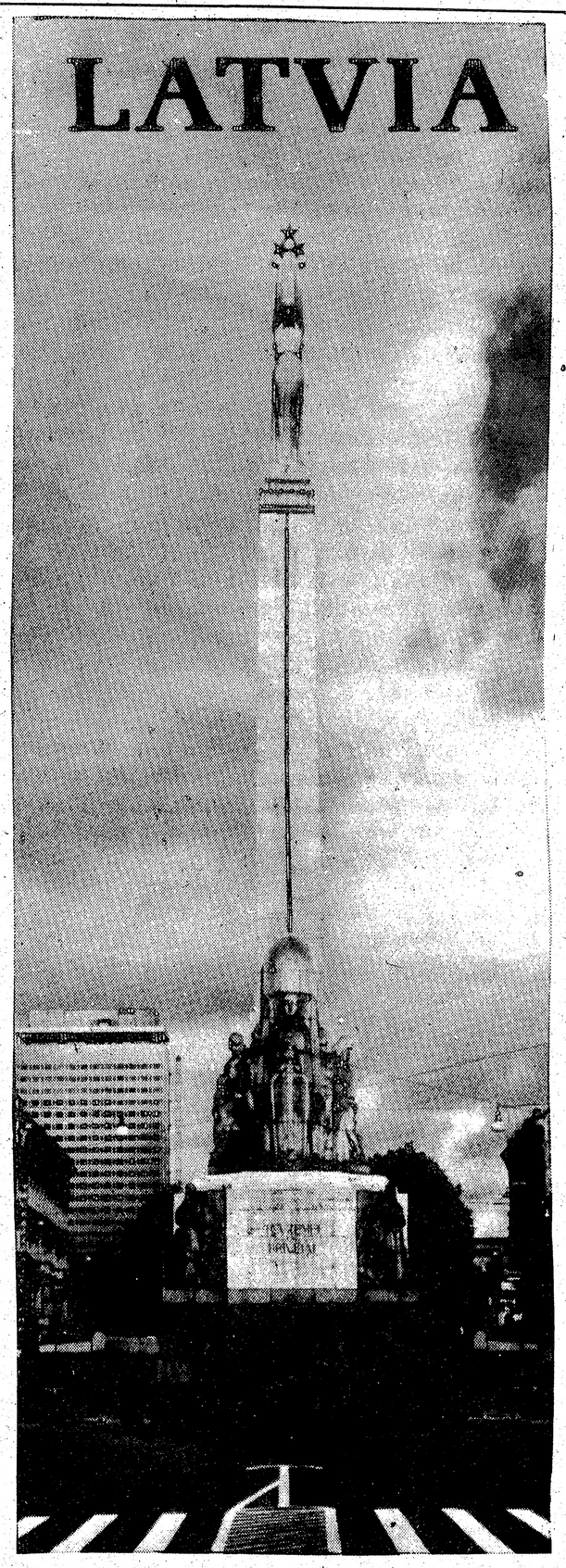

PBLA izdevusi skaistu krāsainu brošūru par Latviju.

Nozīmīgs Daugavas Vanagu darbs

Daugavas Vanagi darbojušies 12 dažādās zemēs, 130 vietās apvienojot 9.732 biedrus. Biedru skaits nedaudz samazinājies Anglijā, Vācijā un Kanadā, bet audzis ASV. Gados jauno biedru piesaistīšana organizācijai joprojām paliek galvenā organizācijas problēma.

Kultūrālo rosmi veicinājuši 23 koŗi, 18 teātŗa kopas, 48 bibliotēkas ar pāri par 40.000 grāmatām, darbojušās 38 sporta kopas, 15 tautas deju kopas un 65 dažādas citas sekcijas. Gandrīz visās pašdarbībās redzams neliels pieaugums.

Darbība izpaudusies sarīkojumos: 196 dažādos svinīgos aktos, 145 priekšlasījumos, 78 koncertos, 53 teātŗa izrādēs un 620 dažāda veida citos sarīkojumos. Aktu, teātŗa izrāžu un priekšlasījumu skaits audzis.

Iekšējai informācijai kalpojuši 32 zemju valžu un 248 nod./apv./kopu apkārtraksti.

Ja vēl 1977.gadā DV organizācija jaunatnes un skolu atbalstam deva DM 77.000,-, tad 1981.g. tas jau sasniedzis DM 184.000,- lielu devumu. Kultūrāli sabiedriskam darbam dots DM 61.200,-, politiskās informācijas — DM 48.000,-. Atbalstīts arī Latviešu Nac.Fonds ar DM 17.500,-.

Latvijas Brīvības fondā DV nod./apv. 1981.gadā no jauna iemaksājušas DM 16.000,-, kopskaitā sastāvot 87 DV vienībām.

Sniegta palīdzība dzimtenē dzīvojošiem DM 25.000,- apmērā. "Plkv. V.Januma fonda" balva (1.000,- dol.) jaunatnes aktīvitātēm piešķirta "Saules jostai" Austrālijā. Iespiesta un izplatīta brošūra "Ierosinājumi DV organizācijas jaunatnes nozares darbam" 1.000 eksemplāros. Ievērojami atbalstīta Minsteres latv. ģimnazija ar DM 42.000,- un skolas uz vietām.

1981.gadā sagatavots VIII sējums "Latviešu karavīrs Otra pasaules kara laikā" un izdots 1982.gada aprīlī.

Laikā no 20.-26.aprīlim Melburnā, Austrālijā, DV Austrālijas valdes izkārtojumā notika 4. DV globālās dienas ar plašu programmu: dievkalpojumu, teātŗa izrādēm, koncertiem, referātiem, etnografisku jaunatnes uzvedumu, DV dažādu darbības nozaŗu sanāksmēm, DV CV sēdi u.c.

Izcilu darbību organizācijā parādījušas vanadzes gan jaunatnes audzināšanā, gan informācijas un aprūpes darbā un citur, to veicinot ar darbu un līdzekļiem. Vanadžu priekšniece apmeklējusi nodaļas Kanadā, Austrālijā un Vācijā, kā arī piedalījusies daudzās informācijas darbinieku sanāksmēs un devusi intervijas raidītājiem.

Iznāk DV Mēnešraksts, DV laikraksts Kanadā un DV kalendārs ASV.

Pag. gada beigās notikušas DV priekšnieka un vanadžu priekšnieces vēlēšanas, kuŗās turpmākajiem 3 gadiem ievēlēti Jānis Frišvalds un Austra Liepiņa.

Ievērojami atbalstīts Patiesības fonds, ar kuŗa palīdzību panākta nepatiesu apvainojumu atspēkošana diviem bij. latviešu kaŗavīriem ASV.

Ar lielu neatlaidību un enerģiju DV visā pasaulē turpina skaņu lenšu ielasīšanu mūsu neredzīgo vajadzībām. Sevišķi te atzīmējama M.Bergholca un O.Baltputņa veikumi Vācijā—Hamburgā, ar rēgulāro "Ziņu Vanaga" lasījumu no visām latviešu avīzēm un žurnāliem. To skaits jau pārsniedzis 400. DV devums 1981. gadā bijis 91,5 proc. no visiem ieskaņojumiem (visā laikā 94,4 proc. kopvērtībā par DM 129,294).

Te minētais ir īsos vārdos pateiktais DV devums latviešu sabiedrībai aizvadītajā gadā, bet DV praktiskais ikdienas darbs izpaužas DV darbības zemēs uz vietām.

A.J. Bērziņš
DV ģenerālsekretārs

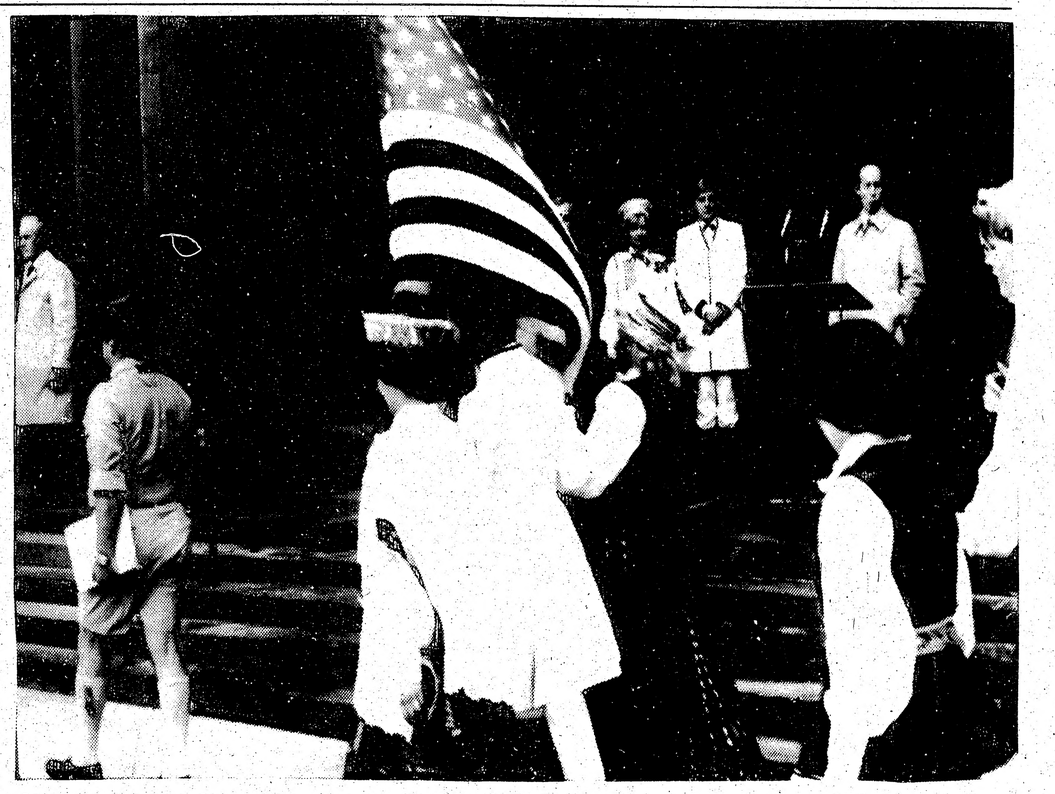

Skautu vad. A. Oga ved karodzniekus ar sardzi Baltijas brīvības dienā.
Foto O. Akmentiņš.

Rēgens izsludina Baltijas sēru dienu

Svarīgais paziņojums par Baltijas brīvības dienu, kas pieņemts ASV kongresā un Senātā nodots kā likums pirmdien, 14. jūnijā, parakstīšanai prezidentam Rēgenam. Bostonā piemiņas akta dalībnieki pulcējās Kapleja laukumā pie Trīsvienības (Trinity) baznīcas, kuŗas gotiskie torņi tiecas pret debesīm. Šī iespaidīgā sanāksme bija plānota, lai še pirmo reizi paziņotu svarīgo ASV likumdevēju lēmumu. Uz šo demonstrāciju Baltais nams bija sūtījis savu pārstāvi no ārlietu ministrijas Melvinu Levitskiju. Kā zināms, vēl otra līdzīga rakstura sanāksme notika lietuvju centrā Ņujorkā, kur sēru dienas dalībniekus uzrunāja otrs prezidenta Rēgena pārstāvis no ASV delegācijas AN. Bostonā nolasīja arī prezidenta Rēgena personisko vēstījumu, ko viņš bija nodevis īsi pirms došanās uz Eiropu. Tomēr vislielāko aizkustinājumu savā runā sniedza kongresmenis Brians Donelijs un ALA priekšsēdis J. Riekstiņš.

Pār skaisto Kapleja laukumu 13. jūnijā gūlās debesis svina pelēkumā, kas draudēja kuŗu katru brīdi atraut vaļā ūdens slūžas — lietus gāzes. Laukums tomēr pildījās ar cilvēkiem, kas bija paši pieredzējuši komūnistu iebrukumu un jūnija deportācijas Latvijā, Igaunijā un Lietuvā. Daudzi tērpušies tautas tērpos, un ikvienam svārka atloku rotāja zīme — ,,Freedom for Latvia''. Sarīkojuma vadība ir latviešu rokās jau otru gadu. Karogu goda sardzes protokolus pārzina skautmeistars Aivars Oga, bet pāri visiem stāv Aristīds Lambergs ar savu milža augumu. Plašajā laužu lokā redzami izteiksmīgi plakāti: ,,We will never forget the Baltic Holocaust'', ,,Soviet Union — Red Sea of Blood''. Kāds vīrs staigā ar Baigā gada nomocītā Čuibes attēlu arī pēc tā izrakšanas no kapa. — Drausmīgi, saka gaŗāmstaigājošie bostonieši. Baznīcas priekšā uz kāpnēm goda sardzē stāv triju kādreiz brīvu valstu vīri ar saviem nacionālajiem karogiem. Pēc kāda laika tiem pievienojas Polijas delegācija ar savu balti sarkano karogu, nokavējušies, jo arī viņiem bijusi protesta sanāksme pret Solidāritātes apspiešanu Polijā.

Svinīgo manifestāciju vada Harvarda universitātes prof. Duglass Kūpers (Douglas Cooper). Īsu uzrunu saka arī Aristīds Lambergs un nolasa prezidenta Rēgena sveicienus, ko viņš bostoniešiem sūtījis īsi pirms brauciena uz Eiropu. Tad runā ASV ārlietu ministrijas darbinieks cilvēku tiesību *jautājumos Melvins Levit*skijs par Baltijas valstu varmācīgo iekļaušanu Pad. savienībā. — ,,Baltiešu patriotu pienākums ir, lai cirstās rētas paliktu dziļi atvērtas. Laiks komūnistiem nedod nekādas tiesības.''

Vairāki runātāji ar ironiju pieminēja senātoru Ed. Kenediju, kas kā vienīgais vēlētais tautas pārstāvis nav atbalstījis Baltijas brīvības dienas proklamēšanu.

ALA priekšsēdis J. Riekstiņš savā runā pieminēja traģisko Rūtiņas U. dzīves stāstu ,,Dear God I wanted to live''. Kamēr Pad. savienība apspiež Afganistānu un Poliju, situācija Baltijas valstīs no dienas kļūst launāka. Vai rietumu valdībām būtu informācijas trūkums par to, kas notiek mūsu dzimtenē? Šo dienu mēs nekad, nekad, nekad neaizmirsīsim, atkārtojot trīs reizes, runu beidza runātājs.

Laikraksts Boston Globe otrā rītā rakstīja: Baltijas valstu problēma ir politiski radīta, un politiski tā arī jāatrisina. Baltiešu deportāciju diena apzīmē smagu triecienu cilvēka tiesībām. Baltiešu holokausts ir viens no vislielākiem, bīstamākiem un ciniskākiem Pad. savienības imperiālisma varas paraugiem. Mēs nevaram attaisnot, ka dzīvie nevar runāt skaļi un stingri par tiem, kas mira. Runu pavadīja dzīvi aplausi. A. Lambergs pateikdamies visiem teica: ,,Atcerēsimies, kas ir mūsu draugi!'' No sēru dienas 14. jūnijs kļuvis par baltiešu politisku panākumu dienu.

Osv. Akmentiņš

VANKUVERA

● Vankuveras un apkārtnes latvieši, atceroties 14. jūnija drausmīgos notikumus, pulcējās 12. jūnijā Vankuveras ev. lut. draudzes baznīcā, kur sēru dievkalpojumu vadīja prāvests R. Āboliņš. Pēc dievkalpojuma atceres aktu ievadīja DV Britu Kolumbijas nodaļas valdes priekšs. E. Pelēns. Viņš izteica nožēlu, ka jaunā paaudze neaptver šīs dienas traģisko nozīmi latviešu tautas vēsturē.

Mācītājs J. Šmits rādīja filmu par baznīcas un ticīgo vajāšanām Pad. savienībā un komūnisma ekspansijas plāniem. Mācītājs aicināja latviešus atgriezties pie ticības Dievam, jo tikai caur Viņu mūsu tauta paglābsies no bojā ejas. Viņš iepazīstināja klātesošos ar savu misijas darbu komūnisma zemēs.

● Poļu nacionālā kongresa izkārtojumā 12. jūnijā Vankuverā notika plaša pretkomūnistiska demonstrācija, kuŗā bez poļiem piedalījās arī daudzu citu apspiesto nāciju pārstāvji. Latviešu grupu šinī demonstrācijā vadīja DV Britu Kolumbijas nodaļas valdes priekšsēdis E. Pelēns, nesot Latvijas karogu. **Jāz. Ruško**

SV. KATRĪNAS

● Sv. Katrīnu latviešu skolas mācību gada nobeigumu ar svētbrīdi ievadīja māc. Jānis Prauliņš. Šogad skolai absolventu nebija. Skolas pārzine Dzintra Eglīte pateicās visiem par ierašanos un visai latviešu sabiedrībai un organizācijām par skolas materiālo un morālo atbalstu. Daļa no tagadējās skolas saimes dzīvo tuvākās ASV pilsētās un nedēļā reizi mēro tālo ceļu uz Sv. Katrīnām. Vecākā klasē skolnieki pārzina latviešu valodu, un klases audzinātāja ir Aina Cella no Niagaras.

Vanadžu koris Senatne kuplināja aktu ar 3 tautasdziesmām. Pēc oficiālā akta sekoja īsluga ,,Kuplastes medus konfektes'', kuŗā piedalījās visi skolnieki. Tā bija ļoti labi sagatavota. Viesi un skolas saime vēl labu laiku kavējās pie skolas bērnu vecāku bagātīgi klātā kafijas galda.

Z.

SUTONA

● Sutonā, Ontario, vietējo un apkārtnes latviešu pensionāru sanāksmē 16. jūnijā pieminēja 14. jūnija notikumus un sarkanarmijas iebrukumu Latvijā. Garīgo daļu vadīja Edgars Straumers, bet par 1940. g. boļševiku iebrukumu Latvijā un 14. jūnija deportācijām stāstīja J. Treijs. Viņš atcerējās 1940. g. 14. jūniju, kad iebrucēji noslepkavoja 3 robežsargus un viņu ģimenes atsevišķus loceklus. Ar šo iebrukuma dienu boļševiki pavēra tūkstošiem latviešu asiņaino ceļu uz vergu nometnēm, cietumiem un spīdzināšanas iestādēm. Lai cīņu ar okupantiem turpinātu, latvieši apvienojušies vairākās organizācijās. Aktīvākās Kanadā ir DV un LNAK kā jumta organizācija, kuŗas atbalstāmas visiem iespējamiem līdzekļiem. J. Treijs savu runu nobeidza ar Dievs, svētī Latviju. Sekoja garīgās dziesmas un atmiņu stāstījumi. Klātesošie pateicās Jūlei Statkusai par lielo darbu sanāksmes izkārtošanā un bagātīgi klāto kafijas galdu. L. Breikša dažus dzejoļus un dažādas mācītāju runas lasīja J. Statkusa, bet A. Ešentāls no Toronto atskaņoja garīga satura runas.

Ts.

Kārļa Suntaža būvdarbi,
Metro lic. B 2494.
Būvē jaunas mājas un vasarnīcas. Izdara pārbūves, remontus, krāsošanas un mūrēšanas darbus. Sagādā atļaujas.
Zvanīt 751-6829.

Vanagu Kārlis

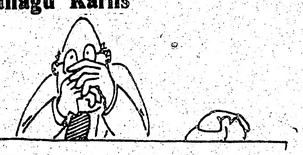

Trimdinieka piezīmes 37

Bībelnieks Billijs Grēms, ASV prezidentu garīgais padomnieks, tomēr nespējis atteikties velnišķīgajam kārdinājumam un pieņēmis Maskavas sarkanā patriarcha ielūgumu ierasties tur ,,baznīcas konferencē'', kur visu svēto vārdā jānosoda ASV ,,izplānotās atomkaŗa briesmas''. Billijs, neizvērtēdams Kremļa īstos plānus un šādas konferences mērķus, naīvi priecājās, ka nu viņam Krievijā evaņģelizācijai ,,plaši atvērtas durvis'' (vadīs lūgšanas stundu pareizticīgo katedrālē un baptistu baznīcā), un satiekoties ar Kremļa varenajiem, varēšot pakalpot labāku attiecsmju nodibināšanai starp ASV un PSRS. Kad Billijs 1977. g. apmeklēja Ungāriju, vēstures profesors Dāvids Fundenbruks (savos rakstos nosoda, ka ASV ārlietu ministrijas karjēristi esot mīksti pret Kremli) rakstīja, ka komūnisti Billiju tur esot pamatīgi ,,apstrādājuši''. Šoreiz Maskavā ar patriarcha aranžēto pompu tas notika ar vēl lielāku vēzienu!

* * *

Tā kā lik. 86—90 (VII.daļa) nosaka, ka ,,ASV drošībai ir svarīgi, lai komūnistu apspiesto tautu tieksmes pēc brīvības un neatkarības tiktu uzturētas dzīvas'', pag. gadā 24 (no 50) gubernātoriem arī no savas puses izsludināja CNW savējās pavalstīs. Nav ziņu, cik pilsētu galvas to arīdzan darījušie, bet vairākās pilsētās, pēc atsevišķu baltiešu ,,privātas'' ierosmes, tas noticis. Zīmīgi, ka 20 gubernātori pag. gadā par CNW izsludināja jūlija 3. nedēļu (12.—18.7.), kā to noteic likums, kamēr ASV prezidents nezināmu iemeslu dēļ (vai Baltā namā notika stīvēšanās par uzsaukuma tekstu?) to izsludināja ar 19. jūliju, kas bija mēneša ceturtā nedēļa. No 24 gubernātoru uzsaukumiem tikai 13 teksti atbilda lik.86-90 garam un kodolam, t.i. tieši akcentēja Kremļa imperiālismu, agresiju un tautu verdzināšanu. Luiziānas gubernātors pat pieminēja, ka hipokritiskā Padsavienība, turpinot pasaules iekaŗošanu, ignorē Helsinku nolīgumu. Pārējās 11 pavalstīs CNW uzsaukumi bija ar ,,mīkstu vadu'', apliecinot tikai simpatijas apspiestām tautām un izsakot cerību brīvības atgūšanai. Tas, ka pēdējo skaitā ir tādi diži baltiešu pagasti kā Ņujorka (!), Ilinoja (!), Ohaio, Konektikuta u.c., ar trimdas vadītājām personībām, liek šaubīties, vai tās būs diezcik pūlējušās, lai CNW viņu pavalstīs izvērstos par nozīmīgu pretkomūnisma propagandu, kāds ir tās mērķis.

* * *

Lasi un brīnies, bija noticis arī neticamais — tādās ASV pavalstīs, kur nacionālās rosmēs daudzināti latviešu centri, kādi, piem. atrodas Mērilandē (šajā pavalstī, Rokvillā, darbojoties latviešu cīņas ģenerālštābs!), Kalifornija (tur propagandas darbā rosīgākās DV apvienības), Ņudžersijā (NY pievārtē), Florīdā, Kentakijā, Minesotā, Oregonā u.c.,vietējie gubernātori CNW akcijā nemaz netika iekustināti un uzsaukumu neizdeva, kaut gan tur visvieglāk bija iespējams tos patraucēt ar baltiešu delegācijām u.tml. Arī ar pārdomātu personīgu iniciātīvu varēja mēģināt panākt (piem. šo piezīmju rakstītājs, neviena ,,nepilnvarots'', piesūtīja savam gubernātoram pilnu 86-90 lik. tekstu un prezidenta Aika uzsaukuma norakstu, ar ko pietika, lai gubernātors parakstītu īstu antikomūnistisku CNW uzsaukumu). Tālab ,,S.O.S.'' —negaidait, ka šogad CNW lieta kustēsies pati no sevis, pieprasiet no mūsu ,,cīņas vadības'' (informāciju birojiem) 1959.g. CNW likuma un prezidenta Eizenhauera 1960.g. CNW uzsaukuma tekstus un, nežēlojot pastmarkas, piesūtait tos, lūdzot neaizmirst komūnistu apspiestās tautas, saviem gubernātoriem, pilsētu galvām, laikrakstu izdevējiem (tie nokārtosies ar redakciju), TV un radio staciju vadītājiem, sinodēm un archidiocēzēm. Sekmīgie panākumi būs kluss gandarījums par pildīto pienākumu! Disciplīnas dēļ iepriekš gan sazinaities ar vietējā latviešu pagasta vadvīriem, kaut gan pieredze rāda, ka ierosinātājam pašam gan viss būs jāpadara, jo patlaban mūsu centros ir siena laiks Līgo svētku, pikniku, vēžu un citu ziedoņu balļu rīkošanai, ne ,,polītiskai bungošanai'', to saprotiet taču pats...Par rezultātiem CNW iedzīvināšanai ziņojiet mūsu laikrakstiem, tie būs teicami piemēri nākotnei, cik maz kādreiz vajaga, lai lielu darbu padarītu. Bet ja mēs neizmantosim vismazāko iespēju izkliegt pasaulei komūnisma postīgo varu un nodarījumus baltiešu tautām, atlikušajai brīvai pasaulei arī draudēs Kremļa teroristu izkārtotais ,,miers pasaulē'' — kapsētas miers brīvajiem ļaudīm. Vai kā prof. Dr.iur.Kārlis Dzelzītis pirms aiziešanas mūžībā pravietiski teica: ,,Mums sola mieru, kas melnāks par trimdas tumsu—kapsētas mieru, kur dziļi zem zemes brīvība rakta, aizbāztu muti, lai brīvības saucienus nesadzirdētu aklie un pievīltie...''.

Laikraksta
LATVIJA
AMERIKĀ
atsevišķus numurus
var pirkt Toronto
latviešu veikalos
un DV grāmatnīcas nodaļās
Latviešu Namā un Centrā,
kā arī spiestuvē.

Baltiešu 14. jūnija piemiņas dievkalpojumā Toronto piedalījās arī latviešu garīdznieki — archibīskaps A. Lūsis, māc. I. Gaide, māc. J. Cālītis un A. Celms. Foto V. Cinis.

Jauniešu iesvētības Montrealā. Pirmā rindā no kreisās: Kārlis Freibergs, Ingrīda Ziediņa, Ronalds Garinella, Michelle Bayard, Cindy Bayard; 2. rindā no kreisās: Pēteris Ziediņš, Dāvids Timermanis, prāv. Arturs Voitkus, māc. Verners Voitkus, viesis no Austrālijas.

Toronto DV nodaļas šaušanas sacensību uzvarētāji Bērzainē.

TORONTO ZIŅAS

● Kanadas 115 dzimšanas dienā ceturtdien, 1. jūlijā, no plkst. 21 — 24 televīzijā uz 10 čaneļa, kabeļu sabiedrības Rogers, Graham / Maclean-Hunter u.c. pārraidīs Toronto etnisko grupu programmu. Latviešus ar 15 minūšu programmu reprezentēs DV Toronto sieviešu koris Zīle diriģenta Arvīda Purva vadībā ar Ritu Strautiņu pie klavierēm un Toronto koklētāji Auseklītis Arianas Liepiņas vadībā.

● DV Toronto sieviešu koŗa Zīle jaunievēlētā valde 8. jūnija valdes sēdē konstruējās: priekšnieces vietnieces Ausma Miķelsone un Tonija Krūka, sekretāre Helga Meijera, kasiere Sandra Kurse-Freimane, saimniecības vad. Anastasija Butāne un Vanda Hejkinga. Koŗa priekšniece, sapulcē ievēlēta atsevišķi, Monika Jonāne. Šīs sezonas koŗa pēdējais mēģinājums notika 15. jūnijā. Pēc vasaras pārtraukuma koris diriģenta Arvīda Purva vadībā mēģinājumus atsāks otrdien, 7. septembrī.

● Austrumu draudzes lauku īpašumā Tālavā Jāņu svinībās 26. jūnijā bija ieradušies tālavieši ar pārvaldes priekšnieku E. Ziplānu un viesi no Toronto. Draudzes mājas zāle bija dekorēta ar meijām un jāņuzālēm. Tālavas dāmas bija klājušas cienastu galdu jāņubērniem. Hugo Miķelsons lasīja Valdas Moras, Ērika Raistera un Māras Kalējas dzejoļus, kuŗos apdziedāta Jāņu nakts un līgotāji. Pie ugunskura līgošanu vadīja Hugo Miķelsons, izdalot lapiņas ar līgo dziesmām. Līgotājus bagātīgi ar alu un sieru pacienāja Jāņatēvs — Ludvigs Zablovskis un Jāņamāte — Olga Zablovska. Jāņu svinēšana pie bagātīga galda turpinājās draudzes mājā, kur deju mūziku un dziesmas atskaņoja skaņu platēs.

● Toronto katoļu draudzes Mežciemā 19. jūnijā Jāņu svinībās bija ieradušies ap 80 dalībnieku. Līgošanu vadīja katoļu draudzes koŗa diriģents A. Gertmanis. Jāņatēvs Alberts Zaķs un Jāņamāte — Stasija Broka cienāja ar sieru un alu. Lietainā laika dēļ apdziedāšanās un kopīga līgošana notika sabiedriskajā ēkā, vēlāk arī deja pie lenšu mūzikas, ko gādāja Leonards Garjānis. Par cienastu un atspirdzinājumiem rūpējās Mežciema dāmu kom. ar priekšnieci Zinu Ekšteinu. Nākamais sarīkojums Mežciemā būs gadskārtējā Rudzpuķu balle 31. jūlijā.

● Jāņu sarīkojumā Saulainē pēc rīkotāju vērtējuma piedalījušies ap tūkstoš līgotāju, to vidū arī daudz jauniešu. Pirmie jāņubērni ieradās jau piektdienas vakarā. Jaunieši sāka telšošanu upmalā, kur dega ugunskuri un skanēja arī dziesmas. Jāņu svinēšana iesākās 26. jūnijā ar uzvedumu „Jāņugunis dziesmās", Saulaines šķūnī sniedzot divas izrādes. To bija sagatavojis jauniešu koris Jaunbalss ar diriģenti Daci Šmiti. Jāņumāti tēloja Ženija Vītola un Jāņatēvu Imants Lapiņš. Izrādē ar līgošanu iesaistīja arī skatītājus. Pēc otrās izrādes pie lielā ugunskura pļavā notika aplīgošanās. Jāņubērnus ar alu un sieru pacienāja Jāņutēvs Jānis Koncis un Jāņumāte Rasma Suchova. Viņi arī vadīja aplīgošanos. Šķūnī un pūnītī, kas bija izpušķots meijām un lauku ziediem, visu nakti apgrozījās ļaudis un pulcējās pie bufetes, kur Saulaines dāmu komiteja pacienāja ar kafiju un cepumiem, arī atspirdzinājumiem. Ārpusē cepa smaržīgos „liepājniekus", aizstājot nelatviskos „hamburģerus". Šķūņa augšstāvā grīdu rībināja dejotāji, spēlējot deju orķestrim Runči pāri pusnaktij. Pēc tam deju mūziku Saulainei dāvināja Jānis Girgensons ar savu skaņu lenšu sistēmu. Tā deju prieki varēja turpināties „līdz saulīte rotājas". Bija rīkota arī izloze, kuŗā starp laimestiem atradās arī piecas Ontario provinces loterijas biletes, katra 5 dol. vērtībā. Līgo nakts un nākošā diena bija bez lietus, bet iepriekšējās lietainās dienās tā bija samirkusi lielā ugunskura malka, ka līgo vakarā vajadzēja izlietot vairākus galonus dārgā benzīna, lai pievilinātu liesmas pie slapjajām pagalēm. Tāds pats „posts" bija arī ar jāņumucu. Jāņos bija ieradies arī tāls ciemiņš — Uldis Paparde ar ģimeni no Austrālijas. Viņš ir agrākais torontietis, kas ieprecējies Piektajā kontinentā, kur tagad dzīvo astoņus gadus, bet Toronto nav aizmirsis.

● Savā mājā no sirdstriekas 16. jūnijā miris Roberts Tūtiņš, DV Toronto nodaļas priekšsēža vietnieks; dzimis 1913. g. 11. septembrī Ludzas apriņķī, beidzis Rēzeknes valsts komercskolu, studējis Latvijas universitātē tieslietas. Beidzis Latvijas kaŗaskolas virsnieku vietnieku kursus, iegūstot virsnieka dienesta pakāpi. Otrā pasaules kaŗa laikā iesaukts leģionā, cīnījies pie Opočkas, vēlāk pārņēmis sakaru virsnieka pienākumus rezervistu apmācībā Lietuvā. Komandēts uz rotas komandieŗu kursiem Čechoslovakijā. Izcietis gūstu Cēdelgēmā, 1948. gadā no Vācijas iecelojis Kanadā, kur strādājis East Sullivan zelta raktuvēs, vēlāk Toronto vadījis savu būvuzņēmumu. Aizgājēju 21. jūnijā no Rosara bēŗu nama uz Jorkas kapsētu izvadījis Dr. B. Kokins. Bēŗu mājā pie aizgājēja šķirsta stāvēja korpor. Lacuania goda sardze ar savu karogu un četru virsnieku un sešu Daugavas vanagu goda sardze. Kapsētā atvadvārdus teica korp. Lacuania pārstāvis Viktors Rundāns, no DV Toronto nodaļas priekšnieks Z. Akots, no Latviešu virsnieku apvienības Kanadā priekšsēdis A. Millers. Nelaikis atstāj dzīvesbiedri Inu, dēlus — Viktoru un Eduardu.

● Daugavas Vanagu Mēnešrakstam, ko izdod DV Centrālā valde, ir jauns saimniecības vadītājs Augusts Pīpe. Izdarot maksājumus apgādam, čeki vai naudas pārvedumi rakstāmi uz DV Mēnešraksta vārda un sūtāmi saimniecības daļas vadītājam A. Pīpem, 35 Park Home Ave., Apt. 825, Willowdale, Ont. M2N 5W4 Canada.

● Pianista Pēteŗa Zariņa koncerts 19. septembrī pl. 16 First Unitarian Church, 125 St. Clair Avenue pie Avenue Rd. (netālu no Sv. Jāņa baznīcas). To rīko Kanadas latviešu katoļu apvienība kopā ar katoļu draudzi. Pēc studijām Mičigenas universitātē pagājušo gadu Pēteris Zariņš ieguva maģistra gradu pārbaudījuma koncertā. P. Zariņš ir arī katoļu draudzes ērģelnieks.

● Latviešu Centra birojs vasaras mēnešos no 2. jūlija līdz 15. septembrim būs atvērts pirmdienās, otrdienās, treškdienās un piektdienās no pl. 9 — 16, bet ceturtdienās no pl. 9 — 20. Centra bibliotēka jūlijā un augustā atvērta ceturtdienās no pl. 15 — 20. Umurkumurs, sākot ar jūliju, slēgts svētdienās, pirmdienās un otrdienās, bet atvērts treškdienās, ceturtdienās un piektdienās no pl. 18 — 23, sestdienās no pl. 16 — 23. Uz apmeklētāju ierosinājumu Latviešu Centrā telpas būs atvērtas līdz 5. septembrim no pl. 11 līdz 16 talcinieku pārraudzībā, lai viesiem iebraucējiem būtu iespējams apskatīt Latviešu Centru Toronto, kā arī pārējie interesenti varētu paciemoties Centrā un dārzā pie kafijas tases.

● Savas mājas garāžā 21. jūnijā atrasts salīmis 76 g. vecais Harijs Siliņš. Sv. Jozefa slimnīcā konstatēts, ka viņš miris no sirdstriekas. Nelaikis dzimis 1906. gada 3. janvārī Jelgavā, studējis farmaciju Latvijas universitātē. Aizgājēju 24. jūnijā no Rosara bēŗu nama uz Sv. Džēmsa krematoriju izvadīja māc. A. Celms. Studentu korporācijas Lettgalia konventa un Toronto kopas vārdā atvadījās kopas seniors Juris Šīrons no Gvelfas, Ont., no Toronto studentu korporāciju kopas — pārstāvis A. Dābols, no agrākās DP nometnes Hanavā — B. Senkēviča. Nelaikis atstāj dzīvesbiedri Ēriku un meitu Dainu ar znotu Juri Līvīti.

● Toronto Latviešu Centrā pēc pēdējām ziņām biedru skaits pieaudzis uz 973. Līdzekļu sagādes akcijā no pēdējiem paredzētiem 195,000 dolariem iztrūkst vairs tikai 52,252 dolari. Centrā no 18. līdz 26. jūnijam darbojās Toronto Karavānas Rīgas paviljons, jau otru gadu. Vītolu ģimenei Venecuēlā atmaksāts 120,000 dol. lielais aizdevums. To Centrs izlietojis bez augļu maksājumiem aizdevējam, zemus procentus maksājot tikai pēdējā gadā. Centra valde atzinusi, ka šis aizdevums ļoti palīdzējis Centra tālākā izveidošanā un financiālas stabilitātes nostiprināšanā, par ko izsaka Vītolu ģimenei sirsnīgu pateicību. Centra dāmu komiteja šī gada 10. jūnija sēdē Centra kasē iemaksājusi vēl 10,000 dol. Iegādāti arī Lietuvas un Igaunijas karogi, kas līdz ar mūsu nacionālo karogu 14. jūnijā plīvoja pusmastā. Nominācijas komitejas vadību šī gada sapulcei uzņēmies māc. J. Cālītis, kas ir viens no Centra sākotnējās izveidošanas komitejas locekļiem. Centrā par biedru vēl iestājusies DV Hamiltonas nodaļa. Par ekspedīciju Ķīnas Himalaju kalnos referēs šīs ekspedīcijas dalībnieki Ēriks Savičs un Pēteris Vortingtons, kas ir laikraksta Toronto Sun redaktors. Referāti paredzēti šoruden 1. novembrī Centrā abās valodās. Izrādīs arī filmu.

● Māc. I. Gaide salaulājis Irenu Reinsoni no Nanaimo, Britu Kolumbijas, un Lesliju Dēvidu Parru.

● Māc. J. Cālītis salaulājis Ritu Ninu Pavlovsku un Martinu Hovardu Hanteru.

● Latviešu biedrības bitinieku kopas astoņi bitinieki 9. jūnijā Latviešu Namā pārrunāja vasaras darbus bišu dravās. Nākošā bitinieku kopas sanāksme svētdien, 4. jūlijā, pl. 11 J. Birznieka dravā Toronto mednieku un makšķernieku kluba lauku īpašumā Bērzainē. Demonstrēs bišu mašu audzēšanu.

● Toronto un apkārtnes latviešu golfa klubs sezonu atklāja 5. jūnijā Twenty Valley laukumā. Kaut arī laiks bija lietains, 26 spēlētāji izspēlēja 9 bedrītes. Rezultāti bija pavāji, un dāmu klasē Vija Grimba pārspēja daudzus stiprā dzimuma pārstāvjus, vispārējā vērtējumā iegūstot 7. vietu. Roberts Metcs uzrādīja labāko rezultātu. Marta Dālberga bija gādājusi par balvām, un 14 dalībnieki pavadīja jauku vakaru vietējā restorānā.

Pašlaik sākas individuālas sacensības. Kanadas latviešu atklātās meistarsacensības notiks Glen Cedars laukumā 7. un 8. augustā plkst. 11 abās dienās. *Tuvāka informācija* pie N. Bulmaņa, tel. 621-0898, vai A. Dzilnas, tel. 293-7482.

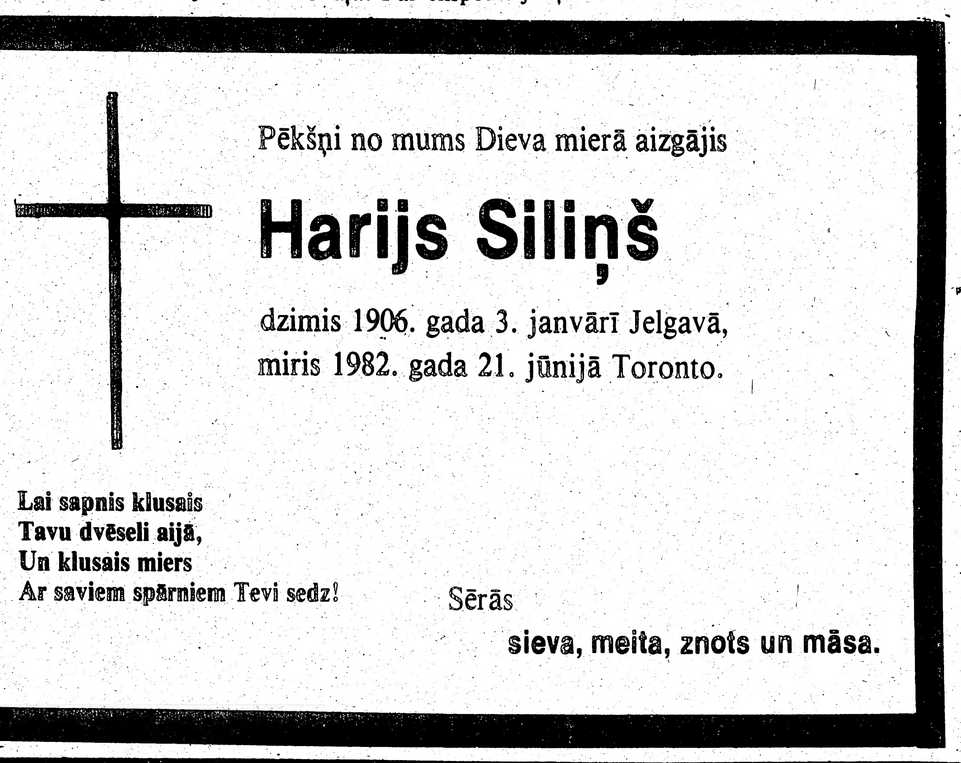

Pēkšņi no mums Dieva mierā aizgājis

Harijs Siliņš

dzimis 1906. gada 3. janvārī Jelgavā,
miris 1982. gada 21. jūnijā Toronto.

Lai sapnis klusais
Tavu dvēseli aijā,
Un klusais miers
Ar saviem spārniem Tevi sedz!

Sērās
sieva, meita, znots un māsa.

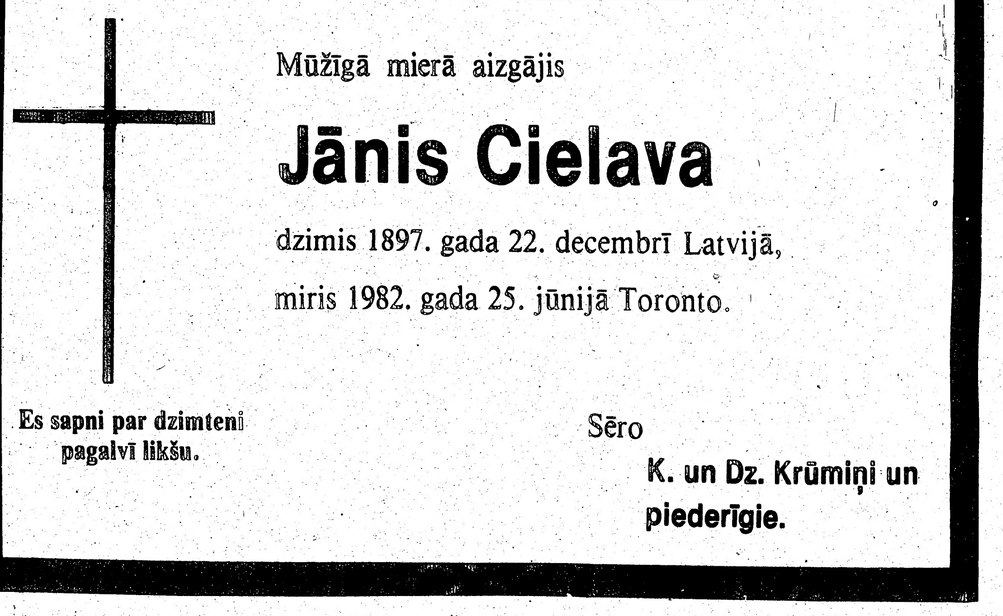

Mūžīgā mierā aizgājis

Jānis Cielava

dzimis 1897. gada 22. decembrī Latvijā,
miris 1982. gada 25. jūnijā Toronto.

Es sapni par dzimteni
pagalvī likšu.

Sēro
K. un Dz. Krūmiņi un
piederīgie.

Viktors Kalniņš

Jaunais politiskais trimdinieks

DAŽI VĒROJUMI TRĪS TRIMDAS GADOS

Pēdējā laikā latviešu presē parādījušies apgalvojumi, ka latvieši vairs neesot trimdinieki, bet pārejot vai esot pārgājuši emigrantu kategorijā. Liekas, ka izšķirīgais tādā klasificēšanā nebūtu vis vietējo apstākļu pieņemšana, bet Latvijas brīvības un līdz ar to tās nākotnes paturēšana pirmajā vietā. Šo rindiņu autoram šoreiz nav padomā iztirzāt atšķirības starp trimdu un emigrāciju, vienīgi dalīties dažās pārdomās par jauno trimdinieku attieksmi pret valdošo amerikāņu liberālo domu. Ievads par trimdiniekiem un emigrantiem bija vajadzīgs tādēļ, ka politiskie trimdinieki milzīgajā pēdējo gadu emigrācijā no Pad. savienības un Austrumeiropas zemēm arī sastāda ļoti niecīgu daļu.

Šie cilvēki vairumā ir naidīgi noskaņoti pret totālitārismu un marksistisko filozofiju. Amerikāņu liberāļi ar izbrīnu atklāja, ka bēgļi no komūnistu pārvaldītajām zemēm, kurus tie bija ar mieru uzskatīt gandrīz vai par saviem domu biedriem, ne tikvien nepieņem amerikāņu liberālo domu, kas, protams, atšķiras no Rietumeiropas vai Austrālijas liberālo partiju politiskās platformas), bet dažreiz to pat apkaro. (jāpiezīmē, ka Amerikā vārds ,,liberāls'' bieži vien tiek uzskatīts par uzslavu).

Cilvēki, kas izbrauca no padomju ,,paradīzes'', nevar neievērot milzīgo starpību dzīves līmenī starp policejisko Pad. savienību un brīvajiem rietumiem, kaut arī šeit ir savas ekonomiskas grūtības. Gandrīz visus trimdiniekus sanikno vai sarūgtina (atkarā no temperamenta), ka gandrīz visi amerikāņi ar grutībām saprot iemeslus, kādēļ visi šie trimdinieki bija spiesti atstāt savu dzimteni. Vēl mazāk viņi izprot nacionālistus cīnītājus par savu zemju atbrīvošanu no Maskavas jūga. Lai gan pieejama plaša informācija par pēdējo laiku notikumiem Polijā, amerikāņi gandrīz neko nezina par tā saucamajām sociālistiskajām valstīm. Cik man gadījies runāt ar jaunajiem trimdiniekiem, visi kā viens pievienojas apgalvojumam, ka amerikāņu politiskā domāšana, pat ļoti izglītoto, mīksti izsakoties, ir galīgi naīva. Citi lietoja daudz rupjāku apzīmējumu).

Vairākus gadu desmitus bēgļi no valstīm aiz ,,dzelzs aizkara'' stāstīja amerikāņiem, ka komūnistiskais režīms ir viena vienīga milzīga koncentrācijas nometne. Bet amerikāņu intellektuāļi, īpaši kreisie, paziņo, ka tie, kas to apgalvo, reakcionāri vai fašisti vien esot. Diemžēl, kā redzu, viņu spiedelēšanai pievienojas viens otrs Amerikas universitātes gurības'' piesavinājies latviešu cilmes profesors. Atkārtojot primitīvo padomju propagandu, viņi apgalvo, ka ar komūnistisko revolūciju Pad. savienība sasniedza milzīgu progresu, izveidoja modernu rūpniecību. Viņiem atbild, ka rūpnieciskā industrija ir pilnīgi militārizēta, ka tā neapgādā iedzīvotājus ar pašu nepieciešamāko, ka Krievija sasniegtu to pašu bez komūnistu asiņainiem upuriem. Baltijas valstis turpretim jau sasniedza plašu ekonomisku uzplaukumu, un krievu invāzija un komūnistiskais režīms to sagrāva.

Kreisie rietumos kā burtamvārdus atkārto, ka sociālisms atbrīvoja strādnieku šķiru un deva vienlīdzības tiesības sievietēm. Viņiem mēģina ieskaidrot, ka strādniekiem padomijā tagad ir daudz mazāk tiesību nekā cariskās patvaldības laikā, ka padomju arodbiedrības, jeb kā tās sauc Amerikā, ūnijas aizstāv valsts intereses un vairāk domā, kā izspiest strādnieku ar visādām sacensībām un trieciendarbiem, ka sieviete tagad ir vairāk nospiesta nekā kādā feodālā sabiedrībā, ka bez mājas darbiem viņai jāstrādā algots darbs, jo izpeļņas padomijā ir tik mazas, ka vīrs viens pats nespēj nodrošināt ģimeni. Daudzas sievietes strādā smagu fizisku darbu, tik smagu, ka viņām nevar būt bērni. Rietumu ,,sarkanie un rozā'' apgalvo, ka bezmaksas medicīna un izglītība ir padomju sistēmas pārākuma pazīme. Viņiem atbild, ka medicīna un izglītība nevar būt bezmaksas, jo valsts līdzekļus ņem no darbaļaudīm. Pie tam valdošās elites pārstāvji ārstējas speciālās slimnīcās, bet viņu bērni mācās privilēģētās augstskolās, kur parastos mirstīgos vienkārši nepieņem.

Ar izbrīnu konstatēju, ka amerikāņu sovjetologi ilgu laiku ,,siekalojās'' aiz labsajūtas par ,,atrisināto'' nacionālo problēmu Pad. savienībā. Viņi nevēlējās pat dzirdēt par Baltijas tautu iznīcināšanu, par veselu tautu deportācijām, par līdz šim laikam vērstu atklātu genocīdu pret Krimas tatāriem un Volgas vāciešiem, par kultūras un valodas apspiešanu Ukrainā, Baltijā, Kaukāzā. Vienīgi par antisemītismu pēdējā laikā varēja kaut ko uzzināt, tādēļ ka tieši žīdi lielā mērā monopolizēja ASV informācijas līdzekļus.

Vadošie amerikāņu eksperti ar nopietnu seju skaidroja, ka jānomierina padomju līderi, jo citādi tie neuzticas un baidās no amerikāņu militārā spēka, tādēļ jāatbruņojas, lai parādītu krieviem labu gribu. Tādas idejas dzīvas arī pašreiz, un senātors Kenedijs ir tam dzīvs piemērs. Taisnību sakot, Kenedija gadījumā grūti pateikt, kas ir primārais, vai stulbums, vai nelietīga cenšanās par savas valsts drošības cenu iekarot populāritāti kreisās aprindās.

Daudzi amerikāņi ir noskaņoti lietot ārkārtīgi primitīvu schēmu: ,,Vienkāršie cilvēki visās valstīs ir labi, vienīgi valdība duļķo ūdeni.'' Mazliet augstākā līmenī tiek pausta filozofija, ka jau drīzumā pēc tās radīšanas vēstures gaitā piedzīvoja pilnīgu sakāvi — proti, 18. gadsimta racionālisma filozofija. Tā sludija, ka pasaulē valdīs harmonija un mūžīga saticība, ja visas problēmas risinās saprāta un labas gribas garā. Cilvēki, kas tam tic, ir visās valstīs un tautās, bet tikai ASV tāda doma pārvērtās par ideju, kas nav jāpierāda, bet jāuzņem kā neapstrīdama patiesība. Lai gan vēsture māca pavisam ko citu, amarikāņu ticībai tai nemaz netika iedragāta. Ne vienu vien reizi tādā garā audzinātie amerikāņu politiķi zaudēja bez kaujas Maskavai. Tieši amerikāņu liberālajā filozofijā jāmeklē ASV ārējās politikas apkaunojoša izgāšanās gandrīz nepārtrauktā virknējumā, sākot ar Franklina Ruzvelta laikiem.

Trimdinieki norāda amerikāņiem, ka viņu politisko poziciju vājina iekšējie strīdi, kuru pamatā bieži vien ir vienu stulbums un otru apzināta nelietība, un dažādu grupējumu cīniņi par šauru egoistisku mērķi.

Bieži vien ASV atbalstīja pēc viņu domām ,,demokratiskas'' kustības, kas gala rezultātā izrādījās komūnistiskas un antiamerikāniskas, kā Kubā. Citreiz amerikāņi nepildīja savus pienākumus pret sabiedrotiem un draugiem (Vietnama, Irāna, pēdējā laikā kreisās preses spiediena rezultātā ASV prezidents Rēgens neuzdrošinājās aktīvāk iejaukties Salvadoras notikumos). Amerikas līderiem, liekas, līdz šim laikam nav skaidrs, ka komūnisti saprot tikai spēku (ja arī daži no tagadējās administrācijas to ir sapratuši, tad tomēr stulbie ,,baloži'' Kongresā tiem saista rokas).

Amerikāņu studenti rīko neskaitāmus mītiņus, protestējot pret Čīles vai Salvadoras valdībām, Dienvidafrikas aparteidu un ,,balto rasismu'', bet kaunīgi klusē par zvērībām Vietnamā vai Kambodijā, kuru komūnizēšanai tik daudz pūļu ziedoja amerikāņu liberāļi; klusē, ka Afrikas ,,progresīvo'' režīmu diktātori lieto terroru un melno rasismu, kā Idi Amins, nemaz nerunājot, ka ar melno rasismu var sastapties tepat Amerikā. Amerikas intellektuālās aprindās valda politiskais konformisms un tabu par noteiktiem jautājumiem. Jābūt gandrīz vai varonim, lai tādā atmosfairā aizstāvētu tās vērtības, kādas gadu simtiem tika uzlūkotas par morāles pamatiem — patriotisms, godīgums, objektīvitāte vērtējumos, nevis dubultā grāmatvedība novērtējumos, proti, ja cilvēka tiesības tiek pārkāptas Čīlē, tas ir jānosoda, bet ja Pad. savienībā, tad labākajā gadījumā izlikties to neredzam, kā šajās dienās darīja Maskavā slavenais amerikāņu sludinātājs Billijs Grēms.

TLB sestdienas skolas audzēknis 10 g. vecais Arnis Kalniņš dzied, piedalās tautas dejās un brīvā laikā izmēģina roku arī dzejošanā. Foto J. Ligers.

Mēs, kas pazīstam padomju slepenā dienesta milzīgās iespējas, neierobežotos līdzekļus un lielo aparātu, nevaram nebrīdināt, ka dažādas kampaņas un masu informācijas līdzekļu ,,smadzeņu skalošana'' kreiso garā nenotiek bez šā dienesta aģentu tiešas līdzdalības vai atbalsta. Bet pat labvēlīgi noskaņoti amerikāņu paziņas tādas domas uzskata par ,,paranoju'', padomju ieslodzījuma sekām.

Vairums amerikāņu ļoti iecietīgi pret visiem politiskiem uzskatiem (man liekas, tā ir kūtras domāšanas pazīme), ļoti vienaldzīgi par ārpolitiskiem notikumiem un pamostas tikai tad, kad jūt draudus savam makam: tālāk viņi neskatās. Diemžēl, daudziem amerikāņiem antikomūnisms asociējas nevis ar cīņu pret padomju totālitārismu, bet ar ,,makkartismu'', ko viņi vērtē negātīvi. (Neviens no amerikāņu publicistiem vēl nav novērtējis nelaika Makkartija politisko tālredzību).

Pat Amerikas sovjetoloģiskie centri ignorē jauno trimdinieku domas, kaut vairums no viņiem ir tieši speciālisti pētījamos jautājumos. Tajā vietā sovjetologi pirmā vietā liek padomju publikācijas, faktiski bez jebkādas kritiskas pieejas. To es pats izjutu gan dažu universitāšu padomju vai krievu institūtos, kā arī pat samērā objektīvā Brīvības raidītājā, ar kuru sadarbojos jau ilgāku laiku. Šādas grūtības, kas bieži vien liekas nepārvaramas, dažus no jaunajiem trimdiniekiem noskaņojušas pesimistiski un pat antiamerikāniski. Lai kā nu būtu, es esmu spiests konstatēt, ka neskatoties uz Amerikas sabiedrības zināmu novirzīšanos uz konservātīvismu, tā īsti no amerikāņiem saprot mūs tikai tā saucamie ,,vanagi''.

Alcan Siding
ALCAN
FOREST HILL
Aluminum Products Inc.
MAGDI ALEXANDER
783-7844
Metro Lic. B 3787
- Dubultdurvis 1 3/4'', spec. $189.95
- Thermo logi
- Atklātas verandas (patio) — durvis un grīdas segums
- Jumtu pārlaides un sienu segums
- Slēģi. Nojumes.

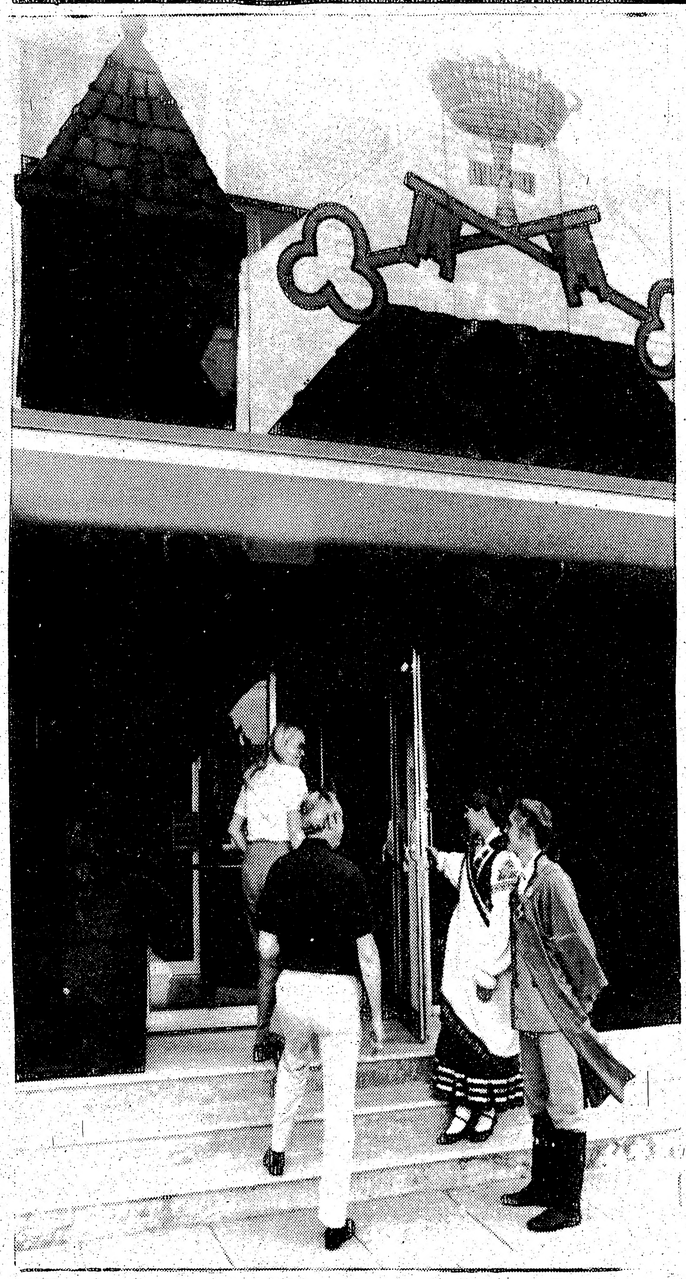

Toronto Karavānā 82 latvieši reprezentējās ar Rīgas paviljonu, kas iekārtots Latviešu Centrā. Uzņēmumā ieeja paviljonā — Rīgas vārti — kur Rīgas pilsētas galva Valters Cifersons un Miss Rīga Dagnija Tauriņa sagaidīja apmeklētājus. **Foto V. Plampe.**

TORONTO ZIŅAS

● DV nod. šaušanas meistarsacīkstes 19. jūnijā mednieku un makšķernieku kluba īpašumā Bērzainē norisinājās lietainā dienā.

Meistarklasē jau astoto gadu pēc kārtas uzvaru izcīnīja Pēteris Grauds, izcīnot 579 punktus (iesp. 600). Turpmākās vietās O. Zvirgzdgrauds (549) un A. Rūdolfs (544). Ekspertu klasē: E. Viškers (537), V. Cinis (504), E. Vaiņāns (496). Strēlnieku klasē: Laura Eglīte (487), A. Tīcmanis (416), A. Ints (404). Dāmu klasē meistares godu jau vairākus gadus pēc kārtas izcīnīja (iesp. 400 p.) Laura Eglīte (338). Sacensībās piedalījās 9 šāvēji. Līdzīgs skaits dalībnieku bija arī pistoļu šaušanā. Abas sacensības vadīja O. Zvirgzdgrauds ar P. Graudu.

,,A'' klasē (iesp. 200 p.) ceturto gadu pēc kārtas meistara godā tika P. Grauds (172). Seko S. Dambergs (172) un O. Zvirgzdgrauds (144). ,,B'' klasē: V. Cinis (111), A. Mackars (104) un J. Luste (36). Ārpus kārtas godalgas izpelnījās viesi jaunieši R. un A. Paulēni. Māla baložu šaušanu vadīja A. Mackars ar palīgu A. Brenci, piedaloties 7 sacensoņiem. 16 jardu disciplīnā ,,A'' klasē (iesp. 50 baloži) meistara godu izcīnīja J. Beitiņš (47). Seko A. Mackars (47) un A. Rūdolfs (42). ,,B'' klasē: A. Brencis (41), K. Šverns (34), J. Purviņš (33). Ar priekšā došanu (handicap — iesp. 25 p.): A. Mackars (21), A. Brencis (21), A. Rūdolfs (18).

Makšķeres mešanas sacensības vadīja J. Birznieks, kas 7 sacensoņu vidū arī izpelnījās pirmo godalgu. Dāmu klasē Ināra Damberga.

Pēc sacensībām uzvarētajus sveica Toronto nod. priekšsēdis Z. Akots un kopā ar O. Zvirgzdgraudu pasniedza balvas. Saviesīgajā vakarā Jāņu ielīgošanu ar dziesmām vadīja nod. sarīkojumu daļas vad. A. Vītols ar Ženiju Vītolu.

● Toronto (kanadiešu) šaušanas savienības šaušanas sacīkstēs 10. jūnijā 12 šāvēju konkurencē šaušanā ar Olimpisko šauteni (gulus pozicijā) kluba meistargodu izcīnīja (iesp. 400 p.) P. Grauds (394). ,,A'' klasē savukārt meistars kļuva O. Zvirgzdgrauds (379 punkti).

● TLB sestdienas skolas skolēni piedalījās Kanadas valsts konservātorijas rīkotajā Kanadas mūzikas festivālā 19. jūnijā Kolumbus centrā, kur klavieru spēlē līdz 9 g. veco klasē 1. vietu ieguva Nikola Skuja, bet līdz 12 g.v. klasē 1. vietu izpelnījās Māra Tērauda. Daina un Guntis Eisleri izpelnījās 1. vietu akordeona spēlē duetā. Bez tam Guntis Eislers vecuma grupā no 12 — 14 g.v. ieguva 1. vietu akordeona spēlē, bet no 9 — 12 g.v. grupā Daina Eislere ieguva 1. vietu akordeona solo spēlē. Viņa arī ieguva 1. vietu junioru meistarībā akordeona spēlē.

TLB skolotāju kursi

Līdz ar TLB Sestdienas skolas mācību gada nobeigumu beidzās arī skolotāju kursi, kuŗi notika ik sestdienas TLBS skolā. Bieži lasām par skolotāju trūkumu latviešu skolās trimdā. Kā jau parasts, daudz runā, bet reti kāds ko dara problēmas atrisināšanai. Un tomēr radās pāris cilvēku, kas, apsveŗot šo ļoti akūto jautājumu — sagādāt jaunus latviešu skolotājus, noorganizēja skolotāju kursus TLBS skolā. Tie bija toreizējais TLB skolas pārstāvis V. Pakalns un TLBS skolas pārzine M. Matīsa.

Tas notika 1981. gada rudenī, kad noskaidrojās, ka kursantu trūkuma dēļ skolotāju kursi Tautas Augstskolas paspārnē nenotiks. Pieaicināja V. Slaviešu par mācību vadītāju un E. Pētersoni par administrātori. TLBS skolas paidagogu sēde pieņēma lēmumu dot pilnvaras šos kursus rīkot pie skolas. Izstrādāja nıācību plānu, un kursi sākās 1981. gada 17. janvarī ar 17 kursantiem. Kursu vadība griezās arī pie federālās valdības ar lūgumu atbalstīt financiāli šo pasākumu, uz ko saņēma pozitīvu atbildi.

Kursos galvenokārt mācījās TLBS skolēnu vecāki, tā sekmējot skolas darbību. Jo vairāk vecāki izprot skolas darbību, jo labāk viņi var palīdzēt saviem bērniem un līdz ar to atvieglināt skolas darbu kā skolotājam, tā bērnam.

Pavisam reģistrēja 40 kursantu, bet parasti uz lekcijām ieradās 16 — 18 kursanti. Lekcijās lektori apskatīja interesantā veidā paidagoģijas jautājumus. Šeit jāizsaka liela lielais paldies visiem lektoriem, kuŗi veltīja savu brīvo laiku, nākdami sestdienas rītā uz skolu, lai nolasītu lekcijas. Šādi lektori ziedoja savu honorāru skolotāju kursiem: J. Mežaks, māc. J. Cālītis, māc. I.Gaide, māc. Ķinēns, K. Zariņa, V. Upeslācis, S. Pogule, B. Niedra, A. Zichmane, A. Pīpe, J. Ruskis, V. Slavieša un E. Pētersone.

Kursu laikā divas kursantes tika iesaistītas skolotāju darbā pašā skolā. Kursu vadība atzina, ka seši kursanti ir sekmīgi nobeiguši teoriju un trīs teoriju un praksi. Rudenī pirmajā skolas dienā viņiem pasniegs apliecības par veikto darbu.

Vai 1982. gada rudenī atkal atsāks kursus, būs atkarīgs no kursantu skaita. Ja kursi notiktu, tad šoreiz citādā veidā. Kursi sāktos oktobrī un notiktu divas reizes mēnesī, mēneša pirmajā un trešajā sestdienā un pirmajās divās skolas stundās. Tas dotu vairāk laika lekcijām un pārrunām. Tie, kas vēlētos mācīties šais kursos, lūgti pieteikties pie kursu administrātores E. Pētersones 261 Holliberry Trail Willowdale, ONT., M2H 2P3. Telefons-491-0560.

Būtu labi, ja samērā daudzi mācītos šais kursos, tā atrisinot skolotāju un audzinātāju trūkumu un šādā veidā nodrošinātu mūsu latviešu skolas nākotni. Vai nenāksit talkā latvietības saglabāšanā?

E. Pētersone

SV. KATRĪNAS

● Sv. Katrīnu latviešu saime skumjās šķīrās no diviem saviem tautiešiem: 21. jūnijā māc. J. Prauliņš izvadīja uz Victoria Lawn kapiem 19. jūnijā 65 g. vecumā mirušo Ilgvari Viļumsonu. Par viņu sēro sieva, divas meitas, znoti, pieci mazbērni un citi piederīgie. 22. jūnijā māc. Prauliņš izvadīja Toronto General slimnīcā mirušo 54 g.v. Annu Veru Šteinbergu dzim. Gerbe. Par viņu skumst vīrs, divi dēli un piederīgie. Viņa piederēja pie šejienes DV nodaļas un mednieku un makšķernieku kluba. **Z.**

Informācijai par abonementa maksas kārtošanu un ievietojamiem sludinājumiem lūgums zvanīt:

466-1514

Sludinājumus laikraksta nākošajam numuram pieņem līdz pirmdienas pēcpusdienai.

Sarīkojumu Kalendārs

TORONTO

16. oktobrī pl. 19 DV namā DV Toronto nod. gada svētki.

30. oktobrī ALT Vašingtonas ansambļa 2 viesizrādes Toronto.

31. oktobrī pl. 15 DV namā mirušo DV biedru piemiņas vakars.

27. novembrī pl. 19.30 DV namā karavīru daudzinājums.

4. un 5. decembrī pl. 10 DV namā Ziemas svētku tirdziņš.

12. decembrī pl. 14 DV Toronto nod. bērnu eglīte.

18. decembrī pl. 19 DV namā nodaļas biedru eglīte.

31. decembrī pl. 20 DV namā jaunā gada sagaidīšana.

TORONTO LATVIEŠU KONCERTAPVIENĪBAS 24. SEZONAS KONCERTI

25. oktobrī, pirmdien, Ingus Nāruns (čello), pie klavierēm — Anatolijs Bērzkalns.

7. decembrī, otrdien, Ruta Kromoviča (vijole) un Alvaro Gomez (vijole). Abi mākslinieki no Čīles.

1983. GADĀ

12. februārī, sestdien, Tālivalža Ķeniņa skaņdarbu koncerts. Piedalās Ērika Beitāne — soprāns, Arturs Jansons — altvijole, Edite Timermane un Pēteris Zariņš — klavieres, Toronto universitātes mūzikas fakultātes kameransamblis autora vadībā, DV sieviešu koris ,,Zīle + dir. Arvīds Purvs.

5. martā, sestdien, Skaidrīte Līduma - Hildebrante, soprāns; pie klavierēm Daira Kalnāja - Langena.

Visi koncerti *notiks pl. 20 Town Hall*, St. Lawrence Centre for the Arts.

SIDRABENE

13. — 15. augustam 4. lielsarīkojums.

KIČENERA

18. septembrī pl. 18.30 DV Kičenerās - Vaterlū nod. 30 g. atcere Ukraiņu zālē, 15 Michael St. DV vīru kora uzvedums — ,,Kanaku vakars Kičenerā''. Saviesīgs vakars. Spēlēs Runči.

Jaunatnes un draudzības dienas

10. jūlijā pl. 19. kabarē Victoria Hall, Prudhommes motelī, Wineland.

11. jūlijā pl. 10 volejbola sacensības Club LaSalle, Sv. Katrīnās. LNJAK un Niagaras nama fonda sarīkojumi.

14. augustā pl. 16 R. Purva saimn. Purvainē DV Druvas nod. Dārza svētki.

Diždancnieki dejoja Karavānas laikā Rīgas paviljonā. **Foto J. Liģers.**

RAIBĀ NEDĒĻA

HEIGA AIZIEŠANA

Ārlietu ministra Aleksandra Heiga negaidītā atteikšanās no amata aizvadītajā piektdienā nāca kā zibens pie skaidrām debesīm.

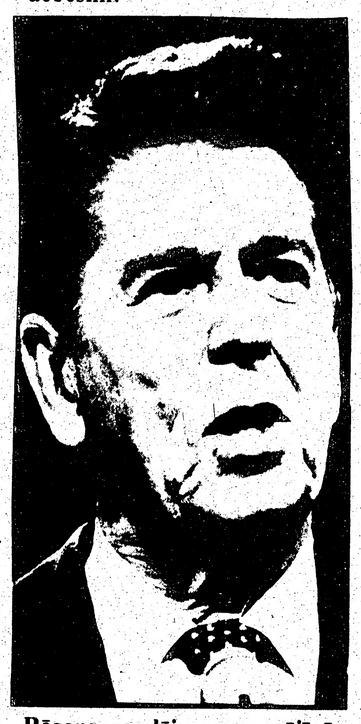

Rēgens zaudēja savu spējīgāko kabineta locekli.

Prezidents Rēgens savā televīzijas vēstījumā pat nepieminēja demisijas iemeslus. Pats Heigs tikai nolasīja savu prezidentam adresēto atteikšanās vēstuli, kuŗā norādīts, ka pēdējos mēnešos amerikāņu ārpolitika esot sākusi novirzīties no tā rūpīgi apsvērtā mērķtiecīgā kursa, par kuŗu viņš, stājoties amatā, bija vienojies ar prezidentu.

Bez šaubām, Heiga demisija ir nopietns trieciens Rēgena administrācijas prestižam. Astoņpadsmit mēnešu ilgā ārlietu resora vadības laikā Heigs apliecināja sevi par spējīgu diplomātu. Viņš pareizi novērtēja Eiropas nozīmi starptautiskās politikas nākotnes ainā. Tāpat Heiga skats sarežģīto vidējo austrumu ainā sniedzās tālāk nekā Rēgena padomdevēju vērtējums.

Nav nekāds noslēpums, ka Heigam bija uzskatu pretišķības ar aizsardzības ministru Kasparu Veinbergeru. Vēl lielākas pretišķības Heigam bija jāpiedzīvo no Baltā nama prezidenta tuvāko padomdevēju puses. Domā, ka Heiga likvidēšanā izšķirīga nozīme bijusi tā dēvētai „kalifornieŝu mafijai" — prezidenta Rēgena Kalifornijas laika uzticības personām ar padomdevēju valsts drošības jautājumos Klarku priekšgalā...

Pēdējais pats savā laikā liecināja, ka par ārpolitiku viņam esot gauži maz zināšanu; savā jaunajā amatā viņš esot bieži apstrīdējis Heiga ieteikumu pareizumu. Diemžēl, Rēgens bieži nosliecies sava Kalifornijas kancelejas šefa Klarka pusē. Heiga pretiniece bija arī īpašā sūtne Apvienotās Nācijās amatierdiplomāte — profesore Džīna Kirkpatrika.

Par Heiga pēcteci Rēgens izraudzījis Džordžu Šulcu, kas bija Niksona administrācijas laikā pārmaiņus gan darba ministrs, budžeta direktors un finanču ministra amatā. Viņš aizgāja no Niksona kabineta jau 1974. gadā. 61 g. vecais Džordžs Šulcs ir veikls

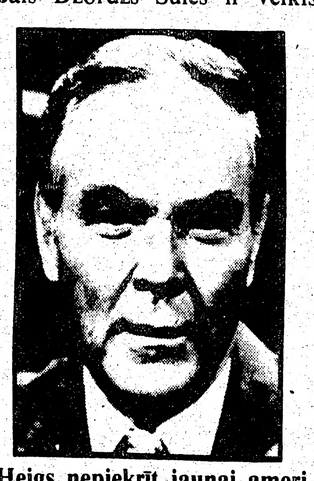

Heigs nepiekrīt jaunai amerikāņu ārpolitiskai nosliecei.

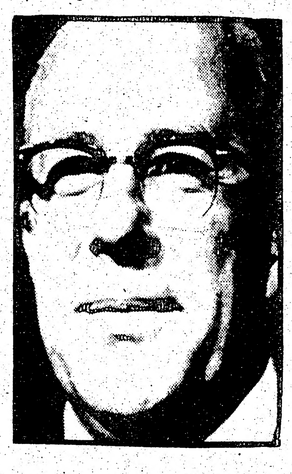

polītiķis. Šulcam ir pieredze arī starptautiskos financiālos darījumos. Kaut Vašingtona deklarējusi, ka vadības maiņa ārlietu resorā neietekmēšot amerikāņu ārpolitikas vadlīnijas, piedzīvojuši diplomāti nožēlo Heiga demisiju. Viņš bijis vīrs, kuŗa vārdam varēja ticēt — principu respektētājs un reizē arī piesardzīgs pareizā atrisinājuma meklētājs.

Vai tā ir sagadīšanās, ka Heiga aiziešana gadās laika sprīdī, kad Ženēvā Vašingtona apņēmusies sākt nopietnu dialogu ar Maskavu par atbruņošanos.

APVĒRSUMS ARĢENTĪNAS JUNTĀ

Pārējai pasaulei nemanot, ir noticis svarīgs apvērsums Arģentīnas vadošā militārā juntā. No juntas ir aizgājuši arģentīniešu gaisa un jūras spēku komandieŗi, jo jaunā prezidenta izvēle nav atbildusi viņu ieskatiem. Līdzšinējais prezidents Galtieri nav vis aizstāts ar civīlpersonu, bet gan ar 54 g. veco atvaļināto armijas ģenerāli Reinaldo Bignoni. Jaunais prezidents ir pazīstams kā mērenā polītiskā virziena piekritējs, bet tajā pašā laikā viņš ir nesamierināms komūnisma pretinieks.

Stājoties amatā, Bignone sasauca visu sešu lielāko Arģentīnas polītisko partiju pārstāvjus un deklarēja, ka līdz 1984. gadam valsts vara būs vēlēta parlamenta rokās.

Par savu svarīgāko uzdevumu jaunais prezidents uzskata Arģentīnas saimniecisko sarežģījumu izkārtošanu. Inflācija valstī jau pārsniegusi 100 proc. robežu.

Folklandes jautājumā Bignone izteicies, ka diplomātiskām sarunām ir jāaizstāj militāra konfrontācija.

Vašingtona uzskata Bignones izvēli par pozitīvu soli Dienvidamerikas kontinenta polītiskās stabilitātes radīšanā.

IZRAĒLAS SPĒKI VĒL LEBANONĀ

Heiga atteikšanos ar gandarījumu apsveic arabu radikāļi. Tanī pašā laikā Izraēlas prese raksta, ka Heiga personā Izraēla esot zaudējusi vienu no uzticamākiem un patiesākiem draugiem.

Lebanonā vēl joprojām runā ieroči. Izraēlas bruņotie spēki kontrolē jau Beirutas un Damaskas satiksmes maģistrāles un kuŗu katru brīdi var sākties izraēliešu izšķirīgais trieciens pret Beirutā sabēgušajiem Arafata galvenajiem spēkiem. Lebanonā palestīniešiem atņemtā ieroču arsenāla apmēri pārsteidz pat Beginu. Šos ieročus Arafats saņēma no Pad. savienības un citām Varšavas pakta valstīm.

Pamiera līgumi ar palestīniešiem un arī Siriju ilgst tikai dažas dieŗas. Vai svarīgi, kas īsti vainīgs pamiera līguma laušanā, bet Izraēla turpina ar savām tanku divīzijām iesākto milzu apmēra militāro akciju. Lebanonas suverēnitātes pilnīga ignorēšana, kā arī milzīgie civīliedzīvotāju upuŗi pašreizējā vidējo austrumu konfliktā ir ierakstīti neizdzēšamiem burtiem melnajās lapās. Lebanonas atplēstā brūce vēl ilgi asiņos, un paies ilgs laiks līdz tās sadziedēšanai. Arafats nedomā kapitulēt, un ar Lebanonas akciju 6 milj. palestīniešu nākotne nostādīta vēl neapskaužamākā stāvoklī.

Cieš nevainīgie Lebanonas civīliedzīvotāji.

PRASA ATBRĪVOT VALESU

Poļu nacionālistu pagrīdes prese no jauna prasa Jaruzeļski nekavēties ar Solidāritātes vadoņa Valesas atbrīvošanu. Reizē plaši izplatītais Solidāritātes nelegālais oficiozs „Druk" deklarējis, ka turpmāk poļu nacionālisti pret Jaruzeļska čekistu vajāšaņām atbildēs ar atsevišķām atmaksas akcijām. Solidāritāte nepiedraud ar plašu terroru, bet brīdina, ka vainīgie tiks īstā brīdī sodīti.

Arī komūnistu partijas oficiozs „Tribuna Ļudi" raksta par Solidāritātes pagrīdes aktīvitātēm, kas tikai paildzinājot kaŗastāvokļa paturēšanas nepieciešamību.

ATKAL IZPLATĪJUMĀ

Amerikas izplatījuma ceļojuma lidmašīna Kolumbija svētdien pirmo reizi kravā ņēma līdz arī militāri stratēģiskus materiālus. Tas tikai liecina, ka lielvaru militārās konfrontācijas gadījumā izšķirīgā kauja varbūt notiks izplatījumā, kur Pad. savienība jau novietojusi vairākus stratēģiskus ieročus.

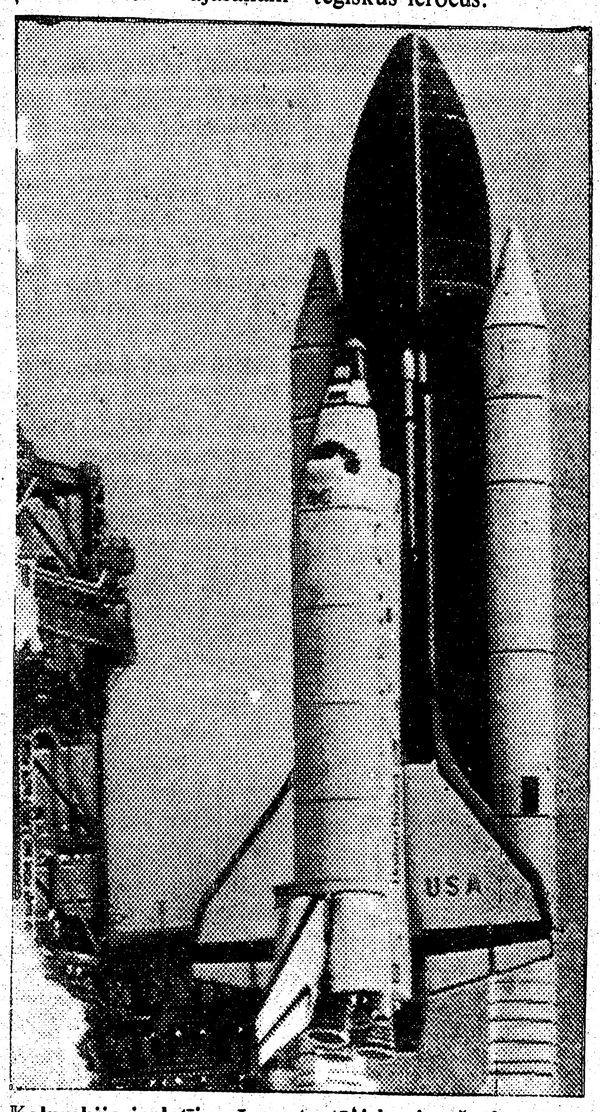

Kolumbija izplatījumā ar stratēģisko ieroču kravu.

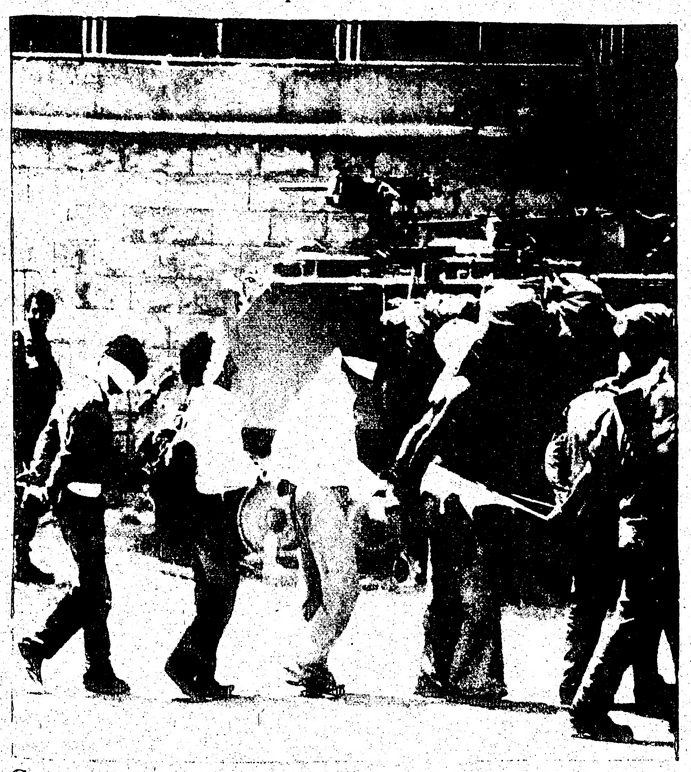

Gūstā saņemtie palestīnieši.

A. Sedasdēls

Treji košumi

SAKARĀ AR DZIESMU DIENĀM PORTLANDĒ

Svešuma tāles tik plašas, mūsu izkliedētība tik liela, ka vairs nevaram pabūt lielākas draudzības un vienības pulkā, nepārvarējuši jūdžu simtus un tūkstošus, neuzņēmušies lielu un grūtu upuri. Un tomēr kaut kas mūs saista un saved vienuviet, kaut kas liedē mūsu vēlmes, neņemot vērā milzu attālumus, ceļa grūtības, uzņēmības rezerves, mūsu dažkārt pat lielo gadu nastu.

Atstiepuši sastrādātās muguras un rokas, meklējam viens otru gan tuvumā, gan tālumā stāvēdami, lai kaut uz laiku, stundām vai dažām dienām būtu atsaucīgi liecinieki savai dziesmai, ieklausītos tās dziļajā, spirdzinošā elpā un ar priekā līksmojošu sirdi paustu sev, cik vēl lepni un pacilājoši esam savā dziesmā un visā tanī nacionālajā gaisotnē, ar ko saistītas dziesmu dienas.

Kopā nākšanas un satikšanās prieks ir pirmais košums, kas liecina, ka gribam palikt uzticīgi tautas gara un spēju izpaudumam, kas tik zaigojoši izstaro no dziesmu svētku brīžiem. Ar satikšanos un ilgi nedzirdētu kopējo valodu dziesmu dienās mēs kļūstam atkal tuvāki un it kā atjaunotāki gadu noliktajā atšķirtībā, uzzinām viens par otru ieto dzīves ceļu un nākotnes domas, par cik tās bijušas saskanīgas un veselīgas, lai nepagurtu svešuma grūtībās un dzīvas uzturētu visas cerības un ieceres nākotnē, kas lai paliktu saistīta ar visu mūsu lielo mērķi — dzimtās zemes un tās brīvības atgūšanu.

Otru košumu atrodam, dzirdot jaunradītu dziesmu vai skandētu dzeju, jaundarinātu vai atjaunotu rotu vai gleznu, kādu jaunu mirdzošu saktu vai piekariņu, kas viss kopumā bagātina mūsu kultūru, rūpīgi un paliekoši noguldamies tautas kultūras vērtību apcirkņos.

Mēs nevaram un nedrīkstam kļūt mēreni vai gaudeni savā tautiskajā daiļradē. Tā nedrīkst stāvēt uz vietas, tai jāpaceļas un jābagātina krājumi, kurus esam paņēmuši līdz no dzimtenes. Un vai viss tas jo spoži neatplaiksnī tieši dziesmu dienās ar to vispusīgiem un skaistiem klāstiem gan ausij, gan acij? Un vai tas nerāda un arī neapstiprina, ka esam pieteikuši spēku un spējas savu dotumu virzienā? Šodien mums vēl nav brīvas dzimtenes, bet tās radītājs gars ir palicis dzīvinošs un spožos panākumos arī tad, kad esam fiziski atrauti savai tēvzemei.

Mēs zinām, ka no tālumiem uz mums noplūst barga un iznīcinoša nākotnes perspektīva, kuru diendienā kaldina un pesimistiski lūko nostādīt tie, kas mūsu darbībai tēvzemes brīvības atgūšanas virzienā un kultūras rosmēm svešumā novēl īsu mūžu vai vismaz tādu, kas pilns grūtībām un neveiksmēm. Bet tās ir bezcerīgas pūles ar nepareizu paredzēšanu.

Dziesmu dienas ar savu daudzkrāsaino mirdzēšanu mums nākušas līdz no dzimtenes, un tās paliks par neapslāpējamām iedvesmotājām visām tām paaudzēm, kas svešumā sekos mums un neatlaidīgi cīnīsies par brīvības atjaunotni okupantu šaustajai tēvzemei.

Un beidzot — kur gan gulst trešais košums? Tas, kas mūs visdziļāk aizjūsmo un iepriecina, pacilā un noskaņo. Tas, kas stiprina mūsu garu, ceļ augstāk pašlepnumu un koši zaļas darina cerību kalna virsotnes.

Tā ir pati dziesma ar savu vizmaino dvēseli un izjūtām, ar visu to, ko tā dod savā skanēšanā. Dziesmu tekstā liktos vārdus it kā apjož neaizmirstams skaņu mirdzums. Ieklausaities Gaismas pils brīnišķīgajā virmojumā: vai tajā neatplaiksnī kāda cerību uguns, ticībā sakalts spēks un nepārprotams mājiens tam, ka vēl neesam zaudētāji? Šī mūsu dziesmu pērle vizuļo kā svešumā, tā arī dziesmu svētkos dzimtenē. Vai tā mēs, abās pusēs dziedādami, neauklējam kopīgu domu savas tautas nākotnei?

Taču tam, kas tiek pasniegts dzimtenē, klāt piejauktas asas vērmeles — dziesmu veltījumi un slavinājumi tiem, kas verdzina latviešu tautu un tās zemi. Svešumā mēs no šīm rūgtajām mielēm esam brīvi: priecājamies, dziedam un koklējam par visu to, kas nes brīvu un pozitīvu noskaņu un pārliecību.

Lai spēcīgi nodun Klusā okeana piekraste, kurā atkal skanēs latviešu dziesma, uzmirdzinādama savu nemirstīgo skaistumu, pilnākus darīdama mūsu radošā gara apcirkņus, uzrausdama jaunas cerības un apziņu, ka nav zem saules nedz spēka, nedz varas, kas spētu apklusināt tautas cerības, domas un neatkāpīgu darbošanos it visās jomās un virzienos, lai reiz mēs atkal ieraudzītu jaunās liesmās un skaistumā pieceltu savu gaismas pili — no svešām varām brīvu Latviju.

Latviešu jaunatnes dziesmu svētkiem tuvojoties.

Foto J. Liģers.

Helēna Celmiņa

Jeruzalemē

Jāpieņem, ka katrs pasaules apceļotājs vismaz reizi mūžā iegriežas svētajā pilsētā — Jeruzalemē, nemaz nerunājot par visdažādāko pasaules reliģiju pārstāvjiem: garīdzniekiem, mūkiem vai parastiem draudzes locekļiem. Visiem, kam vēlēšanās pašiem kājām izstaigāt bībelē aprakstītās vietas, tas šodien ir iespējams. Izņēmums — komūnistu pārvaldīto zemju iedzīvotāji. Nav otras bībelē pieminētas pilsētas, kurā būtu tik daudz konkrēto vietu, kas liecina par mūsu ēras pirmajiem gadu desmitiem un vedina uz dziļākām pārdomām un izjūtām. Jau Jaunajā derībā aprakstītais šķiet samērā nesenas pagātnes vēstījums. Atrodoties svētajā zemē, laika posms it kā sarūk par vairāk nekā 1000 gadiem.

Apstājoties pie Getsemanes dārza, kā dzīvi liecinieki stāv mūžsenie ķeburainie, sudrabpelēkām lapām olikoki. Pats dārzs atrodas tajā pašā vietā, kur tas bija pirms 2000 un vairāk gadiem, Olīvu kalna pakājē. Šeit arī radies dārza nosaukums, jo senebrēju valodā ,,Gat Schemen'' nozīmē ,,Eļļas spiede'' (Tātad tur spieduši olīvu eļļu.) Olīvu kalnā tagad tāpat aug daudz olīvu koku. Nekas šai apvidū nav mainījies. Visi šie koki ir stipri veci. Bet kurš pateiks, cik veci. Nav pat pamanāms kāds mūsdienu cilvēka roku pieskāriens. Dārzam pretī Jaunavas Marijas kapa vieta un Getsemanes ala. Staigājot pa veco pilsētas daļu un lasot uzrakstus, un tādu tur ir gandrīz pie katras mājas, viss bībeles personāžs it kā atdzīvojas un saka: ,,Te es dzīvoju, te staigāju.''

Tie, kas vēlas it kā tuvāk piekļūt ne tikvien bībelē pieminētajām vietām, bet arī notikumiem, ik gadus ierodas pa Lieldienu un Ziemsvētku laiku Jeruzalemē. Aprīļa sākumā tur varēja sastapt cilvēkus no visām pasaules malām. Visvairāk gan no Eiropas. Visdažādāko konfesiju mūķenes, mūkus un garīdzniekus varēja sastapt jebkurā dienas laikā Svētās pilsētas ielās.

Pūpolu svētdienā, 4. aprīlī, iesākās pirmie kristiešu dievkalpojumi septiņās kristiešu baznīcās. Ņemot vērā, ka vairākās baznīcās dievkalpojumi notika dažādās valodās un laikos, baznīcu apmeklētāju skaits ir ļoti liels. Katru dienu atvērtas visas baznīcas. Kulminācija bija sasniegta Zaļajā ceturtdienā, kad vecās pilsētas šaurajās ieliņās ieradās tik daudz ļaužu kā nekad parastajās dienās. Tā bija vienīgā reize, kad visu kristiešu dievkalpojumi iesākās aptuveni vienā laikā, pēc pl. 5. pēcpusdienā.

Zaļajā Ceturtdienā ev. lut. Atpestīšanas baznīcā vakara dievkalpojumu noturēja piecās valodās: lūgšanu iesāka arabu valodā, ticības konfesiju — angļu, tālāk sekoja bībeles stāsti zviedru valodā, bet sprediķi no evaņģelija atkal lasīja angļu valodā. Lūgšanu lūdza bez jau pieminētajām, arī vācu un somu valodā...Dziesmu teksti gan bija tikai vācu un angļu valodā iespiesti uz lapiņām, toties Tēvareizi katrs pusbalsī skaitīja savā valodā. Viss tas bija, kaut mazliet neparasti, tomēr ļoti dabiski, ka dažādu tautību cilvēki, ieradušies no tuvām un tālām zemēm, zem viena jumta kopīgi pielūdza vienu Dievu.

Pēc dievgalda un nobeiguma dziesmas visi pulcējās ārpusē pie baznīcas vienotam krusta gājienam. Tāda ir svētās pilsētas kristīgo baznīcu ilggadīga tradicija. Gājiens no baznīcas galvenajām durvīm nogriežas pa labi un virzās pa Via Dolorosa (Sāpju ceļš) uz leju, gaŗām Svētās Annas baznīcai, kura uzcelta vietā, kur kādreiz atradās Jaunavas Marijas vecāku Annas un Joachima (Jukuma) māja. Bet blakus tai Bethesdas dīķis. Šajā vietā piedīķa vēlāk Jēzus ārstēja ģikts slimos un kroplos (Jāņa 5, 2-16). Krusta gājiens, izgājis caur Sv. Stefana vārtiem, nokāpj ielejā, lai šķērsotu Jericho ielu un tad dotos gar Getsemanes dārza vārtiem (tā dārza daļa, kurā Jēzus pavadīja nakti lūgšanās, ir iežogota un slēgta, lai pasargātu no vandāļu un ļaundaŗu rokām) nedaudz augstāk Olīvu kalnos. Tur ar zeltītiem kupoliem Marijas Magdalēnas baznīcas priekšā visi apstājās. Jaunieši izdalīja lapiņas. Visi uz brīdi apklusa.

Dienvidu debesis rotāja zvaigznes. Neviļus nāk prātā, ka vairākās baznīcās ir redzēti zilā krāsā griesti ar zvaigznēm. Te zvaigznes ir īstas. Un šķiet, ka nekur citur zemes virsū nav panākta Lieldienu noskaņa, kāda var būt tikai Jeruzalemē. Visi klātesošie dievlūdzēji šajā noskaņojumā noklausījās (angļu valodā) Sv. Mateja evaņģelija 26. nodaļas 36 — 46 pantu vēstījumu: ,,Tad Jēzus nāk ar tiem uz vienu muižu ar vārdu Getsemane...''

Lielajā Piektdienā dažas baznīcas sāka dievkalpojumus jau piecos no rīta, citās vēlāk. Pēc dievkalpojumiem sekoja krusta gājieni pa Via Dolorosa uz augšu līdz krustā sišanas vietai. Tagad tajā vietā ir Svēto Kapeņu Bazilika. Šie krusta gājieni bija katrai baznīcai citā laikā, jo gājēji apstājās piemiņas brīdim vietās, kur Jēzus saļima zem krusta smaguma, kā arī tur, kur Veronika noslaucīja Jēzum seju.

Un atkal jāsalīdzina. Vai ir vēl citur vieta, kas tā spētu saviļņot ticīga cilvēka dvēseli un jūtas. Un cilvēkiem acīs bija asaras.

Priecīgi skanēja baznīcu zvani Augšāmcelšanās rītā. Visa Jeruzaleme šķita saules pielijusi, spožāka nekā citām reizēm, jo bija vēl agrs rīts, un nebija vēl uzjaukti šī gadsimta civilizācijas putekļi. Baltā pilsētā balti nami, baltas baznīcas, balta gaisma acis žilbināja. Un tāda balta šī pilsēta paliks mūžīgā atmiņā visiem, kas bija Lieldienu rītā Jeruzalemē.

Būtībā komūnisms nekad nemainās

14. JŪNIJS SIDNEJĀ

Sidneja ir vienīgā vieta Austrālijā, kur pie austrāliešu Atgriezušos karavīru organizācijas — RSL pastāv speciāla igauņu nodaļa. Pagājušā gadā, 4. DV globālo dienu laikā, Melburnas RSL priekšnieks aicināja latviešus stāties viņu organizācijā un piedalīties gājienā ANZAC parādē 26. aprīlī. Gājienā arī piedalījāmies kuplā skaitā ar Latvijas karogu un DV priekšnieku J. Frišvaldu priekšgalā. Mūsu grupu arī visvairāk rādīja televīzijas lodziņā.

Nezinu, kā lietas kārtojās ar atsevišķu personu iestāšanos, bet šogad Melburnā 26. aprīlī pat parādē vairs netikām, jo pret baltiešu un ukraiņu piedalīšanos bija iesniegti protesti un mums aizliedza piedalīties. Tikai Sidnejā igauņi soļoja tāpat kā iepriekšējos gados. Latvieši Sidnejā šinī parādē nekad nav soļojuši.

Minētās igauņu RSL nodaļas ierosmē nu jau vairākus gadus Aizvesto dienas atceri, vai nu tieši 14. jūnijā, vai kādā tuvākā sestdienā, svinīgi noliek vainagu pie Kritušo karavīru pieminekļa Mārtiņa laukumā, vietā, kur parasti Sidnejā noliek vainagus dažādu atceru un svinību gadījumos pat ārzemju prominences.

Arī šogad vainagu nolikšanā piedalījās visas trīs tautības — igauņi, latvieši un lietuvieši. 12. jūnijā minētajā vietā notika svinīga ceremonija, kuŗu vadīja igauņu RSL pārstāvis. Vispirms bija tradicionālā ,,pēdējā goda'' atdošana ar taures skaņām, ko veica speciāli šim gadījumam aicināts austrāliešu RSL loceklis. Latviešu mācītājs J. Krauklis teica aizlūguma vārdus, kuŗiem sekoja vainagu nolikšana, katrai tautībai nacionālās krāsās.

No latviešiem vainagu nolika LAAJ vicepriekšsēdis Jaundienvidvelsā M. Strīķis. Tā ir svinīga un vērtīga demonstrācija, ko noskatās vairāki austrālieši, reizēm to parāda pat televīzijā, sniedzot attiecīgu informāciju, kādēļ tāda vainagu nolikšana notiek.

Gadskārtējais 14. jūnija akts visām trim tautībām notika Sidnejas latviešu namā 13. jūnijā. Nams stāvgrūdām pilns. Skauti un gaidas ienesa nacionālos karogus. Ievadvārdus teica Apvienotās Baltiešu komitejas prezidents V. Patasius, norādot, ka jau 30 gadus Baltiešu komiteja rīko sanāksmes, lai atzīmētu necilvēcīgās deportācijas 1941. gada 13. — 14. jūnija naktī. ,,Mēs to darām'', teica runātājs, ,,arī tādēļ, lai veicinātu Baltijas valstu brīvības atgūšanu un pasargātu citu valstu brīvību.'' Visus, kas pazaudējuši dzīvības deportācijās, cietumos, koncentrācijas nometnēs un cīņā par Baltijas valstu brīvību, akta dalībnieki godināja ar piecelšanos un vienas minūtes klusuma brīdi.

Akta runu teica JDV parlamenta deputāts Džims Kamerons (Cameron). Viņš brīdināja necerēt uz kādām lielām pārmaiņām komūnistiskajās zemēs, jo būtībā komūnisma kodols paliek nemainīgs. Austrālieši ienīstot varu un diktātūru, bet esot apatiski un pasīvi, aizmirstot, ka parlamentārā demokratija pasaulē sarūkot un tās vietā stājoties vienas partijas valdības, kas nepazīstot opoziciju. Viņš aicināja politiķus izbeigt laipošanu un mobilizēt visu sabiedrību kristiānisma stiprināšanā un komūnisma apkaŗošanā.

Koncerta daļā dziedāja lietuviešu jauktais koris ,,Daina'', igauņu sieviešu koris ,,Leelo'' un Sidnejas latviešu jauktais koris diriģenta H. Rutupa vadībā. Latviešus vēl reprezentēja māsas Laura un Andra Ulrichas, uz vijoles atskaņojot A. Vivaldi Alegro no koncerta A minorā. Koncerta beigās dziedāja Igaunijas, Latvijas un Lietuvas himnas, kad uz ļoti piemēroti un skaisti dekorētās skatuves baltiešu jaunieši zīmīgā grupējumā turēja aizdedzinātas sveces un liela krusta, apvīta ar ērkšķu vainagu, pakājē nolika ziedus. Par šo gaumīgo dekorējumu jāpateicas mūsu J. Svilānam un R. Štubim. Programmas vāku bija zīmējis mākslinieks R. Zusters. Apmeklētāju vidū bija vairāki austrāliešu deputāti.

Ed. Šmugajs

MONTREALA

● Pensionāru apvienības sanāksmē 10. jūnijā piedalījās 41 dalībnieks. Jūnija mēnesī dzimušos dalībniekus sveica priekšn. P. Agrums, kā arī informēja par pensionāru apv. ,,New Horizon'' 10 gadu atceres izstādi Montrealā, kuŗā izstādīti apm. 250 darbi. Latviešus izstādē pārstāvēja Valdheimu pāris ar gleznām, Strautiņš ar paša gatavoto kokli un P. Agrums ar kokā izgrieztu pulksteni.

Nākošā sanāksme tieši Jāņu dienā. Par tās labu izdošanos jārūpējas pensionāriem — Jāņiem. Nolēma 24. jūlijā sarīkot izbraukumu uz DV lauku īpašumu Ezerkalniem.

GAISMAS TELEFONS
635-8582

VARIET ZVANĪT DIENU UN NAKTI.
IESKAŅOTA VĒSTS TICĪBAS STIPRINĀŠANAI.

LATVIEŠU BAPTISTU DRAUDZE
188 Lowther Ave. (Walmer Rd. baznīca), Toronto, Ont.

Paļaujies uz to Kungu Jēzu, tad tu tiksi izglābts.
(Ap. d. 16:31)

Bezmaksas kristīgu literātūru un kasetes ar garīgu dziesmu ierakstiem jūs varat saņemt, rakstot māc. J. Šmitam, Box 465, Surrey, B.C. V35 5B7.

BAZNĪCAS ZIŅAS

TORONTO

SV. JĀŅA DRAUDZE

Māc. I. Gaide, 12 Worthington Cr., Toronto, On. M4V 1J6, tāl. 766-5525. Sv. Jāņa draudze, tālrunis 921-3327, 200 Balmoral Ave.

Māc. I. Gaides runas stundas kancelejā: otrdienās un ceturtdienās no pl. 10 — 12.30 un trešdienās no pl. 18 — 20. Citā laikā pēc vienošanās.

4. jūlijā pl. 16 dievkalpojums Saulainē un bērnu nometnes atklāšana.

11. jūlijā pl. 10.30 dievkalpojums Saulainē; pl. 19 dievkalpojums dievnamā.

18. jūlijā pl. 10.30 dievkalpojums Saulainē; pl. 19 dievkalpojums dievnamā.

25. jūlijā pl. 10.30 dievkalpojums Saulainē; pl. 19 dievkalpojums dievnamā.

1. augustā pl. 10.30 Saulainē 30 gadu jubilejas pateicības dievkalpojums. Dievnamā dievkalpojums nenotiks.

8. augustā pl. 10.30 dievkalpojums Saulainē; pl. 19 dievkalpojums dievnamā.

15. augustā pl. 10.30 dievkalpojums Saulainē; pl. 19 dievkalpojums dievnamā.

22. augustā pl. 19 dievkalpojums ar dievgaldu.

29. augustā pl. 19 dievkalpojums.

SV. ANDREJA DRAUDZE

Māc. J. Calītis, Sv. Andreja draudze, tālr. 924-1563, Carlton St. un Jarvis St. krustojumā, Toronto, Ont. Tālr. mājā 482-8403, 8 Rolland Rd., Toronto, Ontario M4G 1V5.

Vasaras mēnešos draudzes mācītāja biroja stundas nenotiek. Mācītāju var satikt katrā laikā ar iepriekšēju norunu. Tālrunis baznīcā 924-1563, Sidrabenē 1-335-9038, mājā — 482-8403. Mācītājs emeritus Ādolfs Čops: tālr. mājās — 249-6593. Stud. teol. M. Irbe: mājās — 924-1867.

4. jūlijā plkst. 10 dievkalpojums dievnamā. Plkst. 17 dievkalpojums un Sidrabenes bērnu nometnes atklāšana.

11. jūlijā plkst. 10 dievkalpojums dievnamā. Plkst. 10 dievkalpojums Sidrabenē.

18. jūlijā plkst. 10 Sidrabenes Bērnu svētku dievkalpojums. Dievkalpojums dievnamā nebūs.

25. jūlijā plkst. 10 dievkalpojums dievnamā ar dievgaldu. Plkst. 10 dievkalpojums Sidrabenē.

1. augustā plkst. 10 dievkalpojums dievnamā. Sidrabenē dievkalpojums neb ūs.

8. augustā plkst. 10 dievkalpojums dievnamā. Plkst. 10 dievkalpojums Sidrabenē. Sporta svētki.

15. augustā plkst. 10 dievkalpojums Sidrabenē. Dievkalpojums dievnamā nebūs.

22. augustā plkst. 10 dievkalpojums dievnamā ar dievgaldu.

29. augustā plkst. 10 dievkalpojums dievnamā.

5. septembrī plkst. 15 dievkalpojums.

12. septembrī plkst. 11 Kapu svētki Jorkas kapsētā.

19. septembrī plkst. 15 dievkalpojums ar dievgaldu.

26. septembrī plkst. 11 dievkalpojums. Plkst. 14 elegantas pusdienas Sidrabenē, rīko dāmu komiteja.

AUSTRUMU DRAUDZE

Māc. A. Celms, adrese: 47 Lord Roberts Drive, Scarborough, Ont. M1K 3W1, tālr. 267-3507. Toronto Austrumu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā 361 Danforth Avenue.

4. jūlijā plkst. 11 Tālavā dievkalpojums.

11. plkst. 13 Sv. Barnaba baznīcā dievkalpojums.

18. jūlijā plkst. 11 Tālavā dievkalpojums.

25. jūlijā plkst. 11 Tālavā dievkalpojums.

1. augustā plkst. 11 Tālavā dievkalpojums.

8. augustā plkst. 13 Sv. Barnaba baznīcā dievkalpojums.

15. augustā plkst. 13 Tālavā (lūdzu ievērot mainīto stundu) Brīvības cīņu piemiņas dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma draudzes pēcpusdiena.

22. augustā plkst. 11 Tālavā dievkalpojums.

29. augustā plkst. 11 Tālavā dievkalpojums.

5. septembrī plkst. 11 Tālavā dievkalpojums.

12. septembrī Kapu svētki Toronto.

19. septembrī plkst. 13 dievkalpojums Sv. Barnaba baznīcā.

26. septembrī plkst. 13 Tālavā sezonas slēgšanas dievkalpojums ar dievgaldu. Pēc dievkalpojuma draudzes pēcpusdiena ar cienastu un programmu.

3. oktobrī plkst. 13. Sv. Barnaba baznīcā Pļaujas svētku dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma draudzes pēcpusdiena ar cienastu un programmu.

BRAMPTONA

Māc. A. Briedis, 44 Marylin Cr. Toronto, Ont. M4B 3C6. tālr. 757-2739.

Bramptonas latviešu ev. lut. draudzes dievkalpojumi notiek Grace United Church dievnamā: 156 Main Street North, Brampton, Ont.

KATOĻU DRAUDZE

Prāvests Dr. B. Kokins, 100 Sunnyside Ave., M6R 2N8, tālr. 533-9456. Toronto katoļu vienības dievkalpojumi notiek Kristus Augšāmcelšanās (lietuviešu) baznīcā, 1021 College St. Dievkalpojumi katra mēneša otrā svētdienā, plkst. 13.00.

BAPTISTU DRAUDZE

Māc. A. Arājs, 9 Kingsbridge Court, Apt. 402, Willowdale, Ont. M2R 1L6; tālr. 638-3822. Toronto latviešu baptistu draudzes sanāksmes Walmer Rd. baptistu dr. dievnamā.

Svētdienas skola un bībeles studiju lūgšanu sanāksmes vasarā pārtrauktas.

Dievkalpojumi jūlija un augusta mēnešos pl. 11.

HAMILTONA

Hamiltonas latviešu ev. lut. Kristus draudze — 18 Victoria Ave. South. Māc. K. Kuškēvics, 55 East 44th St., Hamilton, Ont. L8T 3G6, tālr 385-9838.

Māc. K. Kuškēvica runas stundas baznīcas telpās ceturtdienās no pl. 19.30 — 21.30. Tālr. 527-5810. Ieeja birojā no baznīcas aizmugures.

4. jūlijā dievkalpojuma nebūs.

22. augustā plkst. 10 dievkalpojums dievnamā ar dievgaldu.

29. augustā plkst. 10 dievkalpojums dievnamā.

5. septembrī plkst. 15 dievkalpojums.

12. septembrī plkst. 11 Kapu svētki Jorkas kapsētā.

19. septembrī plkst. 15 dievkalpojums ar dievgaldu.

26. septembrī plkst. 11 dievkalpojums. Plkst. 14 elegantas pusdienas Sidrabenē, rīko dāmu komiteja.

AUSTRUMU DRAUDZE

Māc. A. Celms, adrese: 47 Lord Roberts Drive, Scarborough, Ont. M1K 3W1, tālr. 267-3507. Toronto Austrumu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā 361 Danforth Avenue.

4. jūlijā plkst. 11 Tālavā dievkalpojums.

11. plkst. 13 Sv. Barnaba baznīcā dievkalpojums.

18. jūlijā plkst. 11 Tālavā dievkalpojums.

25. jūlijā plkst. 11 Tālavā dievkalpojums.

1. augustā plkst. 11 Tālavā dievkalpojums.

8. augustā plkst. 13 Sv. Barnaba baznīcā dievkalpojums.

15. augustā plkst. 13 Tālavā (lūdzu ievērot mainīto stundu) Brīvības cīņu piemiņas dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma draudzes pēcpusdiena.

22. augustā plkst. 11 Tālavā dievkalpojums.

29. augustā plkst. 11 Tālavā dievkalpojums.

5. septembrī plkst. 11 Tālavā dievkalpojums.

12. septembrī Kapu svētki Toronto.

19. septembrī plkst. 13 dievkalpojums Sv. Barnaba baznīcā.

26. septembrī plkst. 13 Tālavā sezonas slēgšanas dievkalpojums ar dievgaldu. Pēc dievkalpojuma draudzes pēcpusdiena ar cienastu un programmu.

3. oktobrī plkst. 13. Sv. Barnaba baznīcā Pļaujas svētku dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma draudzes pēcpusdiena ar cienastu un programmu.

BRAMPTONA

Māc. A. Briedis, 44 Marylin Cr. Toronto, Ont. M4B 3C6. tālr. 757-2739.

Bramptonas latviešu ev. lut. draudzes dievkalpojumi notiek Grace United Church dievnamā: 156 Main Street North, Brampton, Ont.

KATOĻU DRAUDZE

Prāvests Dr. B. Kokins, 100 Sunnyside Ave., M6R 2N8, tālr. 533-9456. Toronto katoļu vienības dievkalpojumi notiek Kristus Augšāmcelšanās (lietuviešu) baznīcā, 1021 College St. Dievkalpojumi katra mēneša otrā svētdienā, plkst. 13.00.

BAPTISTU DRAUDZE

Māc. A. Arājs, 9 Kingsbridge Court, Apt. 402, Willowdale, Ont. M2R 1L6; tālr. 638-3822. Toronto latviešu baptistu draudzes sanāksmes Walmer Rd. baptistu dr. dievnamā.

Svētdienas skola un bībeles studiju lūgšanu sanāksmes vasarā pārtrauktas.

Dievkalpojumi jūlija un augusta mēnešos pl. 11.

HAMILTONA

Hamiltonas latviešu ev. lut. Kristus draudze — 18 Victoria Ave. South. Māc. K. Kuškēvics, 55 East 44th St., Hamilton, Ont. L8T 3G6, tālr 385-9838.

Māc. K. Kuškēvica runas stundas baznīcas telpās ceturtdienās no pl. 19.30 — 21.30. Tālr. 527-5810. Ieeja birojā no baznīcas aizmugures.

4. jūlijā dievkalpojuma nebūs.

MONTREALA

Prāv. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal H4B 2G6 P.Q. Tel. 489-3224. Montrealas latv. ev. lut. Trīsvienības dr., Sv. Jāņa baznīcā, 4345 Marcell Ave.

Vasaras laikā draudzes mācītājs laiku pa laikam uzturēsies arī savā vasaras mītnē, kur sasniedzams, zvanot pa tālruni 1-264-5816.

4. jūlijā plkst. 19 dievkalpojums baznīcā.

11. jūlijā plkst. 19 dievkalpojums baznīcā.

18. jūlijā plkst. 11 dievkalpojums Tērvetē.

25. jūlijā plkst. 11 dievkalpojums Tērvetē.

15. augustā plkst. 11 dievkalpojums Ezerkalnos. Dievgalds.

22. augustā plkst. 19 dievkalpojums baznīcā.

29. augustā plkst. 11 Kapu svētki Mt. Royal kapsētā.

12. septembrī plkst. 13.30 dievkalpojums baznīcā.

19. septembrī plkst. 13.30 dievkalpojums baznīcā.

26. septembrī plkst. 13.30 dievkalpojums baznīcā.

OTAVAS MIERA DRAUDZE

Māc. E. Lunge, 364 Pleasant Pk. Rd., tel. 733-3906. Otavas latv. ev. lut. Miera draudze Sv. Pētera lut. baznīcā, 400 Sparks ielā.

4. jūlijā dievkalpojums nenotiks.

11. jūlijā pl. 19.30 dievkalpojums baznīcā.

18. jūlijā pl. 11 dievkalpojums Sprīdīšos. Dziesmu lapiņas.

25. jūlijā pl. 11 Kapu svētki Beechwood kapsētā. Dziesmu lapiņas.

1. augustā dievkalpojums nenotiks.

8. augustā pl. 19.30 dievkalpojums baznīcā.

15. augustā pl. 11 brīvības cīņu piemiņas dienas dievkalpojums Sprīdīšos. Pēc tā draudzes izbraukums (pikniks).

22. augustā pl. 19.30 dievkalpojums.

29. augustā plkst. 11 dievkalpojums Sprīdīšos.

5. septembrī dievkalpojums nenotiks.

12. septembrī pl. 14 ģimeņu dievkalpojums baznīcā. Piedalīties aicināta visa skolas saime.

LATVIEŠU MISIJAS RADIO RAIDĪJUMS
„BRĪTIŅŠ AR DIEVU"
nepārtraukti
27. gadu gājumā
katru svētdienas rītu no
pl. 9 — 9.30
Vilnis 1270 AM
no Niagaras WHLD raidītāja
Vadītājs A. Laksmanis
106 Dorset Rd., Scarboro,
Ont., tālr. 261-4218
Latviešu misijas

KLAUSIETIES „LABĀS ZIŅAS" RAIDĪJUMU
uz īsajiem viļņiem 6155 KHZ
49 metr. band
Sestdienās plkst. 10.30 vakarā
Vadītājs Dāvids Miķelsons,
60 Stevenson Rd., Rexdale, Ont.
M9V 2B4
tālr. 749-0832

KLAUSAITIES GARĪGOS RAIDĪJUMUS
Global TV 6. un 22. stac.
100 Huntley St., Toronto,
no pirmd. — piektd. pl. 9.30 no rīta, sestd. pl. 10 no rīta
Bafalo TV stac: 29, 700 Club,
ik dienas pl. 11.30 no rīta līdz pl. 9.30 vakaros.
Radio FM CBN 107.1
24 stundas. Tel. 889-3126.

Daugavas Vanagu nams
PIEDĀVĀ ZĀLI
DAŽĀDIEM SARĪKOJUMIEM
PIEPRASIET TELEFONISKI
SVĒTDIENĀS DZĒRIENI TIKAI PIE MALTĪTĒM — $4.50

125 Broadview Ave.
Tel. 465-5225

Daugavas Vanagu klubs
ATVĒRTS BIEDRIEM UN VIESIEM
no pirmdienas — ceturtdienai, iesk., no pl. 12 dienā — 12 naktī,
piektd., sestd. no pl. 12 dienā līdz 1 naktī,
svētdienās no pl. 12 dienā līdz 9 vakarā.

Fotografisks uzņēmums ar atzītu kvalitāti.
(416) 863-1166
BENJAMIN FILM LABORATORIES LTD.
247 Richmond St. E., Tor., Ont. M5A 1P2
We believe every picture counts

Latviešu nams Toronto
IZĪRĒ TELPAS
SARĪKOJUMIEM UN VIESĪBĀM
Pēc vēlēšanās nama dāmu komiteja rīko
GODĪBU GALDUS
491 College Street, Toronto, Ont. M6G 1A5
Tel. 922-2931

BROADVIEW DELICATESSEN
141 Danforth Ave., Toronto, Ont.
Tel.: (416) 465-9905

POKO'S MEAT
376 College St. (netālu no Bathurst ielas), Toronto, Ont.
Tel.: (416) 922-1300

Abos veikalos dabūjamas augstākās kvalitātes preces par mērenām cenām.

Izdarait pasūtinājumus jau labi laikus savam svinīgajam gadījumam.

Svaiga gaļa un gaļas produkti. * Importēti eiropiešu produkti lielā izvēlē. * Viss ir svaigs, tīrs, gaumīgs!

Īpašnieki Ausma un Jānis Miķelsoni.

Town & Country Real Estate Ltd.
V. Palma — pārstāvis

41 Heathcote Ave., Willodale, Ont. M2L 1X9
Tel. **444-2447**

Pērkot un pārdodot savu nekustamu īpašumu, zvaniet nesaistošai informācijai 444-2447. Mājas lielā izvēlē visā pilsētā. Palīdzam sagādāt obligācijas un iemaksas māju pirkšanai uz izdevīgiem noteikumiem.

PIEMINEKĻI
487-2147, vakaros 445-8955
Kvalitātes darbs un eiropiešu mets
Igauņu uzņēmums
YONGE MEMORIAL LTD.
2044 Yonge St., Toronto
M4S 1Z9
Starp Eglinton un Davisville

DOWNTOWN WOOLS, ARTS & CRAFTS
Īpašn. Elza Avots
9 Queen St. East (pie Simpsona un Yonge).

Lielā izvēlē dažādu rokdarbu materiāli.
Padomi rokdarbu jautājumos.
TEL.: 368-5011

VALUDE *25. jubilejas gads*
JEWELLERY LTD.
Zeltkaļi
ALDONA KORMS un
TĀLIS KIVLENIEKS B.Sc. G.J.
VEIKALĀ UN DARBNĪCĀ — Tālr. (416) 595-1125
College Park, 444 Yonge St., Toronto, Ont. M5B 2H4

Venus
florists
231 Roncesvalles Ave.
Toronto M6R 2L6
TEL. DARBĀ **(416) 534-4645,**
PĒC DARBA **(416) 533-4037**
A. Putniņš

SAIŅI UZ BALTIJAS VALSTĪM un P.S.R.S.
Mēs pārsūtām apdrošinātus drēbju un apavu sainīšus līdz 19 2/3 mārc. netto
LIELA MANTU IZVĒLE MŪSU VEIKALĀ
Biroja laiks — pirmd., otrd., ceturtdien un piektdien no pl. 9.00 — 17.00.
Piektdienās vēlākā laikā — iepriekš sazinoties pa telefonu
Sestdienās no pl. 9.00 — 16.30, trešdienās birojs slēgts.
Jūnijā, jūlijā un augustā — atvērts trešdienās, slēgts sestdienās.
BALTIC Exporting Co.
482 Roncesvalles Ave., Toronto, Ont. M6R 2N5
tālr. 531-3098

Alcan Building Products Authorized Dealer ALCAN

Māju īpašnieki!

Ir trīs veidi, kā var ietaupīt ar ALCAN SIDING
Sazinieties ar uzņēmuma īpašnieku — bez starpniekiem

1) **Ietaupa darbu un laiku**
2) **Instalācijas un apkures izdevumus**
3) **Uzlabo izskatu un līdz ar to palielina mājas vērtību, ieskaitot**
ALCAN 20 gadu garantija

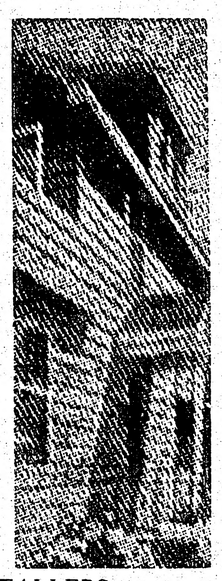

- LIETUS NOVADA CAURULES
- LOGUS
- DURVIS
- MARĶĪZES (Awnings)
- JUMTA PĀRKARES (Sofit and fascia)

CENTURY ALUMINUM INSTALLERS

534-2864 *Īpašnieks Artūrs Mīme*
2226 Dundas St. W., Toronto, M6R 1B3

R. S. KANE Ltd.
APBEDĪŠANAS BIROJS
4812 Yonge Street
(Sheppard Avenue tuvumā)
Willowdale, Ont.
221-1159

Andrejs M. Stikuts
B.A., L.L.B.
ADVOKĀTS
20 Queen Street West, Suite 1104, Box 48, Toronto, Canada M5H 3R3
Tel. (416) 977-8720

A. Egītis — TV RENTALS
1708 Queen St. W., Toronto, M6R 1B3
Tel. 537-1401

GRĀMATA **LATVIA** IR SAGATAVOŠANĀ

Latviešu laikraksti skaņu lentēs

NEREDZĪGO SKAŅU LENŠU KRĀTUVĒ 542 IESKAŅOJUMI.

Latvijas Sarkanā krusta Neredzīgo kopas skaņu lenšu bibliotēkai 11 darbības gados ieskaņoti un dāvināti 106 dažāda satura skaņu ieraksti 339 spoļu un kasešu lentēs. Šai laikā mūsu skaņu ierakstu bibliotēkā reģistrēti 542 darbi, kuŗi kopā aptveŗ 2144 lentes.

Šeit pārskats par 11. gadā darīto un iesniegto:

No Vācijas:

Māc. Maksimiliāns Grīvāns ielasījis savu grāmatu ,,Avju gans no Jaunarājiem'' 6 kasetēs, kuŗas dāvinājis I. Poruks. A. Deglava ,,Lielā Lavīze'', ,,Parra'', L. Alberinga un E. Līča ,,Rūjiena'', I. Gubiņas fragments par Jelgavas un Slokas apciemojumiem no grāmatas ,,Ir katram sava pasaule'' 11 kasētēs ielasījis R. Bušs, dāvinājis A. Laube. V. Hāznera ,,Laiks, telpa, ļaudis'' 8 kasetēs ielasījis Leitīšu Jēkabs, dāvinājusi DV RV valde. 4 kasetēs ielasījis un dāvinājis J. Leitītis arī savus darbus: ,,Kaliet sirdis akmenī, brāļi'', ,,Lomele'', ,,Māsa Pētersone'' un ,,Dzeltenās tulpes''. Bernas radio raidījumu par Latviju un latviešiem 1 kasetē dāvājis Labinskis, jun. V. Bilis dāvinājis 1 kas. ar 1980. g. 18. nov. svinību Auciemā ierakstu. Dž. Orvela ,,1984. gads'', J. Simsona ,,Vorkutas gūstekņa stāsts'' un Ā. Šildes ,,Apcere par Jāni Čaksti'' — Radio Liberty ieskaņojums — 32 lentēs dāvinājis Vilis Skultāns. Vēl vienmēr darbojas Neredzīgo skaņu ierakstu žurnāls ,,Dzintars'', pagājušā gadā piesūtot 7 kasetes. A. Laube vēl ziedojis 5 kasetes ar V. Belšēvicas skaņu plates un R. Rīdzenieka ,,Cirvis ozolā'' (18 skices) ieskaņojumiem. H. M. Grīvāna referātu ,,Dzīve okupētajā Latvijā un deportāciju vietās Sibirijā'', MLĢ 36. izlaiduma svinības, Ž. Tomsona referātu ,,Dzīve Latvijā 1944. līdz 1946. gadam'', MLĢ 35 gadu pastāvēšanas un kultūras dienu svinības, valsts svētku dievkalpojums un svinības 1981. g. Minsterē, V. Strunska referātu ,,Latvijas neatkarības izcīnīšana vēsturiskā skatījumā'', MLĢ mūzikālo pēcpusdienu — visas šīs norises 8 kasetēs ieskaņojis un dāvinājis A. Grīnbergs Grēvenē. Vienības balss radio raidījumu no Monako (1 kas.) dāvājis J. Šmidts. Pāvesta Jāņa Paula II vēstījums Ziemsvētkos 1981. g. (1 kas.) sakārtojis un ziedojis I. Jakovelis. Līdzīgu skaņu ierakstu dāvinājis A. Grīnbergs. DV Saules nod. Manheimā dāvinājusi māc. A. Celma 6 kasetēs ielasītus psalmus. I. Poruka ,,Gaisma tumsā'' ielasījusi un ziedojusi (2 kas.) J. Babre. Barro ,,KGB'' ielasījis 6 lentēs A. Mieriņš, ziedojusi K. Mieriņa. Latvijas neatkarības pasludināšanas 63. gadskārtā Memmingenā (svētku runu saka A. Aucenieks), Minchenes Dziesmu dienu rakstnieku rīts ,,Autori klausītājiem'', I. Eglīte — Preses himna, ,,Anna Brigadere — latviešu sirdsapziņa'' (referē A. Aucenieks) (1 kasete) un Hāznera / Zušēvica ,,Tēvzemes arāju cilts'' — ielasījis R. Gerhards 12 lentēs, kuŗas dāvinājis E. Retigs. 15 grāmatas 91 skaņu lentē ierunājis DV Memmingenas nod. biedrs R. Gerhards; tās ir: A. Niedras ,,Sieva'', A. Gailīša ,,Liesmojošā sirds'', T. Zeltiņa ,,Melnās avis'', A. Dziļuma ,,Pārvietotie'', K. Ieviņa ,,Guntis un Daila'' (dāv. O. Menģelis), A. Brigaderes ,,Dievs, daba, darbs'', A. Dziļuma ,,Aklā ezera velns'', G. Gunarsona ,,Tas notika pie fjorda'', J. Miesnieka ,,Dzīvības sapnis'', V. Pelēča ,,Malēniešu pasaule'', A. Gailiša ,,Eke Mors'', J. Sārta ,,Meža miers'', A. Solžeņīcina ,,Gulaga Archipelags'' un J. Jaunsudrabiņa ,,Mana dzīve''.

No Anglijas:

V. Pūļa lugas ,,Koklētāja pasaka'', ,,Ziemas svētku brīnums'' un ,,Sērdienīte un mātes meita'' 2 kasetēs dāvinājis autors. Londonas DV teātŗa ansamblis ziedojis R. Blaumaņa ,,Līnis murdā'' izrādes ierakstu 1 kasetē. Deju mūziku 3 lentēs ieskaņojis un ziedojis H. Blezūrs, bet dziesmas un mūziku no okupētās Latvijas 5 kasetēs ziedojusi Lūcija Pokšāne. Visus DVM rēgulāri ielasa vanadžu priekšn. Austra Liepiņa un Londonas vanadze Vera Grunte. Pēc interesentu izklausīšanās šie ieskaņojumi tiek nokopēti un oriģināls nodots DV Bērzaines atpūtas mītnes fonotēkai.

No Zviedrijas:

M. Zīverta lugas ,,Kā zaglis naktī'' ierakstu 2 kasetēs dāvinājis autors. A. Kalniņa operas ,,Baņuta'' un Ave Sol koŗa, kā arī J. Zābera dziesmu ieskaņojumus kopā 3 kasetēs dāv. Ā. Kļava. Izcili redzamāko tautas darbinieku dzīvās balss ierunājumi (T. Reitera, plkv. Plensnera un Lobes, min. Tepfera, archib. A. Lūša, dzejn. Andr. Eglīša un G. Rodes), kā arī politisku rakstu seriju no dažādiem autoriem sakārtojis un ziedojis Kārlis V. Dadzītis. Pēdējais dāvinājis vēl šādus ieskaņojumus: Dzeju, dziesmu un deju ciklu, Raiņa ,,Pūt, vējiņi!'' un Blaumaņa ,,Skroderdienas Silmačos'' izrādes, Jēk. Tavara referātu ,,Kosmos izplatījums'', roveŗu un lielgaidu uzvedums ,,Dziesma Latvijas armijai'', Dzejn. Andr. Eglītis pārstaigā kauju laukus (6 lentēs). Savukārt Vesterosas DV biedrs J. Vikmanis 25 kasetēs ielasījis 6 latv. autoru grāmatas: Anšl. Eglīša ,,Pasmaidot'', I. Lešinska ,,Kalpības gadi'', Andr. Skaiļa ,,Lielais kēriens'' un ,,Kornēlijas kāzas, Bakenbārda, Magnets, Ferlīni meistardarbs'', kā arī anekdoti par sievietēm, Anšl. Eglīša ,,Es nebiju varonis'' un Ž. Ezīša ,,Tikai bez pānikas''. 21 no šīm kasetēm dāvinājusi Zviedrijas DV saime, 4 kasetes — lasītājs.

No ASV:

Māc. Vārsbergs un Berius Čikagas latv. draudžu sadarbības komitejas uzdevumā sarūpējuši reliģiskus skaņu ierakstus: Celsmes dienu referāti — ,,Dieva vārds un pasaules kārtība'' 1—4; Ciānas draudzes dievkalpojumi ar koŗa dziesmām, ,,Mūsu latviešu baznīcas jēga un misija'', LELBA 3. sinode, ,,Līdzības par Dieva valstību'' un 14. jūnija piemiņas dievkalpojums. E. Aistera ,,Gaismu sauca'' ielasījis R. Bušs 7 kasetēs un dāv. A. Runcis. Detroitas Daugavas vanadžu dziesmu koncertu 1 kasetē ieskaņojušas un dāv. vanadzes. Vienības balss radio raidījums un I. Grebzdes stāstus ielasījusi un dāvinājusi autore (2 kas.). E. Aistara ,,Sapnis saules logā'' ierunājis J. Aistars 2 lentēs un dāv. Sirakūzas latviešu biedrība. M. Zīverta lugas ,,Zaļā krūze'' un ,,Čūska'' 2 lentēs ieskaņojis un dāvājis DV Ziemeļkalifornijas apv. biedrs E. Lange. Čaikovska baleta ,,Riekstkodis'' mūziku 1 kasetē ieskaņojis un dāvinājis J. A. Bankovičs Mineapolē. J. Babre 4 kas. ielasījusi savu darbu ,,Svētceļnieka dvēseles atklājumi''. Latvju senos dziedājumus 1 lentē ieskaņojis un dāvinājis Čikagas latv. folkloras mūzejs.

No Kanadas:

Māc. A. Celms Toronto ielasījis, referējis un ziedojis šādus ieskaņojumus: psalmi 1 — 150, dievkalpojumi Sv. Barnabas dievnamā, ,,Anna Brigadere — mūsu latviešu sirdsapziņa'', ,,Anna Brigadere — ceļa radītāja un rādītāja'' (10 kasetes). Centrālās kultūras dienas Kalamazū 1981. g., I. Gubiņas apceri ,,Dainu ietekmes latviešu modernajā dzejā'', ceļojuma aprakstu ,,Starp tuksnesi un Nīlu'' 4 kasetēs lasījusi un ziedojusi autore. I. Grebzde ielasījusi savas grāmatas ,,Aizdēdziet sveces'' fragmentu 1 kasetē. Toronto drāmas teātris 2 kasetēs iemūžinājis E. Zālītes traģikom. ,,Rudens rozes'' izrādi; dāvinājusi M. Ķuze.

Jo bagāts devums saņemts arī no **Austrālijas:**

Jauno derību un apustuļu darbus 17 kasetēs ielasījis un dāvinājis A. Heinrichsons Melburnā. Dzeju un prozu no 20. rakstnieku dienām Austrālijā ziedojusi DV Sidnejas nodaļa. Tenisona ,,Dzimtenes atmiņas'' radio pusstundas 4 kasetēs ziedojusi DV Austrālijas saime. Apvienotais latv. vīru koŗa koncerts, Kanadas vīru koŗa koncerts un Kanaku vakars DV Globālajās dienās 1981. g., Jaunatnes koncerts, DV junda, 4. DV Globālo dienu atklāšana un Varoņu piemiņas dievkalpojums — visas 7 kasetes ziedojusi Globālo dienu rīcības komiteja kopā ar DV Austrālijas zemes valdi. Z. Dombrovska ,,Pārdomas par Dieva vārdu'' (radio raidījums) 1 kas. dāvinājis autors. Adelaides DV ,,Jautrie vecīši'', Voitkus luga ,,Jūdass'' un E. Virzas piemiņas pēcpusdiena ieskaņoti 3 kasetēs, kuŗas dāvinājis DV Adelaides priekšsēdis Miezis. Ceļojuma piezīmes par Austrāliju — dzejā, stāstījumā un dziesmās 2 kasetēs dāvājuši E. un I. Stārķi Sidnejā. Sidnejas jauktā koŗa ,,Latvju mūzikas koncerts'' un ,,Garīgais koncerts'' ieskaņots 2 kasetēs, dāv. V. Viba. DV Melburnas vīru dubultkvartets ,,Kursa'' ziedojis savas 4 skaņu plašu pārskaņojumus 2 kasetēs. J. Jaunsudrabiņa ,,Balto grāmatu'' ielasījusi Līza Blūmenfelde 4 kasetēs, ko dāv. DV Džilongas nodaļa. Ed. Šmugajs ielasījis 8 kasetēs savu darbu ,,No Putlosas līdz Sidnejai''.

Parallēli skaņu ierakstu bibliotēkas ieskaņojumiem, rēgulāri ik nedēļas saņemam 5 latviešu trimdas laikrakstu ieskaņojumus, kā arī ev. lut. ,,Ceļa Biedrs'' lasījumu. Mūsu labie draugi Hamburgā un Pinebergā, ievērojami DV darbinieki, O. Baltputnis un M. Bergholcs sakārtojuši, ieskaņojuši un kopiju meistaram I. Jakovelim nosūtījuši jau 399. Ziņu Vanagu.

Varam būt gandarīti par lielo atsaucību tiklab organizāciju mērogā, kā privātās iniciātīvas rosmē. Mūsu sirsnīgāko pateicību izsakām DV priekšn. J. Frišvaldam, vanadžu priekšn. A. Liepiņai, literāro darbu autoriem, grāmatu ielasītājiem, mūzikas un nozīmīgu sarīkojumu ieskaņotājiem, organizāciju valdēm par atsaucīgo atbalstu, kā arī visiem ziedotājiem un darba darītājiem! Iesim atkal soli uz priekšu un turpināsim darāmo. Aicinu jaunus talciniekus šinī svētīgajā darbā un lūdzu jaunus literātus un sabiedriskos darbiniekus, kas vēl nebūtu sarūpējuši savus ierunājumus skaņu lentē, sniegt kaut vai īsus savas balss ieskaņojumus. Tā mēs laika tecējumā iemūžinātu un nākotnei uzglabātu pēc iespējas daudzu mūsu redzamāko trimdas darbinieku balsis mūsu skaņu lenšu bibliotēkas arhīvā.

Edgars Retigs,
DV RV Kult. noz. referents
LSK skaņu lenšu bibl. lietā
(Gustav Adolf Strasse 23,
894 Memmingen, West Germany)

SV. KATRĪNAS

● Šejienes mednieku un makšķernieku klubs rīkoja Consecon līcī makšķerēšanas sacīkstes (pikreles un līdakas). Bija labvēlīgi laika apstākļi, arī lomi ievērojami. 12 makšķernieku saimē (ieskaitot 3 dāmas un 1 jaunieti) pirmo reizi uzvarētāja kļuva Velta Pavlova (156 punkti), nākamie T. Jansons (96) un P. Odiņš (89). Apbalvojumu ieguva arī jauniete Silvija Rozentāle (2 līdakas).

Sacīkstes vadīja makšķernieku sekcijas vad. P. Odiņš ar palīgu R. Kalniņu un pateicās veiksmīgajiem makšķerniekiem.

● Tradicionālās zušu makšķerēšanas sacīkstes 12. jūnijā Niagaras upē norisinājās apmierinošos laika apstākļos, pulcinot 19 makšķerniekus (to vidū 4 jauniešus).

Zušu lomi šoreiz bija pavāji. Godalgas izpelnījās A. Bukults (Niagara), Ed. Zenka un N. Duša (Sv. Katrīnas). Bija arī ieradušies makšķernieki no Bafalo un Hamiltonas. Sacensības vadīja P. Odiņš. Viņš ar R. Pavlovski izpelnījās godalgas riņķu sviešanas sacensībās.

O. K.

Tā dzima . . .

(Turpinājums no 5. lp.)

un pašķirt ceļu tās tālākai politiskai un saimnieciskai attīstībai. Varam saprast, ka latvju tauta viņam par šo veikumu bija sevišķi pateicīga un ceļš atpakaļ uz Rīgu izvērtās par īstu triumfa braucienu.

Tā paša 1921.g. septembrī Latvija tika arī uzņemta Tautu Savienībā, bet gadu vēlāk, 1922.g. jūlija beigās, mūsu patstāvību atzina arī Amerikas Savienotās Valstis un līdz ar to mūsu starptautiski tiesiskais stāvoklis bija pilnīgi nokārtots.

Meierovics varēja turpināt savu tālāko svarīgo uzdevumu kārtošanu. Liktenis, diemžēl, viņam nebija lēmis šo darbu ilgi turpināt. Jau trīs gadus vēlāk, 22.augustā 1925.gadā, viņš iet bojā traģiskā auto katastrofā uz Tukuma-Raudas lielceļa.

Bet viņa īsā mūža veikums ir paliekošs un nav izdzēšams no mūsu tautas vēstures. Ja tagad esam mūsu patstāvību zaudējuši, tad Meierovica spožākais panākums — mūsu valsts starptautiski tiesiskā atzīšana arī šodien nav zaudējusi savu spēku un nozīmi. Tas turpina pastāvēt , jo galvenās rietumu lielvalstis neatzīst Padomju Savienības varmācīgo mūsu valsts inkorporāciju. Vēl pēc 42 gadiem šis fakts ir gaišs simbols mūsu ticībai, ka reiz ausīs jauns brīvības rīts mūsu tautai un tēvzemei.

● Zviedrijas latviešu pensionāru biedrības izdevuma ''sveiciens''.

Mūsu vanadze

Anna Vera Šteinbergs,

dzim. Gerbis

dzimusi 1928. gada 1. jūnijā,
mirusi 1982. gada 18. jūnijā.

Kur palika mūs' māsiņa?
Neredz vairs rotājam . . .
Mūs' māsiņa aizgājusi
Baltā smilšu kalniņā.

Sēro
Sv. Katrīnu Daugavas Vanagu saime.

Lettgalia's filistrs

Harijs Siliņš

28.I

miris 1982. gada 21. jūnijā.

Sit tibi terra levis . . .

Sēro
Toronto korporāciju kopa.

SAVIENOTĀS VALSTIS

GRAND RAPIDI

● Latviešu biedrības dāmu pulciņš 6. jūnija pēcpusdienā bija noorganizējis mākslas un daiļamatniecības skati un tirdziņu A. Lapsiņa izkārtojumā. Par tekstīliju rakstu zīmējumiem un to pārnešanu uz audumiem stāstīja Vizma Strazdiņa, demonstrējot arī daudzus paraugus un rādot, kā to praktiski veikt. Gleznas bija izstādījuši A. Lapsiņš, Paulīne Zadvinska un Ligita Kornete-Batler, kas vēl reprezentējās ar izšuvumiem. Bez tam bija skatāmi P. Ozoliņa un J. Pabērza kokgriezumi, tāpat Rūtas Puriņas un Elizabetes Barkānes keramika, Maigas Kalniņas audumi un P. Rituma ādas izstrādājumi. Varēja iegādāties arī latviešu grāmatas. Skati atklāja A. Lapsiņš. Tā bija labi apmeklēta.

● Latviešu pensionāru biedrības maija mēneša saietā vēsturnieks Rob. Dzirnis no Saginavas iepazīstināja ar seno latviešu kāzu, kristību u.c. paražām, kas saistīja klausītāju uzmanību vēl jo vairāk tādēļ, ka referenta stāstījums bija dzīvs un saistošs. Rob. Dzirnis viesojās pie pensionāriem Grand Rapidos jau trešo reizi, runājot par šo pašu tematiku. Jūnija mēneša saiets 28. jūnijā pl. 12 Latv. biedrības namā, kad atcerēsies Jāņus un sagaidīs Pēteriņus, visu to savijot dziesmās un stāstījumos.

● Dr. Lolita Velmere Latviešu biedrības namā vairāk nekā pusotras stundas gaŗā stāstījumā sniedza ieskatu par padomju varas politiku un dzīves izpaudumiem okupētajā Latvijā. Skolas gaitās, mācoties medicīnas institūtā un vēlāk tajā darbojoties par mācībspēku, viņai nācies sastapties ar neiedomājamiem cilvēka gara dzīves ierobežojumiem. Padomju vara, kā norādīja Dr. L. Velmere, cenšas izaudzināt cilvēku — robotu vai kollektīvu, kuŗiem pašiem nav nemaz jādomā. Diendienā skandina maksisma-ļeņinisma mācību, kas atnesīs paradīzi zemes virsū, un ja tās vēl šodien nav, to piedzīvos bērni vai bērnubērni. Rietumu pasaule tiek apmānīta, galvenokārt intelliģence. Referente pastāstīja arī par savu izkļūšanu no okupētās Latvijas un saviem dēliem, kas vēlas no turienes izceļot, bet kas viņiem tiek liegts. **V. Ž.**

KLĪVLANDE

● Apvienotās draudzes jauniešu dievkalpojumu 6. jūnijā vadīja paši jaunieši ar Svēto Rakstu lasījumiem, meditāciju u.c. Koris nodziedāja F. de Giardini Nāc Visuvarenais. Māc. L. Grendze nobeigumā jauniešus svētīja.

● Koncertapvienības šīs sezonas koncertā 6. jūnijā Apvienotās draudzes namā piedalījās Arturs Jansons un pianists Pēteris Zariņš. Programmā J. S. Bachs, T. Ķeniņš, J. Brāms u.c. Klausītāji mākslinieku sniegumu uzņēma atzinīgi.

● Vasarsvētkos Apvienotajā draudzē māc. L. Grendze iesvētīja jauniešus: Ēriku Ābolu, Kalvi Ceru, Lolitu Ieviņu, Hildu Krūmiņu, Noru Lagzdiņu, Lindu Raņķi, Ēriku Reineku, Gunu Rutenbergu un Ingrīdu Spalviņu. Svētrunu teica māc. L. Lagzdiņa-Zušēvica. Pārpildītajā dievnamā dziedāja koris A. Pirktiņas vadībā. Ar solo dziesmām piedalījās Laura Zariņa. **J. E.**

LOSANDŽELOSA

● Šogad Losandželosā deportāciju piemiņa notika 11. jūnijā Dienvidkalifornijas latv. draudzē ar dievkalpojumu, kuŗā piedalījās viesis prāvests Leons Čuibe no Zviedrijas. Draudzes zālē bija klāts kafijas galds; draudze noklausījās ciemiņa referātu.

Otru aizvestajiem mocekļiem veltītu dievkalpojumu noturēja vietējā Miera draudze 13. jūnijā tanī pašā baznīcā. Sprediķī mācītājs analizējis deportācijas ,,bez naida un dusmām''.

Trešā aizvesto atcere notika tanī pašā svētdienā visu trīs baltu tautu organizāciju izkārtojumā. Technisko izkārtojumu plānoja lietuvieši, tādēļ arī piemiņas akts notika viņu Kazimira baznīcas auditorijā.

Aktā galveno runu teica lietuviešu ģenerālkonsuls Vitautas Čekanauskas. Sanāksme pieņēma rezolūciju, kuŗu rīkotāji nosūtīs ASV prezidentam, ārlietu ministram, ASV pārstāvei Apvienotās Nācijās, Kalifornijas senātoriem un vietējo rajonu kongresmeņiem. Mūzikālo daļu sāka igauņi ar kokļu ansambli un solista Matti Rūvalda nodziedātām 3 igauņu komponista Jūri Mandres dziesmām. Latvieši reprezentējās ar kori 33 cilvēku sastāvā Dairas Cilnes vadībā. Lietuviešu bass-baritons Antanas Polikaitis iepriecināja ar dziesmu, un jaunatnes deju grupa labā izpildījumā nodejoja pāris tautas dejas. Aktu beidza ar visu 3 Baltijas tautu himnām.

K. Petrovskis

CIKAGA

● Visu Čikagas latviešu draudžu kopējais dievkalpojums notika 14. jūnijā Sv. Pāvila un Jāņa draudžu baznīcā Vuddeilē. Dievkalpojumā piedalījās Sv. Pāvila draudzes māc. U. Cepure, baptistu draudzes māc. V. Landmanis, Ciānas draudzes māc. V. Vārsbergs, Sv. Jāņa draudzes māc. A. Rautenšilds, Miera draudzes māc. A. Sudārs un katoļu draudzes prāv. B. Baginskis. Sprediķi teica māc. U. Cepure.

Dievkalpojumu kuplināja Ciānas draudzes koris ar divām dziesmām diriģ. R. Kalnmaļa vadībā. Ērģeles spēlēja S. Priedulāja.

Žēl, ka dievkalpojumā piedalījās tikai apm. 150 dievlūdzēju, kas gan, ņemot vērā lielo Čikagu, šķiet par maz. Vai būsim aizmirsuši pag. gadā R. Jaunzemes teiktos vārdus un aicinājumu? — Mūsu tautiešiem, kas miruši mocekļu nāvē, nav celts piemineklis; viņiem nav pat kapa kopiņas, ne krusta. 14. jūnijs lai ir simboliski viņiem piemineklis. Un mēs katru gadu, iedami baznīcā uz 14. jūnija dievkalpojumu, noliksim ziedus uz savu baznīcu altāriem, tā pieminēdami savus mocekļus.

Šoreiz altāri ar ziediem bija greznojušas Čikagas vanadzes, par ko viņām sirsnīgi pateicās māc. U. Cepure.

A. Zaube

LATVIETE ASV GAISA SPĒKU AKADĒMIJĀ

Vivianna Vanuška no Grand Rapidiem bija viena no 804 kadetiem (ieskaitot 11 proc. meitenes), kas š.g. 2.jūnijā beidza Amerikas gaisa spēku akadēmiju Koloradō, iegūstot BS gradu un leitnanta dienesta pakāpi. Viņa bija arī pirmā sieviete no Mičigenas 5.kongresa apvidus, kas priekš četriem gadiem atzīta par piemērotu uzņemšanai šinī mācības iestādē. Toreiz mācības uzsākuši ap 1400 kadetu.

Vivianna Vanuška dzimusi 1960.g. Sanfrancisko, vecāki-Leons un Irēne Vanuškas. Ģimenei pārceļoties uz Grand Rapidiem, Vivianna tur beigusi amerikāņu vidusskolu, latviešu skolu, piedalījusies tautas deju grupā un gaidu vienībā, vēlāk vadot guntiņas. Gaisa spēku akadēmijā mācību programma bijusi plaša un vispusīga, ieskaitot militāros priekšmetus, uzsvaru tomēr liekot uz inženierzinātnēm. Pēc atvaļinājuma Vivianna dosies uz jauno dienesta vietu Misisipī, kur viņa speciālizēsies elektronikā un sakaru dienestā. **Valters Zirnītis**

Bostonieši gatavojas apspiesto tautu nedēļai

Masačuzetas apspiesto tautu komitejas sēdē Ukraiņu centrā bez tautību pārstāvjiem piedalījās ,,The Truth'' redaktors Ērls Tatls (Tuttle) un ziņoja, ka nākamais izdevums būs veltīts apspiesto tautu problēmām. Pieņēma A. Ogas un lietuviešu Lalas izstrādātos organizācijas statūtus, ko virzīs tālāk reģistrēšanai iestādēs. Lūgs ASV prezidentu izsludināt Apspiesto tautu nedēļas deklarāciju agrāk, lai ar to varētu iepazīstināt presi utt. Par Baltijas genocīdu 11. jūnijā runāja A. Lambergs Avis Nelsona vadītajā radio ,,Talk Show'', kur paziņoja, ka visi Masačuzetas vēlētie senātori un kongresmeņi atbalsta kā likumu, lai ik gadus Baltijas dienu 14. jūniju ASV prezidents izsludina līdzīgi Apspiesto tautu nedēļai. Vienīgi atbalstu nav sniedzis senātors Ed. Kenedijs.

Apspiesto tautu pārstāvji apmeklēja kardināli Madeiros viņa rezidencē un lūdza viņa atbalstu. Delegāciju vadīja ukrainis O. Šudluks, kas ir arī komitejas priekšsēdis. No latviešiem piedalījās žurnālists O. Akmentiņš. Apspiesto tautu nedēļas ceremonija notiks 17. jūlijā Faneila hallē, kur par runātājiem lūgti vairāki izcili amerikāņi.

Osvalds Akmentiņš

Iefiltrēšanās

Kāds Francijā dzimis 26 g. v. žīds — Marks Mazurovskis bijis iefiltrējies baltkrievu immigrantu aprindās, lai sagādātu ziņas un pierādījumus Tieslietu ministrijas speciālai izmeklēšanas nodaļai. Viņš uzdevies par vēstures pētnieku, un viņam ,,National Endowment for the Humanities'' piešķīrusi stipendiju. Mazurovskis sadraudzējies ar baltkrievu immigrācijas vadītājiem ASV, lai sagādātu oriģināldokumentus vai to apliecinājumus, kuŗi pierādītu baltkrievu sadarbību ar nacistiem vai viņu kaŗa laika noziegumus. (The N.Y. Times 5-23-82). **K. Petrovskis**

Baltijas valstu dienas manifestācija Bostonā. **Foto O. Akmentiņš.**

amber

AMBER PRINTERS & PUBLISHERS LTD.
125 BROADVIEW AVENUE
TORONTO, ONTARIO
466-1514; 465-7902

Jauni viļņu gaŗumi Radio Liberty

Sākot ar šā gada 2. maiju, Radio Liberty latviešu programmām mainīti viļņu gaŗumi un frekvences. Raidījumu laiki paliek tie paši.

Raidām pēc Latvijas laika	Frekvence	Viļņu gaŗumi metros
18.00 — 19.00	17725	16,9
	15130	19,8
	11885	25,2
22.00 — 23.00	17885	16,8
	15130	19,8
	11885	25,2
5.30 — 6.00	15170	19,8
	11915	25,2
	9680	31,0
	7155	41,9
7.30 — 8.00	15130	19,8
	11915	25,2
	9680	31,0
	7155	41,9

Piektdienās, sestdienās un svētdienās ir divas pusstundu gaŗas programmas. Pārējās dienās viena.

RADIO BRĪVĪBA
Latviešu redakcijas vadītājs

DONKASTERA, ANGLIJĀ

● DVF „Handikapa" ceļojošā kausa izcīņa šaušanā komandām notika Thurnscoe šautuvē. Sacensībās piedalījās Mansfīlda, Lestera, Česterfīlda un Donkastera, katra ar vienu, bet Derbija ar divām komandām. Izcīņa balstās uz iepriekšējo divu gadu labākiem rezultātiem, ko uzrāda katrs šāvējs. Tas dod vienādas iespējas visām komandām.

Sacensības notika trīs starptautiskos paņēmienos — gulus, uz ceļa un stāvus, šaujot no 50 m attāluma. Kausu izcīnīja Lesteras nodaļas vienība ar 828 punktiem, kuŗas sastāvā bija Anna ar Frici Laudobeļi un Erna ar Albertu Baloži, tātad divu ģimeņu — divu pāŗu vienība. Otrā vietā Mansfīlda ar 801 punktu. Individuāli labākie šāvēji sacensībās bija E. Krauze (Česterfīlda) — 171 punkts no 200 iespējamiem, A. Freimanis (Donkastera) — 140 punkti, A. Balodis (Lestera) — 124 p. un P. Vītiņš (Česterfīlda — 123 punkti.

Sacensību gaitā laiks bija ļoti untumains, saulei mainoties ar lietu, kad šāvējiem nācās vairākas reizes meklēt pajumti. Nobeigums tomēr bija patīkams un saulains, kad vairāki šāvēji nevarēja šķirties no šautuves, bet vajadzēja vēl un vēl izmēģināt roku. Pēc apbalvojumu saņemšanas, dalībnieki vēlāk pulcējās Donkasteras nodaļas namā, lai pārrunātu jautājumus, kas saistās ar sportu un tā organizēšanu nākotnē. **Strēlnieks**

Mūžīgā mierā aizgājis mūsu mīļais

Kārlis Pēteris Freimanis

dzimis 1951. gada 29. jūnijā,
no mums šķīries 1982. gada 6. jūnijā.

Savu mieru es jums dodu . . .
Jāņa ev.

Viņu dārgā piemiņā paturēs
tēvs, māte, vecmāmiņa, brāļi Valdis un Andris, māsiņa Daina.

Roberts Bērziņš

SPARK ELECTRIC

latviešu uzņēmums,

labo un atjauno elektriskas installācijas — gaisa vēsināšanas ierīces. (refrigeration, air conditioning u.c.).

Mērenas cenas. ● **Kvalitātes darbs.**

Zvanīt 962-6840.

Lacuania's filistrs

Roberts Tūtiņš

33.II

miris 1982. gada 16. jūnijā.

Sit tibi terra levis . . .

Sēro
Toronto Korporāciju kopa.

Hello WORLD Travel Ltd.

1843 Avenue Rd., Toronto,
Ontario, Canada M5M 3Z4
Tel.: (416) 789-5304

Sīkāku informāciju un pakalpojumus ceļojumiem sniedz biroja vadītāja INESE GRODNIS pa augšminēto tel.

Mūsu mīļais filistrs

Roberts Tūtiņš

dzimis 1913. gada 11. septembrī Ludzas apriņķī,
miris 1982. gada 16. jūnijā Toronto.

Dziļās sērās
korporācija Lacuania.

Daugavas Vanagu Toronto nodaļas
veļu pulkos aizgājušie biedri
no 1982. gada 1. janvāŗa līdz 30. jūnijam

Bruno Fridrichsons
dzimis 1910. gada 20. novembrī,
miris 1982. gada 1. janvārī.

Alfons Skrinda
dzimis 1917. gada 16. aprīlī,
miris 1982. gada 3. janvārī.

Pēteris Kārkliņš
dzimis 1913. gada 28. augustā,
miris 1982. gada 17. martā.

Mārtiņš Alberts Dārznieks
dzimis 1905. gada 23. novembrī,
miris 1982. gada 21. martā.

Rūdolfs Roze
dzimis 1901. gada 3. septembrī,
miris 1982. gada 24. martā.

Elmārs Baumanis
dzimis 1908. gada 2. augustā,
miris 1982. gada 11. aprīlī.

Roberts Tūtiņš
dzimis 1913. gada 11. septembrī,
miris 1982. gada 16. jūnijā.

Ak, retākas rindas
Ik gadus mums tiek,
Viens biedrs pēc otra
Galvu kapenēs liek . . .

SĒRO DAUGAVAS VANAGU
TORONTO NODAĻAS SAIME.

Par tēviju

Pēdējās ardievas

leitnantam **Robertam Tūtiņam**

saka
bijušie 5. Cēsu kājnieku pulka līdzgaitnieki.

RM
NSM
ROSAR-MORRISON
FUNERAL HOME LTD.
Thomas L. Morrison — Funeral Director
467 Sherbourne St., Toronto, Ont. M4X 1K5.
Tel. 924-1408.
RŪPĪGA UN SMALKJŪTĪGA
APBEDĪŠANAS CEREMONIJU IZKĀRTOŠANA

ZIEDI UN DĀVANAS
GARDENIA
FLOWERS & GIFTS
362 Danforth Ave., Toronto, Ont. M4K 1N8
(Pie „Chester" pazemja pieturas)
466-1951 vai 466-1502
ZIEDI KATRĀ VEIDĀ — KATRAI VAJADZĪBAI
VISUR BRĪVAJĀ PASAULĒ
LATVIEŠU DAIĻAMATNIEKU DARBI
ĀDĀ, KOKĀ — KERAMIKA, AUDUMI
DZINTARA IZSTRĀDĀJUMI
ZELTKAĻA A. GUGĀNA ROTAS
Māra Lūsis un Inta Tauriņš

Dāmu un kungu DRĒBNIEKI
šuj apģērbus pēc mēra un Jūsu gaumes
Runā vāciski
Old Mill Tailors
Rudi H. Schneider
7 Riverview Gardens — 769-9535
pie Bloor, vienu bloku rietumos no Jane

ĒRGĻU LIGZDAS
MEDUS
30 Dewson St.
Toronto, Ont.
Telefons 534-0563
S. Vasarājs

Atjaunojiet abonementu LATVIJA AMERIKĀ un dāviniet to saviem draugiem, lai nodrošinātu informāciju par notikumiem pasaulē.

Lūdzu sūtiet LATVIJU AMERIKĀ uz
☐ vienu gadu $40.00
☐ 6 mēnešiem $21.00
☐ 3 mēnešiem $12.00
Mr., Mrs., Miss .....
Adrese .....
Jauns abonents ☐ pagarinājums ☐
Čeku lūdzu rakstīt uz
LATVIJA AMERIKĀ PUBLISHING, LTD. vārda
125 Broadview Ave., Toronto, Ontario M4M 2E9

Rīgas ielas neciešamā stāvoklī

Slikto ielu dēļ katru dienu sabojājas 30 procenti satiksmes autobusu

Par Rīgas ielu slikto stāvokli sūdzas ne tikvien automašīnu vadītāji, bet arī gājēji. Kā sliktās ielas traucē lielpilsētas satiksmi, par to ievietots raksts Cīņā — Pa kalniem un pa lejām. Koā ar autotransporta ministrijas un Rīgas satiksmes kārtotājiem ielu inspekcijā jeb reisā — reidā devusies arī Cīņas korespondente L. Bambelovska. Vispirms viņi devušies uz Bolderāju, uz kurieni satiksmi uztur 3. autobuss. Tā maršruts 27 kilometri., jo iet pat līdz Šķirotavai.

Pirmā nepatīkamā aizkeršanās jau Baltajā ielā, kur nesalabotas kanālizācijas dēļ sabojājies kāds autobuss. Bolderājas šoseja kā sākusi kalpot, tā visu laiku bez kapitāla remonta. Braucamā daļa vietām pašaura, bet satiksme bieza. Lielais „Ikaruss" autobuss robus un bedres nekādi nevar apbraukt. Gadus divdesmit nav labotas Stūrmaņa, Gobas, Kapteiņa ielas. Bolderājas centrā smagajiem 200 vietu autobusiem grūti izkulties cauri.

Autobusa gala punktā kontroliere - dežūrante revidentiem paskaidro, ka trešajam maršrutam pietrūkušas deviņas mašīnas, bet divdesmitajam divas. Iemesls sliktais ielu stāvoklis, pa kādām nemaz nedrīkstētu autobusi braukt, bet bolderājiešiem autobuss ir vienīgais satiksmes līdzeklis.

Šajā revīzijas braucienā piedalās arī Rīgas autobusu parka direktora vietnieks Aleksandrs Moisejevs. Tas savukārt paskaidro, ka lielie „Ikarusi" paredzēti gludam ielu klājumam, bet Rīgas ielas tādas nav. Katru dienu reisā izlaižot 300 autobusus, bet pāri par 30 procentiem slikto ielu dēļ izejot no ierindas. Remontdarbnīcas pārslogotas, autobusu vadītāji zaudējot prēmijas un kurnot. Vispār autobusu šoferu trūkstot. Viņš nezinot nevienas autobusu līnijas, kur Rīgas ielas būtu kārtībā.

Tādā pašā stāvoklī ielas, pa kurām brauc trolejbusi. Trūkstot stingras saimnieka rokas, atzīst avīžniece, savu labo izskatu zaudējušas pat tādas svarīgas maģistrāles kā Ļeņina (Brīvības) un Maskavas ielas.

Rīgas izpildkomitejas ceļu pārvaldes galvenais inženieris Eduards Malnačs žēlojas, ka tieši pēdējos gados Rīgas ielu stāvoklis stipri pasliktinājies. Ielas aizņem 9 miljoni kvadrātmetru betona un betona klājuma, kas būtu jālabo ik pēc 10 — 12 gadiem, bet labojumus veic ļoti ierobežoti, kādus trīs līdz četrus procentus gadā. Ar labu gribu ielas varētu tiktāl salabot, lai pa tām netraucēti varētu noritēt satiksme, bet ceļu remontu un būves trests aiz remonta izkārtnes un ar tam domātiem līdzekļiem būvējot jaunas ielas. Esot arī citas raizes. Trūkstot nepieciešamo granīta šķembu. Vajadzīgo 70.000 kubikmetru vietā trests saņemot tikai nelielu daļu.

Pa bedrēm svaidoties katru dienu salūztot 70 — 80 autobusu. To remonts katru dienu izmaksājot ap 6000 rubļu. Kādus morālus un materiālus zaudējumus šāda izšķērdība nes valstij? jautā Cīņas korespondente Babelovska. Un kādam gan aprēķinam padodas tie zaudējumi, kas rodas, pasažieriem kavējot darbu?

L. Bambelovai prātā ir tikai zaudējumi, kādi rodas valstij, bet viņa nerunā par cilvēkiem, kas cieš visvairāk. **P.B.**

GRĀMATAS DĀVANĀM
un paša priekam

A. Michelsons — Klibā skrodeŗa iela, rom.	$ 8.50
L. Bērziņa — Līdzinieks, rom.	$ 8.50
A. Voitkus — Redzi, mēs dzīvojam, rom.	$12.00
A. Voitkus — Zaudētie gadi, rom.	$12.00
L. Bērziņa — Mans draugs Žanis, satīra.	$13.50
G. Janovskis — Purvā, rom.	$11.50
Lietiskā māksla, Nr. 12, rokdarbi	$ 6.20
Latvju māksla, Nr. 8	$ 9.00
A. Ziedonis, jr. — A Study of R. Blaumanis	$25.00
A. Šilde — Latvijas vēsture 1914 — 40	$34.00
L. Baron — Krišjāņa Barona atmiņas	$13.00
Z. Mauriņa — Manas saknes debesīs	$12.00
E. Dunsdorfs — Latvijas vēsture 1710 — 1800	$22.50
Anšl. Eglītis — Lūdzu ienāciet, ser. I - II	$18.00
Anšlavs Eglītis — Vai zini zemi, kur citronas zied, rom.	$14.00
L. Roze - Gulbe — Jāiztur, dzej.	$10.00
G. Ikona — Patiesības medībās, dzej.	$10.00
M. Lorbergs — Gruzdošais nemiers, dzej.	$ 9.00
L. Vilde — Alite Bišu muižā, jaunatnei	$10.00
E. Andersone — Vai darīju pareizi? īsrom.	$10.00
E. Andersone — Ziemsvētku pasakas	$10.00
Ed. Freimanis — Piedzīvojums Padomijā, rom.	$12.00
K. Ozoliņš — Ideāli liesmās, atm.	$12.00
I. Liepiņa — Brīnums, dzej.	$ 8.50
A. Ivaska — Līču loki — ainas un ainavas	$13.50
Tēvzemes arāju cilts, Jelgavas zemkopības skolas likteņgaitas	$35.00
J. Daģis — Prez. K. Ulmanis, II d.	$30.00
A. P. Balodis — Kosmosofija	$24.00
88 Latviešu tautas dejas un apdares	$25.00
A. Dzērvīte — Latvju raksti	$25.00
A. Jaunzeme — The Rhyme Chronicle of Livonia	$24.00
Dr. J. Siliņš — Mārtiņš Krūmiņš, monogr.	$31.50
P. Babris — Silent Churches	$24.95
Latvijas māksla I	$38.00
Latvijas māksla II	$48.00
Plēpis un viņa gravūra kokā	$50.00

Piedāvā dāvanām: gleznas, rotas, keramiku, ādas un koka izstrādājumus, audumus, kā arī citas mantas.
DV GRĀMATNĪCA, 491 College St., Toronto, Ont. M6G 1A5, tālr. 921-7121. Pasta sūtījumiem 10 % piemaksa.
DV GRĀMATNĪCAS NODAĻA - SALONS, 4 Credit Union Drive, Toronto, Ont. M4A 2N8, tālr. 757-1482.

Murray E. Newbigging
BĒRU MĀJA
Izjusti personīgi pakalpojumi
Pastāvīga kapella
M. WAYNE HAMILTON
Funeral Director
733 Mount Pleasant Rd., pie Eglinton Ave.
Auto novietošana. Tel. 489-8811, 489-8002

OPTICAL STUDIO
R. Schmid, Optician
VĀCU OPTIĶIS —
Speciālizējies kontaktlenžu nozarē. Lielā izvēlē eiropiešu aceņu rāmji.
1586 Bloor St. W., Toronto, vienu bloku no Latviešu kreditsab. Dundas - Bloor nodaļas. Tel. 535-6252.

Anna Strauta

MĀJAS MĀTEI

Zemeņu un krējuma siera šifona paija

1 tase izsijāti milti, 1 tējk. cukura, 1/2 tējk. sāls, 1/2 tase makarūn biskvītu drumstalas, 1/2 tase sviesta, izkausēts, 1 olu dzeltenums, 2—3 ēdamk. auksta ūdens, 2 pinti zemeņu, 2/3 t. cukura, 1 aploksne bezkrāsaina želatīna pulv., 1/4 t. ūdens, 1 8 unču paciņa krējuma siera, mīksts, 2 olu baltumi, 1/2 t. cukura, 1 t. putu krēj., 1/4 t. jāņogu želeja, izkausēta.

Bļodā saliek miltus, 1 tējk. cukura, sāli un biskvītu drumstalas. Pieliek sviestu, olu dzeltenumu un pietiekami ūdens, līdz izveido mīklu. Kuļ, kamēr mīkla veidojas vienā masā. — Izrullē mīklu uz viegli ar miltiem apkaisīta dēļa vai starp diviem pergamenta papīriem 12 collu platumā, lai iederētos 9 collu paijas pannā. Nolīdzina malas un ar dakšu iespiež rakstu. — Cep 400°F karstumā 15 min., kamēr zeltaini brūna. Atdzesē. — 10 zemenes rezervē garnitūrai. Pārējās pārgriež uz pusēm, ieliek bļodā un pievieno 2/3 t. cukura. Atstāj ievilkties uz 15 min. vai kamēr cukurs izkusis un radies šķidrums. Pārkaisa ūdenim želatīnu un ļauj atmirkt 5 min. — Notecina zemenes. Katliņā zemeņu sulai pieliek izšķīdināto želatīnu. Silda, kamēr želatīns izkusis. Puto krējuma sieru, kamēr mīksts un viegls. Pamazām pievieno zemeņu sulu, visu laiku putojot. Saputo olu baltumus, pamazām pievieno 1/2 t. cukura, pa 1 ēdamkarotei uz reizi, kamēr olbaltumi cieti un spīdīgi. Iecilā zemeņu un siera maisījumā; pievieno zemenes. Saputo 1/2 t. putu krējuma, iecilā zemeņu maisījumā. Iecilā atdzesētajā paijas pamatā. Atdzesē vairākas stundas, kamēr sacietē. Pataupītās zemenes garnēšanai pārgriež uz pusi un sakārto ap malām. Apsmērē ogas ar izkausēto želeju. Atlikušo 1/2 t. putu krējuma saputo un garnē paiju.

Viltotais rupjmaizes sacepums (4 pers.)

Vienu 20 unču skārdeni ābolu biezeņa (apple sauce) sajauc ar sarīvētu 1/2 citrona mizas un 1/2 citrona sulas un liek ietaukotā sacepumu formā. 3/4 tases auzu pārslu, 3/4 tases brūnā cukura, 1/2 tases miltu, 3/4 tējk. smalkā kanēļa, 1/2 tases salātu eļļa. Labi sajauc, pārliek ābolu masai un cep pie 350°F apm. 30 min. Galdā pasniedz karstu ar saldu pienu. Labi garšo arī atdzisis.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

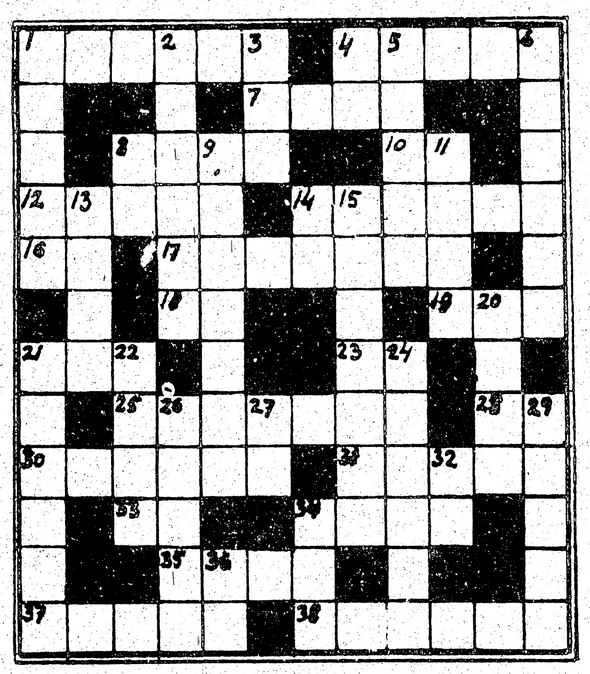

Līmeniski: 1.pagasts Latvijā. 4.Literārs sacerējums. 7. Dzīvnieks. 8.Verdi opera. 10. Dzīvnieka izsauciens. 12.Laika apstākļa vārds. 14.Intervals mūzikā. 16.Elementa simbols. 17.Franču fiziķis. 18.Elementa simbols. 19.Slēpes. 21.Vietniekvārds. 23.Negācija. 25.Koki. 28.Elementa simbols. 30.Minerāls. 31.Neizšķirti. 33.Nots. 34.Dzinumi. 35.Metalls. 37.Šņuksti. 38. Slimība.

Stateniski: 1.Dzīvnieks. 2. Romiešu auglības dievs. 3. Latviešu trimdas organizācija (iniciāļi). 4.Burta izruna. 5. Sadrupina. 6.Osta Latvijā. 8.Izsauciens. 9.Nelietis. 11. Latviešu rakstnieks. 13.Augs. 14.Vienādi burti. 15.Vācu komponists. 20.Ēdiens. 21. Puķe. 22.Sit. 24.Koncentrētas augu vielas. 26.Iedobums. 27.Vietniekvārds. 29.Pieturas vietas. 32.Nots. 34.Sporta biedrība Latvijā (iniciāļi). 36. Elementa simbols.

E. Rirdāns

Bērnu guldināšana

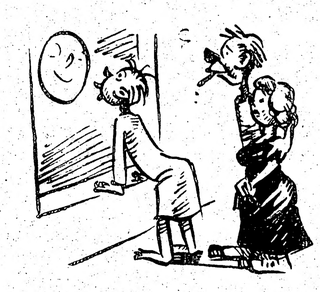

Paši bērni no dabas nav nekādi izcilie gulētāji, bet lai viņi nemaisītos vecākiem pa kājām, tad tie jāliek gulēt. Parasti tie gan izmisīgi pretojas un mēģina vecākus iebaidīt ar brēkšanu. Bet, ja nu tas tā sabiedrībā pieņemts un palicis par negrozāmu tradiciju, tad bērns gultā jādabū, lai vai plīst vai lūzt.

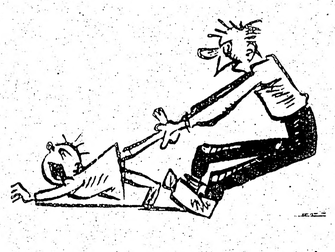

Kamēr vēl tas mazāks, tad var iztikt ar tā saucamo ucināšanu, ko plaši pielietoja mūsu vecmāmiņas (šis veids sevišķi ieteicams trimdas apstākļos, kad nav kur šūpuļa līksti kārt).

Bērnu tad ņem uz rokām un sviež gaisā, saucot, cik saprotams, tautas folkloras burvības vārdus.

Sviežot bērnu gaisā, skaita:

"Aijā, aijā ucī-ca.
Mazais bērniņš, ucī-ca.
Bērniņš mazais, ucī-ca.
Ucī, ucī ucī-ca!"

Pēc pāris stundām bērniņš ir noteikti iemidzināts.

Bērnam paaugoties, burvības vārdi vairs neatstāj uz to vajadzīgo iemidzinātāju iespaidu.

Viņš sāk interesēties par folkloru un jautā:

"Māmiņ, kas tas ir ucī-ca?"
"Nezinu, dēliņ, ucī-ca!"
"Vai tētis arī nezina?"
"Nē, ucī-ca!"
"Tad nu gan man pamatīgi vecāki gadījušies!", viņš nomurmina un nemaz nedomā iemigt.

Tad jāsāk pielietot cita metode. Tam gultā esot jāstāsta kāda garlaicīga pasaka, kuŗā klausotiēs var samiegoties un iemigt. Jāuzmanās, lai nenotiktu liktenīga kļūme un pats stāstītājs neiemigtu pirmais.

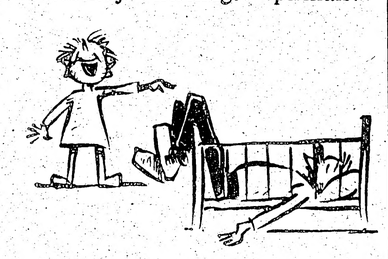

Tad stāstījums zaudē savu efektu, un pats stāstītājs kļūst par klausītāja izsmiekla objektu.

Iepriekšējās krustvārdu mīklas atrisinājums

Līmeniski: 1. Taurs 4. Apveids 8. Misa 9. Raut 11. Liet 12. Zem 13. Nīca 15. Tāme 17. Apse 19. Psi 20. Kas 21. Elst 24. Alts 26. Sāni 27. Īri 28. Imka 29. Sper 31. Līne 33. Atslēga 35. Ārsts.

Stateniski: 1. Tips 2. Upe 3. Seda 4. Aita 5. Vāze 6. Irma 7. Suns 8. Metiens 10. Tieksme 11. Lēpis 14. Ausma 16. Mēs 18. Pel 22. Ļipa 23. Tīrs 24. Aile 25. Tina 30. Etna 32. Īgns 34. Las.

Stāstītājam pasaka pamatīgi jāiemācās no galvas. Pretējā gadījumā bērns nākošās reizēs sāk stāstītāju koriģēt un saka:

"Tēt, tas nebija tā, bet bija šitā!"

Tas var sabojāt visu metodi un iedragāt stāstītāja prestīžu. Tādās reizēs stāstītājs var izkrist no vadošās lomas un iesaukties:

"Ja tu tik gudrs, tad stāsti pats un es klausīšos!"

Tad nekavējoties jāpāriet uz stiprāku stāstāmo vielu, piemēram, uz spoku stāstiem. Jāņem vērā, ka stāstītājam pašam jābūt ar sevišķi stip-

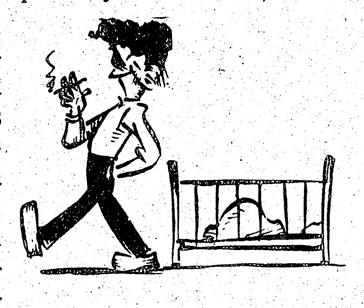

riem nerviem, jo stāstot būs krāsas tā jāsabiezina, lai klausītājs paliek stīvs no bailēm, palien zem segas un neiedrošinās pīkstēt vairs ne vārda. Un ja tas vēl atzīstas, ka nevar iemigt, tad jāpiedraud stāstu vēlreiz atkārtot.

Vēlāk ar zēnu ir jau vieglāk. Tad tas sāk dauzīt futbolu un, vakarā noguris, viņš vienkārši iekrīt gultā ar maizes gabalu mutē un no rīta ar to mutē arī atmostas. Tad ątkrīt arī liekā sviestmaižu taisīšana brokastīs.

Vēlāk, kad tam sāk dīgt pūkas uz virslūpas, viņš atkal sāk naktīs negulēt, bet stundām ilgi skatās mēnesī, reizi pa reizei gari nopūzdamies.

Ar šo periodu tad arī izbeidzas vecāku pienākumi viņa guldināšanā, — tur vairs nelīdz ne ucināšana, ne burlaku stāsti, nedz kādas zāles jeb plāksteri.

Vecāki var salikt rociņas un noskaitīt:

"Nu, Dieviņi, tavā vaļā,
Nu tavā'i rociņā."

Un paši mierīgi var iet atdusēties uz saviem nopelnu lauriem.

Ātri, glīti un lēti
iespiežam
dažādus ielūgumus
Tel. 466-1514

DZIESMA AICINA,
DZIESMA VIENO!
7. DZIESMU DIENAS GAŖEZERĀ
1982. GADĀ.

Piektdien, 13. augustā
pl. 19.30 Kronvalda zālē koncerts. Dr. Uldis Baumanis — vijole, Daira Langena-Kalnāja — klavieres. Ieeja 6 dol., skoln. un pens. 4 dol.

Sestdiem, 14. augustā
pl. 9.00 Koŗu kopmēģinājums Dziesmu lejā.
pl. 10.00 Mūzeja un daiļamatnieku darbu skates atklāšana vidusskolas telpās virs mūzeja. Vad. O. Grīns.
pl. 11.00 Kronvalda zālē koncerts. Ansamblis ,,Melodija", vad. Gunta Plostniece. Ieeja 6 dol., 4 dol.
pl. 18.00 Koŗu koncerts Dziesmu lejā. Dir. E. Brusubarda II, E. Brusubarda III, G. Kalmīte-Skujiņa, V. Maksiņa, V. Meļķis, A. Vintere-Brugmane, J. Zuika. Ieeja 6 dol., 4 dol., 1 dol.; piemaksa par krēslu.
pl. 21.00 **Dziesmu balle** Dziesmu lejā. Spēlēs ,,Atmiņas". Ieeja 4 dol.

Svētdien, 15. augustā
pl. 11.00 Dziesmu dievkalpojums. Čikagas Ciānas ev. lut. draudzes koris, dir. R. Kalnmals, māc. Leons Vīksne.
pl. 14.00 Kronvalda zālē koncerts. Ansamblis ,,Melodija", vad. Gunta Plostniece (sestdienas koncerta atkārtojums). Ieeja 6 dol., 4 dol.

Apmešanos aizrunāt: (616) 244-5441.
UZ REDZĒŠANOS 7. DZIESMU DIENĀS GAŖEZERĀ!
DZIESMA AICINA, DZIESMA VIENO!

Taisnības uzvara

Jau ziņojām, ka Edgars Laipenieks, kas apsūdzēts par kaŗa laika nodarījumiem pret komūnistiem un žīdiem, tagad attaisnots.

Viņa tiesu process bija radījis lielu uzmanību San Diego presē un televīzijā. Arī tagad attaisnotājam lēmumam televīzija un prese veltījusi neparastu ievērību. Kalifornijas laikraksts The San Diego Union savā 10. jūnija numurā gaŗākā rakstā apskata Laipenieka apsūdzību un attaisnojuma atskaņas. Noklausināšanas dokumenti un liecības aptveŗot ap 2000 aprakstu lapu. Nopratināts 21 liecinieks, no kuŗiem 9 liecības iegūtas okupētajā Latvijā. Tiesas gaitai uzmanīgi sekojis Jerls E. Švarcs — „New Life Club" prezidents, Džordžs L. Kūpers — no žīdu „Anti-Defamation" līgas; viņi ir holokausta upuŗi. Morris Casuto, līgas rajona direktors izteicies, ka viņi esot neapmierināti, bet ja tiesa devusi savu spriedumu, viņi to respektēšot.

Immigrācijas departamenta rajona direktors Džēms Okīfs paziņojot tiesneša Džona Viljamsa lēmumu, piezīmējis, ka Tieslietu ministrija var lēmumu pārsūdzēt, bet ja šo tiesneša lēmumu neatceļ, Laipenieks ir brīvs un var arī turpmāk dzīvot ASV.

Speciālās izmeklēšanas nodaļas vadītājs Alans Raiens (Allan J. Ryan), komentējot tiesneša lēmumu, izteicies, ka nav vēl to redzējis un tādēļ nevar nekā par to izteikties.

Kādā citā rakstā Losandželosas Herald Examiner 23. maija numurā, Alans Raiens ziņo, ka viņa nodaļa pašreiz izmeklējot 197 personas, kuŗas viņi turot aizdomās par pārkāpumiem kaŗa laikā. Līdz aprīļa mēnesim pavisam esot pārbaudītas 548 personu lietas, bet apsūdzības ievadītas pret 26 cilvēkiem, no kuŗiem 7 sagaidot deportācija, 4 esot miruši. Līdz šim vēl neviens neesot deportēts.

Galu galā atbildība par sava drauga un uzticīgā ministra atbrīvošanu ir jāuzņemas nevienam citam kā pašam prezidentam Ronaldam Rēgenam, jo Heigs taču bija sava prezidenta ārpolītikas lojāls īstenotājs. Vai Heigs Rēgenu būtu nokaitinājis ar savu pārāk atklāto valodu un vienu otru reizi izteiktu aso kritiku?

Šodien Heiga aiziešana visai brīvajai pasaulei ir smags zaudējums. Varbūt ka Heigs aizgāja īstajā laikā. Varbūt ka Rēgens savu pārsteidzīgo soli nožēlos, jo manuprāt Heigs vēl nebūt nav teicis pēdējo vārdu. Jau tagad patriotisko amerikāņu vidū veidojas Heiga aizstāvju kustība, kas īstā laikā var izveidoties par nozīmīgu faktoru. Rēgenam atlikušā prezidentūras laikā vēl būs jāpiedzīvo daudzi pārsteigumi un droši vien arī vilšanās, kas vairs nekādā gadījumā nemetīs ēnu uz Heiga personu. Gudras galvas Vašingtonā jau apgalvo, ka 1984. gadā jauna prezidenta vēlēšanās visnopietnākais kandidāts nebūšot neviens cits kā ģenerālis Aleksandrs Heigs. Šāda iespēja nav nemaz neiespējama.

Aleksandrs Ķegumnieks

Vai Heigs . . .

(Turpinājums no 1. lp.)

Heigs nav diplomātiskās spēles bērnudārznieks. Viņa aizdomas, ka Baltā namā atrodas rokas, kas vērsta pret viņu, tikai pastiprinājās.

Nav jāaizmirst, ka Heigs ir vienīgais piedzīvojušais diplomāts Rēgena administrācijā. Tagad, kad Heigs aizgājis, jāpievienojas Kārtera padomdevēja valsts drošības jautājumos Dr. Bžežinska vārdiem: „Pirmo reizi kopš Otra pasaules kaŗa beigām amerikāņu ārpolītikas vadībā nav neviena profesionāla diplomāta."

Heigam pārmeta arī pārāk lielas vērības piegriešanu notikumu attīstībai Eiropā — eiropiešu lojālitātes un draudzības saglabāšanu Vašingtonai. Eiropieši Heigu pazina un viņam uzticējās. Rietumvācijas kanclers Šmits un Francijas prezidents Miterāns par Heiga aiziešanu bija ne vien dziļi pārsteigti, bet, kā to prese apgalvo, sašutuši un pat satriekti.

Heigs saprata, ka laiki, kad Vašingtona varēja diktēt savu gribu pēc sirds patikas, pieder pagātnei. Viņš izprata arī sarežģītās Vecā kontinenta saimnieciskās problēmas, kuŗu ignorēšanas gadījumā būtu jāņem vērā politiskas konsekvences.

Heigs negribēja tēlot „Neglīto amerikāni" — ignorantu bagātnieku, kas katru lietu mēro ar cenu un, uz dolara maisa pakāpies, stāv par galvas tiesu augstāk nekā pārējie mirstīgie.

Neiztirzāsim baumas, ka Heiga galvu esot prasījušas zināmas slepenas brālības, jo Heigs, tāpat kā nelaikis prezidents Kenedijs, esot šo ložu prasības noraidījis. Vai tā ir sagadīšanās, ka Heigs un Kenedijs ir katoļu baznīcas locekļi, kam piederība pie pieminētajām ložām ir liegta?

Runā, ka ar Heigu neesot bijis apmierināts republikāņu partijas konservātīvo galēji labais spārns. Heigs esot bijis pārāk piesardzīgs sankcijās pret Pad. savienību.

Vienu lietu Heiga kritiķi ignorē — katra ārpolītika īstenojama tikai par tik, par cik aiz tās stāv reāls morāls un, pats galvenais, militārs spēks. Amerikāņu tautas morālā renesanse pagaidām ir tikai vēl nepiepildīts sapnis, un līdz pietiekama militāra potenciāla amerikāņu bruņotajiem spēkiem paies vēl vairāki gadi.

Pāri par 1400 biedru

DV Kanadas valdes zemes sēdē 19. jūnijā ar klusuma brīdi pieminēja mūžībā aizsauktos biedrus Tālivaldi Sniķeri, Robertu Tūtiņu un Annu Šteinbergu.

Vanadžu vad. Nora Pulciņa informēja par vanadžu rosmi un aicināja sekmēt vanadžu draudzības salidojumu 28. augustā plkst. 15. Sidrabenē.

Aprūpes daļas vad. Zigrīda Masīte iepazīstināja ar nesen iespiestām Ziemsvētku kartītēm. Tām 4 moto variāciju devusi (melni baltas) māksliniece Ita Ozola. Nodaļas aicinātas jau laikus izdarīt pasūtinājumus aprūpes daļas vadītājai.

Sporta daļas vad. J. Vilmanis norādīja, ka organizējas sporta spēles Draudzības un jaunatnes dienu programmas ietvaros 11. jūlijā Sv. Katrīnās, bet Druvas, Bramptonas un Kesvikas DV nodaļu šaušanas sacīkstes 17. jūlijā mednieku un makšķernieku kluba īpašumā Bērzainē. DV futbola vienība A. Kudrašova vadībā jau piedalījusies 4 Toronto līgas spēlēs, piedzīvojot gan zaudējumus. Piezīmējams, ka 17 spēlētāju sastāvā 11 jaunāki par 20 gadiem (jaunākais 14 g.v.)... Sakarā ar vienības aktīvitāti valde piešķīra spēlētāju formu iegādei 400 dol. Kesvikas DV nod. priekšsēdis J. Melders savukārt pieteica 200 dol. vienības izdevumu atbalstam.

Ārējās inform. daļas vad. P. Vasariņš informēja par akciju pret pasaules valodas kartes kampaņu Baltijas tautu valodas jautājumā. Ieinteresēto tautību pārstāvjiem ziņots, ka mēneša laikā iznāks jauna revidēta valodu karte, ņemot vērā izteiktos iebildumus..

Montrealas DV nodaļas priekšs. J. Norvels organizē Ārējās inform. Darba kopu Kvebekas provincē.

Vankuveras latvieši aktīvi piedalījušies poļu rīkotajā protesta demonstrācijā.

Sakarā ar tuvējo DV CV sēdi Anglijā valde izteica ierosinājumus un norādījumus zemes valdes pārstāvim A. Kalupniekam. Biedrzinis V. Kārkliņš informēja, ka DV Kanadā pašreiz apvieno 1407 biedrus. No tiem 8 arī nolēmuši piedalīties mūža biedru fondā. Saņemta pateicības vēstule no plkv. A. Plensnera par viņa atcerēšanos 90 gadu jubilejā.

Nākamā zemes valdes sēde 14. augustā plkst. 10 no rīta DV Druvas nodaļas gadskārtējā Dārza svētku sarīkojuma dienā Purvainē.

O. K.

MONTREALA

Aizvesto piemiņas atcerei 13. jūnijā bija veltīts dievkalpojums prāv. A. Voitkus vadībā, bet 14. jūnija vakarā visu trīs Baltijas tautu kopēja atcere „Mary Queen of the World" katedrālē. Pirms tam vainaga nolikšana pie kritušo pieminekļa Dominion Square laukumā. Pie pieminekļa runāja progresīvi konservātīvās partijas pārstāvis Džons Makdermids. Katedrālē dievkalpojumu vadīja visu trīs tautu garīdznieki. Dziedāja lietuviešu vīru dubultkvartets, igauņu jauktais koris un no latviešu puses Montrealas un Otavas vīru koris Junda diriģ. A. Gūtmaņa vadībā.

Pārdomām Montrealas organizāc. padome ierosina: vai nebūtu labāk izvēlēties mazāku baznīcu, jo varenā katedrāle ar 800 sēdvietām ir par lielu mūsu apmeklētāju skaitam; šogad piedalījās tikai ap 200 dievlūdzēju. Šī katedrāle pārāk aizņemta, arī šoreiz paredzētais sākuma laiks bija jāatbīda par 45 minūtēm vēlāk, jo vietējai draudzei turpinājās vakara mese. Otrs ierosinājums: vai atceres brīdis pie pieminekļa nebūtu apvienojams ar svētbrīdi baznīcā.

Mūžībā aizgājušā JĀŅA CIELAVAS piemiņai ziedu vietā ziedoju laikrakstam Latvija Amerikā 25 dolarus.

P. O. Dabkus, Toronto

Rīgas paviljonā bērnu nodarbību stūrīti vadīja Maija Sukse ar daudzajām palīdzēm. Attēlā topošais mazais mākslinieks darbā. Foto V. Plampe.

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

19. septembrī, svētdien, First Unitarian Church 175 St. Clair West Pēteŗa Zariņa koncerts.

25. un 26. septembrī Bickford Park skolā DV teātŗa izrādes — Emīla Skujenieka komēdija „Diriģents".

PĀRDODAMI

Rīgas un Bārtas tautas tērpi.

Pēdējais darināts dzimtenē ar Bārtas sievas cepuri. Zvanīt 445-9884.

MAIJAS ZEMĪTES
GRAFISKO ZĪMĒJUMU
IZSTĀDE
no 10. — 31. jūlijam
Petteplace galerijā,
27 King William Street,
Hamilton. Atklāšana
14. jūlijā 8 vakarā.

PATEICĪBA

Izsakām pateicību visiem, kas piedalījās mūsu sērās, izvadot

HARIJU SILIŅU

pēdējā ceļā. Pateicamies māc. A. Celmam par skaistajiem un dziļi izjustajiem Dieva vārdiem un izvadīšanu. Paldies ērģelniecei A. Rundānei par sēru mūziku. Mīļš paldies Lettgalias Toronto kopai, it sevišķi J. Šīronam, Toronto korporāciju kopai, R. Šilderam un B. Senkēvičai par atvadu vārdiem. Paldies korp. Lettgalia un ikvienam par ziedu veltēm un izjusto līdzjutību.

Sieva un piederīgie.